Beckovské noviny

Ročník XV. číslo 1 - marec 2010 0,27 eur

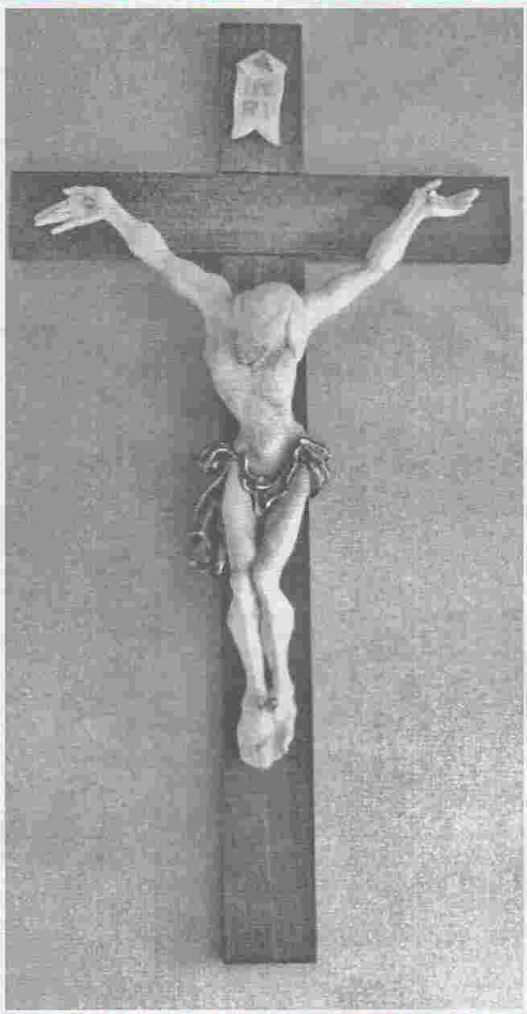

Na obrázkoch sú diela nášho rodáka akad. sochára Jozefa Klecha

(z výstavy Kríž náš každodenný, Ivanka pri Dunaji, apríl – máj 2009)

Vážení čitatelia!

Nech veľkonočné sviatky posilnia vášho ducha Božou milosťou a jarné lúče nech zohrejú vaše srdcia teplom nekonečnej Božej lásky!

Vaša redakčná rada

Z rokovaní Obecného zastupiteľstva

Dňa 11. decembra 2009 sa uskutočnilo posledné zasadnutie v roku a poslanci prijali nasledovné uznesenia:

Uz.č.481/2009 – OZ vzalo na vedomie kontrolu uznesenia zo zastupiteľstva konaného dňa 10.11.2009 bez pripomienok.

Uz.č.482/2009 – OZ schválilo VZN o nakladaní s odpadmi na rok 2010 bez pripomienok.

Uz.č.483/2009 – OZ schválilo VZN o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na rok 2010 bez pripomienok.

Uz.č.484/2009 - OZ schválilo Dodatok č.2 k VZN obce č.1/2007 o poplatkoch za poskytnutie opatrovateľskej služby bez pripomienok.

Uz.č.485/2009 – OZ schválilo úpravu rozpočtu Obec Beckov na rok 2009.

Uz.č.486/2009 – OZ schválilo rozpočet obce Beckov na rok 2010 bez pripomienok.

z.č.487/2009 – Obecné zastupiteľstvo v Beckove:

A. Schválilo Zmeny a doplnky č.1 Územného plánu obce Beckov (skrátene ZaD č.1 ÚPN – O Beckov)

na základe odporúčania Krajského stavebného úradu v Trenčíne, Odb. územného plánovania (list č. KSÚ-2009-104/3326-6/SUK, zo dňa 7.12.2009);

v zmysle §26 a §31 ods.1 zákona č. 50/1976 Zb.- Stavebného zákona, v znení neskorších predpisov.

Zmeny a doplnky č.1 ÚPN – O Beckov:

vypracoval Architektonický ateliér BP Piešťany, hl. riešiteľ Ing. arch. Bohuslav Pernecký, autorizovaný architekt č.1048 AA;

obstaranie a prerokovanie zabezpečila obec Beckov prostredníctvom Ing. arch. Marianny Bogyovej, odborne spôsobilej osoby na obstarávanie ÚPP a ÚPD;

sú majetkom obce Beckov;

sú nedeliteľnou súčasťou schváleného Územného plánu obce Beckov;

sú v určenom rozsahu záväzným alebo smerným podkladom na vypracovanie a schvaľovanie ďalšej územnoplánovacej dokumentácie, na územné rozhodovanie a na vypracovanie dokumentácie stavieb;

budú uložené v zmysle §28 ods.3 v obci, na Spoločnom stavebnom úrade samosprávy v Novom Meste nad Váhom a na Krajskom stavebnom úrade v Trenčíne.

Predmetom ZaD č.1 UPN-O Beckov je zmena funkčného využitia lokality „Galmanove Sady" na obytnú zónu.

Územnoplánovacia informácia:

Obec umiestni schválenú dokumentáciu ZaD č.1 UPN-O Beckov na internetovú stránku obce: www.obec-beckov.sk, čím sa umožní dostupnosť dokumentácie všetkým záujemcom o územnoplánovacie informácie.

B. vyhlasuje Všeobecne záväzným nariadením (VZN) záväzné časti Zmien a doplnkov č.1 UPN – O Beckov

VZN prostredníctvom záväzných regulatívov stanovuje urbanistickú koncepciu zmenenej lokality, funkčné a priestorové usporiadanie územia a podmienky jeho zastaviteľnosti.

Uz.č.488/2009 – OZ schválilo udelenie Ceny obce Základnej škole J.M.Hurbana v Beckove pri príležitosti 50.výročia vzniku školy.

Uz.č.489/2009 – OZ vzalo na vedomie informáciu o inventarizácii majetku a záväzkov obce za rok 2009 bez pripomienok.

Uz.č.490/2009 – OZ schválilo Odmeňovací poriadok bez pripomienok.

Uz.č.491/2009 – OZ schválilo Harmonogram zasadnutí obecného zastupiteľstva na rok 2010 bez pripomienok.

Uz.č.492/2009 – OZ schválilo VZN obce Beckov o určení miesta a času zápisu detí na plnenie povinnej školskej dochádzky ZŠ v zriaďovateľskej pôsobnosti Obec Beckov bez pripomienok.

Uz.č.493/2009 – OZ vzalo na vedomie informáciu o získanej dotácie z MVaRR SR vo výške 3 mil. Sk na rekonštrukciu kaplnky na NKP hrade Beckov.

Uz.č.494/2009 – a) OZ vzalo na vedomie žiadosť p. Vladimíra Harmadyho, bytom Beckov 439, o kúpu pozemku.

Uz.č.495/2009 - a) OZ vzalo na vedomie žiadosť DHZ Beckov ohľadne darovania prebytočného majetku obce.

b) OZ neschválilo odpredaj prebytočného majetku obce pre DHZ Beckov.

Uz.č.496/2009 – a) OZ vzalo na vedomie žiadosť Ev. cirkevného zboru a.v. v Beckove, Beckov č.86, ohľadom dotácie z rozpočtu obce.

Uz.č.497/2009 – OZ schválilo predaj pozemku parc.č. 691/2 v k.ú. obce Beckov vo vlastníctve obce o výmere 9 m2 pre ZSE – Distribúcia a.s., Čulenova 6, Bratislava, za podmienok uvedených v zmluve (nová trafostanica pri farskom kostole).

Uz.č.498/2009 - OZ vzalo na vedomie žiadosť Spoločenstva vlastníkov parciel o stanovisko k predbežnej urbanistickej štúdii využitia časti územia Zelená voda SO 01 – SO 07.

Uz.č.499/2009 – OZ schválilo odmenu hlavnej kontrolórke obce Ing. Marike Jurčackovej.

V novom roku 2010 sa poslanci zišli už 5.1.2010 a schválili tieto uznesenia:

Uz.č.500/2010 – Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie kontrolu uznesenia zo zasadnutia, ktoré sa konalo dňa 11.12.2009 bez pripomienok.

Uz.č.501/2010 – OZ schválilo kúpu pozemku vytvoreného geometr. plánom č. 33192963 – 35/2001 zo 4.12.2001, parc.č.2139/9 – zastavané plochy o výmere 19 m2 od: Mária a Ján Sabadka, bytom Beckov č.273, za cenu uvedenú v kúpnej zmluve. Všetky náklady spojené s kúpou bude znášať obec.

Uz.č.502/2010/a – OZ vzalo na vedomie informáciu JUDr. J. Dziana o stave prác pri výkupe pozemkov v lokalite pri bytovkách pre účely zrealizovania komunikácie, chodníkov a verejného osvetlenia.

b) OZ schválilo odkúpenie časti pozemku parc.č. 197/3, diel 3 o celkovej výmere 153 m? za podmienok uvedených v zápisnici.

Uz.č.503/2010/ a – OZ schválilo príspevkovú organizáciu Beckovské muzeálne nádvorie so sídlom Beckov č.180 za účelom na vykonávanie ohlasovacej živnosti – organizovanie kultúrnych a iných spoločenských podujatí.

b) OZ schválilo návrh na doplnenie zriaďovacej listiny príspevkovej organizácie Beckovské muzeálne nádvorie.

Uz.č.504/2010 – OZ schválilo Dodatok č.1 k Zmluve o budúcej zmluve.

Uz.č.505/2010 – OZ schválilo Dodatok č.1 k Zmluve o nájme.

Uz.č.506/2010 – OZ schválilo:

a) Zmluvu o dielo č.20/2009 pre stavbu Obnova hradu Beckov za účelom vypracovania realizačného projektu – Muzeálne nádvorie, podporná infraštruktúra k muzeálnemu nádvoriu, regenerácia centrálnej časti obce Beckov časť A, časť B.

b) Zmluvu o dielo č.21/2009 pre stavbu Obnova hradu Beckov za účelom vypracovania realizačného projektu – Obnova kaplnky na hrade Beckov.

Uz.č.507/2010 – OZ schválilo Zmluvu o dielo na predmet plnenia zmluvy „Rekonštrukcia a modernizácia ZŠ s MŠ Beckov".

Uz.č.508/2010 – OZ schválilo vypracovanie územno - plánovacej dokumentácie nižšieho stupňa R1 pre rekreačnú oblasť súvisiacu s lokalitou Zelená voda v zmysle žiadosti Spoločenstva vlastníkov podanej dňa 18.12.2009. Podmienkou je, že všetky náklady spojené s uvedenou realizáciou bude znášať žiadateľ.

Uz.č.509/2010 – OZ schválilo návrh na zriadenie nového pracovného miesta s názvom „ Projektový manažér" v zmysle návrhu a odôvodnenia.

Ďalšie zasadnutie obecného zastupiteľstva sa uskutočnilo 26.1.2010 a schválilo nasledovné uznesenia:

Uz.č.510/2010/a – OZ vzalo na vedomie vzdanie sa Ing. Mariky Jurčackovej, bytom Beckov č.500, funkcie hl. kontrolórky obce ku dňu 25.1.2010.

b) - OZ schválilo podmienky účasti, spôsob a vykonanie voľby hlavného kontrolóra obce Beckov a náležitosti prihlášky.

Uz.č.511/2010 - OZ vzalo na vedomie informáciu ohľadne možného riešenia vývozu a separovania odpadu.

Uz.č. 512/2010 – OZ uložilo predsedovi KOVP uskutočniť kontrolu parkovania motorových vozidiel na verejných priestranstvách a o zistených skutočnostiach informovať obecné zastupiteľstvo.

Na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 19.2.2010 prijali poslanci uznesenia:

Uz. č.513/2010 – OZ vzalo na vedomie kontrolu uznesení zo zasadnutí, ktoré sa konali 5.1. a 26.1.2010 bez pripomienok.

Uz.č.514/2010 – OZ vzalo na vedomie Správu o čerpaní rozpočtu ZŠ s MŠ J.M.Hurbana v Beckove za rok 2009 s pripomienkou : Obecné zastupiteľstvo schválilo zmenu rozpočtu ZŠ s MŠ J.M. Hurbana na rok 2009 na základe žiadosti riaditeľky školy.

Uz.č.515/2010 – OZ vzalo na vedomie čerpanie rozpočtu obce za rok 2009 bez pripomienok.

Uz.č.516/2010 – OZ vzalo na vedomie správu o prevedení inventarizácie a záväzkov obce za rok 2009 bez pripomienok.

Uz.č.517/2010 – OZ zvolilo za prísediaceho Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pána Miroslava Uherčíka, bytom Beckov č.152.

Uz.č.518/2010 – OZ vzalo na vedomie správu Ing. Jurčackovej o vykonaných kontrolách za rok 2009 bez pripomienok.

Uz.č.519/2010 – OZ vzalo na vedomie informáciu o príprave založenia športového klubu a schválilo názov Obecný športový klub Slovan Beckov.

Uz.č.520/2010 – OZ vzalo na vedomie správu o financovaní projektov Obce Beckov z fondov EÚ.

Uz.č.521/2010 – a) OZ vzalo na vedomie informáciu ohľadne riešenia vývozu, likvidácie a separovania odpadu v obci.

b) OZ odporučilo podpísať zmluvu na vývoz KO s Technickými službami mesta Nové Mesto nad Váhom.

Uz.č.522/2010 – OZ vzalo na vedomie informáciu o pripravovaných aktivitách pri príležitosti 50. výročia založenia ZŠ s MŠ J.M. Hurbana Beckov.

Uz.č.523/2010 – a) OZ vzalo na vedomie žiadosť Kulturistického oddielu Slovan Beckov o zvýšenie dotácie na činnosť z dôvodu organizovania Majstrovstiev republiky v kulturistike.

b) OZ neschválilo zvýšenie dotácie Kulturistickému oddielu Slovan Beckov.

Uz.č.524/2010 - OZ vzalo na vedomie predložené VZN obce o poskytovaní sociálnej pomoci obyvateľom obce v prípade náhlej núdze formou jednorazovej sociálnej dávky.

Spracovala A. Benková

NA SLOVÍČKO, PÁN STAROSTA...

Starosta našej obce pán Karol Pavlovič je znovu pripravený odpovedať na vaše aj naše otázky:

1. Začiatkom kalendárneho roka býva čas na malú bilanciu. Pán starosta, čo sa podarilo za uplynulý rok dosiahnuť z Vašich zámerov a plánov a čo sa z rozličných dôvodov dosiahnuť nepodarilo?

Napriek tomu, že minulý rok bol poznačený krízou, podarilo sa niektoré z plánovaných zámerov pripraviť a tiež aj realizovať. Samozrejme, že sú aj také, ktoré sa nepodarilo realizovať, ale to neznamená, že sa okolo nich nič nerobí.

Na žiadosť občanov boli zrealizované detské ihriská, a to v parku, na Barine a v Matiáške. Pokiaľ nám to situácia dovolí, chceli by sme vybudovať ďalšie. V lokalite pri ihrisku a pri prevádzke sa vybudovalo verejné osvetlenie a rozhlas. Verejné osvetlenie a rozhlas pribudli aj v časti za Vadičovom. Podarilo sa dokončiť reštaurovanie sochy sv. Floriána, ktorú chceme v máji dať vysvätiť. Pred dokončením je reštaurovanie stĺpu sochy sv. Trojice. V jesenných mesiacoch sa zreštaurovala časť chodníka pri ZŠ s MŠ J.M. Hurbana. Do letných mesiacov by sme chceli dokončiť kaplnku P.Márie pri obecnom úrade.

Nosným bodom programu bola príprava projektov pre získanie finančných prostriedkov z fondov EÚ. Prvé sme získali pre ZŠ s MŠ J.M. Hurbana na zateplenie, výmenu okien a rekonštrukciu fasády. Druhé na rekonštrukciu Troičného námestia a tretie na rekonštrukciu NKP Hrad Beckov.

Týmto projektom bola venovaná veľká časť práce, čo vyústilo v úspešné získanie nemalých finančných prostriedkov. Bola to veľmi ťažká etapa práce, no tá ďalšia, ešte ťažšia, a to realizácia, nás ešte čaká.

V tomto období v spolupráci s inými subjektami pracujeme na príprave riešenia vodných zdrojov v Ostredkoch, na kanalizácii, na realizácii nového stavebného obvodu "Záhrada".

2. Zúčastnili ste sa fašiangového plesu, ktorý poriadal škola 23. januára 2010? A kde ste ešte fašiangovali?

Napriek tomu, že som sa zúčastnil len časti fašiangového plesu, ktorý poriadala škola, bol som spokojný. Príjemná atmosféra, dobrá nálada a pekné melódie vždy človeku pomôžu načerpať nových síl. Nakoľko som v tomto období výrazne vyťažený, nebolo toľko času na patričné fašiangovanie – okrem ukončenia fašiangov pri harmonike.

3. Potešili Vás výsledky jednania v parlamente 3. marca 2010 vo veci ťažby uránu v našom okolí?

Výsledky jednania parlamentu ma veľmi potešili. Veľkú zásluhu má na tomto výsledku v prvom rade parlament. Treba však poďakovať všetkým, ktorí sa akoukoľvek mierou podieľali na práci, ktorá vyústila v uvedený kladný výsledok. Je to nespočetné množstvo starostov a primátorov zo samosprávy a ľudí z iných oblastí. Osobne by som rád vyzdvihol a poďakoval sa starostovi z obce Kálnica Ing. Miroslavovi Borcovanovi, ktorý riešeniu uvedeného problému venoval nesmierne množstvo času a kus zo seba. Taktiež starostovi obce Častkovce p. Dušanovi Bublavému, ktorý veci výrazne pomohol.

4. Na obecnom úrade máme od 1. februára 2010 koordinátorku projektov spolufinancovaných Európskou úniou. Kto vystrieda p. Jurčackovú vo funkcii hlavného kontrolóra obce?

Na funkciu hlavného kontrolóra obce bolo vypísané riadne konanie, ktoré bolo v zmysle platných právnych predpisov zverejnené. Dňa 16. marca 2010 bude na mimoriadnom zasadnutí obecného zastupiteľstva prevedený výber. O výsledku bude verejnosť informovaná.

5. Naša škola tento školský rok oslavuje 50. výročie svojho založenia. Na záver školského roka pripravuje slávnostnú akadémiu v termíne 28.-29. mája 2010. Bude sa na nej podieľať aj obec?

Oslava 50. výročia založenia Základnej školy s materskou školou J.M. Hurbana v Beckove je nielen oslavou školy, ale aj všetkých nás – teda aj celej našej obce. Naša škola od jej vzniku vychovala niekoľko generácií detí, ktoré žijú buď v obci alebo sú roztrúsené po celom svete. Mnohí pracujú na významných miestach. Veľa z nich s vedením obce spolupracuje. Treba však spomenúť aj veľké množstvo pedagogických a nepedagogických pracovníkov, ktorí zabezpečovali pravidelný chod a formovali smerovanie našej školy.

Pri tejto príležitosti je potrebné zamyslieť sa a poďakovať sa všetkým, ktorí boli pri zrode myšlienky postaviť školu a postupne ju zdokonaľovať. Všetkým, ktorí formovali jej poslanie a vychovali generácie ľudí.

Je však potrebné položiť si otázku: Urobili všetky doterajšie vedenia obce všetko preto, aby vytvorili lepšie podmienky pre naše deti, pre mladú generáciu? Som presvedčený, že je potrebné urobiť viac.

Vedenie obce sa bude maximálne možnou mierou podieľať na príprave a dôstojnej realizácii osláv 50. výročia založenia našej školy.

6. V piatok 26.2.2010 sa konala výročná členská schôdza TJ Slovan Beckov. Aké zmeny nastali v beckovskom futbale?

Výročná členská schôdza TJ Slovan Beckov, na ktorej sa zúčastnilo 41 členov, sa uskutočnila v klube pri parku. Jej výbor pripravil všetky potrebné a požadované informácie, s ktorými bolo potrebné oboznámiť členskú základňu. Na členskej schôdzi bola prednesená správa o činnosti TJ Slovan Beckov za uplynulé obdobie. V rámci nakladania s finančnými prostriedkami bola podaná rozsiahla informácia - Správa o hospodárskej činnosti TJ Slovan Beckov. K uvedenej správe bolo podané stanovisko revíznej komisie. Členská schôdza schválila založenie (premenovanie) TJ Slovan Beckov na Obecný športový klub Slovan Beckov – OŠK a prejednala a schválila návrh Stanov OŠK Slovan Beckov. Taktiež schválila výšku členského príspevku. Vo voľbách zvolila 9-členný výbor, 3-člennú revíznu komisiu a prezidenta OŠK. Pre r. 2010 prejednala a schválila rozpočet a plán činnosti. V rámci schválenej zmeny uložila výboru zrealizovať všetky právne kroky. Všetci prítomní sa zhodli na tom, že činnosť, ktorú spoločne vyvíjame, je potrebné podporovať a robiť všetko pre jej rozvoj aj napriek nie ľahkej ekonomickej situácii.

7. Má obec možnosť zasiahnuť, aby sa stavby v historickom jadre obce a v súčasnosti v súkromnom vlastníctve konečne zreštaurovali, či dostavali? Máme na mysli kúriu Dubnických, bývalý domov dôchodcov, tzv. "kolárovec" a zhorenisko krčmy?

Na uvedené lokality, resp. nehnuteľnosti sme nejedenkrát v rámci svojich kompetencií upozornili vlastníkov. Nakoľko aj napriek našim upozorneniam nedošlo k náprave, využijeme ešte jednu možnosť a potom budeme hľadať všetky možné prostriedky na to, aby došlo k zlepšeniu.

8. Bude sa pokračovať v rekonštrukcii chodníkov?

Vedenie obce si je vedomé, že chodníky je potrebné postupne rekonštruovať, čo sa po častiach aj deje. Chcem však znovu zdôrazniť, že naša obce potrebuje vybudovať kanalizáciu a až potom je možné upravovať chodníky. V posledných dvoch rokoch intenzívne pracujeme na príprave kanalizácie. V letných mesiacoch budeme vedieť viac. Ja som presvedčený, že sa nám to v dohľadnom čase podarí.

9. Kto opraví chýbajúcu ruku sv. Jána Nepomuckého a ako sa zabezpečí kaplnka so sochou svätca pred vandalmi?

Veľmi ma mrzí, že nedokážeme identifikovať páchateľa, ktorý pravidelne pácha túto škodu na pamiatke, ktorá je pre nás nesmierne vzácna. Ulomenie časti ruky a kríža sochy sv. Jána Nepomuckého je niečo nehorázne a nepochopiteľné. Už niekoľkokrát ju opravoval p. Rudolf Šimko z Veternej ulice, ktorému chcem aj týmto spôsobom vyjadriť poďakovanie. Cez zimné obdobie táto oprava neprichádzala do úvahy, preto ju chceme zrealizovať v jarných mesiacoch. Touto cestou chcem požiadať všetkých, ktorí by niečo vedeli o možnom páchateľovi, nech to oznámia osobne mne alebo poslancom OZ.

10. Kedy bude dokončená kaplnka Panny Marie Lourdskej?

Kaplnka Panny Márie Lourdskej je rozostavaná a pokračovať sa bude hneď ako to počasie dovolí. Tu chcem podotknúť, že kaplnka sa stavia hlavne zo sponzorských finančných prostriedkov. Mojím cieľom je dokončiť kaplnku najneskôr do tohto leta.

Pán starosta, ďakujem za rozhovor. ***Mg. Dana Badžgoňová***

Rozvojový program obce Beckov na roky 2010-2012 z hľadiska čerpania financií z verejných zdrojov

Obec Beckov má spracovaný „Program hospodárskeho a sociálneho rozvoja obce (2005)", ktorý formuluje hlavný cieľ, ku ktorému by mal rozvoj našej obce smerovať:

Do roku 2013 vytvoriť z Beckova obec s dostatkom pracovných príležitostí, kvalitným obytným prostredím, ktorá bude zároveň centrom cestovného ruchu, pri rešpektovaní historického potenciálu a princípov trvalo udržateľného života.

Povedzme si ako sa nám darí tento program napĺňať. Každý musí uznať, že obec Beckov má do istej miery špecifické postavenie s porovnaním s ostatnými obcami.

Je pomerne malá, čo sa týka počtu obyvateľov, ale jej kultúrno-historické dedičstvo je nezanedbateľné. Čo to pre nás znamená?

Jednoducho povedané - málo peňazí, veľa výdavkov, ale obrovská perspektíva pre rozvoj.

Bežný príjem našej obce v hlavnej miere závisí od počtu obyvateľov (podielové dane so štátneho rozpočtu, miestne dane a poplatky), ale na to, aby obec len „nevegetovala" a skutočne sa posunula k cieľu, sú potrebné investície niekoľkonásobne väčšie ako je náš celoročný rozpočet.

Naša príležitosť prišla so vstupom Slovenska do Európskej únie, ktorá vytvorila spoločný trh a fondy podporujúce rozvoj členských štátov s cieľom zabezpečiť trvalý a stabilný hospodársky rast. Od 1. januára 2007 začalo v EÚ nové sedemročné rozpočtové a programové obdobie, v ktorom sa otvoril aj program na podporu regionálneho rozvoja – ROP, ktorý je predovšetkým zameraný na rozvojové programy miest a obcí. Tento program však nepriamo podporuje aj malých a stredných podnikateľov, hlavne v odvetví stavebníctva a v ďalších súvisiacich odvetviach, pretože väčšina projektov je investičného charakteru.

Obec úspešne obstála so žiadosťami o nenávratný finančný príspevok zatiaľ v troch projektoch:

1. Projekt: Regenerácia centrálnej časti obce Beckov s rozpočtom 750.011,22 eur

2. Projekt: Rekonštrukcia a modernizácia ZŠ s MŠ Beckov s rozpočtom 355.568,14 eur

3. Projekt: Muzeálne nádvorie NKP Beckov s rozpočtom 2,463.490,5 eur.

K tomu môžeme pripočítať aj dotáciu zo štátneho rozpočtu na Rekonštrukciu NKP hrad Beckov – kaplnka - vo výške 99.592,- eur.

Takže v rokoch 2010 až 2012 musíme preinvestovať 3,668.661,86 eur tzv. oprávnených nákladov, čo samozrejme nie je celá suma, pretože už teraz vieme, že ak budeme chcieť zrealizovať uvedené projekty, bude potrebné vyčleniť z rozpočtu obce ďalšie finančné prostriedky na tzv. neoprávnené náklady na stavebné objekty, ktoré z rôznych dôvodov nemohli byť súčasťou žiadosti o pridelenie nenávratného finančného príspevku na projekt.

Ako príklad uvediem rekonštrukciu ZŠ. Projekt je zameraný na zvýšenie energetickej efektívnosti školského komplexu, čo znamená výmenu všetkých okien a vstupných dverí, kompletné zateplenie obvodového plášťa mimo telocvične a doplnenie interiérového a technického vybavenia niektorých učební. Keď chceme tieto veci úspešne zrealizovať, musíme na to stavbu resp. budovu pripraviť. Napr.: Dostavať bočné vstupy do budovy, opraviť komín atď. Okrem iného, v projekte sme deklarovali zabezpečenie bezbariérového vstupu do budovy, čo nám síce zvýšilo šancu s projektom uspieť, ale nezmestilo sa do rozpočtu.

Možno sa pýtate: prečo ideme realizovať práve tieto stavebné práce v tomto stavebnom komplexe a nie iné alebo: prečo sa nám nezmestilo do oprávnených nákladov projektu všetko, čo by sme potrebovali. A znovu sme sa dostali, tento raz k nevýhode našej školy, a to je počet žiakov.

Väčšina projektov financovaných z verejných zdrojov má stanovené merateľné kritéria, od ktorých sa odvíja výška poskytovanej finančnej pomoci. Najdôležitejšie kritérium množstvo ľudí, ktorých život projekt ovplyvní. Z toho vyplýva, že máme financované projekty len v takej výške, do akej sa nám podarí naplniť kritériá.

A tak je to aj s ostatnými projektami, výška príspevku na regeneráciu sídiel sa odvíja od počtu obyvateľov a rekonštrukcia pamiatok od počtu návštevníkov...

Ako nezainteresovaný človek by som sa aj ja spýtala, prečo teda neinvestujeme do infraštruktúry obce, prípadne nestaviame byty, aby sa nám zvýšili šance pre financovanie väčších projektov.

Ako zainteresovaný človek odpovedám takto:

Čo sa týka stavby bytov, v dnešnej dobe to nie je oblasť, v ktorej by sa, podľa môjho názoru, mali miestne samosprávy angažovať. Nie je to pre ne hospodárne, obce nie sú na to po odbornej personálnej stránke vybavené a nie je na to, až na oblasti s rómskym osídlením, spoločenská objednávka. Práve naopak, doteraz prebiehala privatizácia obecných bytov a pokiaľ sa niektorá obec pustila do výstavby bytov, tak išlo o nízkoštandardné byty, tzv.sociálne, na ktoré sa dala získať finančná dotácia.

Výstavba infraštruktúry (hlavne cesty a chodníky) - samozrejme, ale musíme začať tzv. „od podlahy", čiže kanalizáciou. Projekty na kanalizáciu boli spracované v roku 2002. Poslednú žiadosť o financovanie sme podali koncom minulého roka a aj sme ju stiahli späť, a to z niekoľkých dôvodov:

Keďže bolo pravdepodobné, že keby žiadosť uspela, podpisovala by sa zmluva o poskytnutí finančných prostriedkov v prvej polovici tohto roka. Obvyklá stanovená doba na realizáciu takýchto projektov je dva roky a začiatok realizácie je totožný s dátumom podpísania zmluvy. To znamená, že prakticky všetky projekty by sa realizovali súbežne, čo by sme nezvládli ani fyzicky a ani finančne (investičný náklad na kanalizáciu je cca 6,6 mil.eur).

Prednosť sme dali projektom, ktoré už mali odporučenie na schválenie žiadosti, pretože sme vedeli, že takéto výzvy na podávanie projektov sa už nemusia zopakovať. A naopak s kanalizáciou môžeme ísť do ďalšej výzvy v polovici roku 2010 s tým, že keby sme uspeli, jej budovanie by sa presunulo na roky 2011-2013.

Na záver by som chcela povedať, že som sa stretla s otázkou, prečo „mrháme" energiou a finančnými prostriedkami na rekonštrukciu pamiatok. Odpoveď sa mi zdá jednoduchá a jednoznačná. Hlavný dôvod je ten, že sú majetkom obce a keďže ich udržiavanie stojí veľa peňazí, je ich potrebné nájsť niekde inde – mimo nášho rozpočtu. Druhý dôležitý dôvod je ten, že keď sme si schválili program rozvoja obce a chceme ho napĺňať, tak kultúrne a historické pamiatky sú jeho nosným pilierom.

Ing. Marika Jurčacková
koordinátorka projektov

Beckov na pohľadniciach

Na fotografii z 30-tych rokov minulého storočia je pohľad na hrad, bývalu katolícku školu a Sv. Trojicu. ***Ľ. Paulus***

Pani starostová

Dnes vám predstavíme **Máriu Pavlovičovú** – ženu v úzadí, tú, ktorú nie všetci poznajú. Žije v tieni svojho exponovaného manžela – starostu obce. Bežne sa ne-

zapája do vecí verejných, dalo by sa povedať, že reprezentuje po boku manžela iba výnimočne. Je matkou troch už dospelých detí, starou mamou dvoch malých vnučiek, zamestnanou ženou.

1. Využívate svoje postavenie prvej dámy v Beckove?

Príležitostne áno. Sú také obdobia, kedy by som mohla a zase také, kedy nemôžem. Pracujem v dvojsmennej prevádzke, a preto sa nemôžem zúčastňovať aktivít po boku môjho manžela. Často pracujem aj v sobotu a nedeľu potrebujem na to, aby som si odpočinula. Myslím si, že manžel dostatočne reprezentuje našu obec aj sám.

2. Pamätáte sa ešte na prvé dojmy, keď ste prišli do Beckova? Kedy to bolo?

Veľmi dobre sa pamätám. Bolo to v r. 1981, keď sa nám narodila dcéra Katarína. Bývali sme v Kálnici, manžel pracoval ako zootechnik v JRD Kálnica-Beckov. Ponúkli nám byt na bytovke v Beckove a táto ponuka sa nám zapáčila. Beckov bol pre mňa už dávno zaujímavý, ešte keď tu pracovala vo vinárni moja sestra. Je to krásna obec, kde je možné navštevovať kostol, deti škôlku, školu, je tu viacero obchodov, zdravotné stredisko a hlavne dobré autobusové spojenie. Tak ako všade inde, aj u nás je veľa dobrých a pracovitých ľudí.

3. Kde ste chodili do školy?

Základnú školu som navštevovala v neďalekom Hrádku, v mojom rodisku a Strednú priemyselnú školu elektrotechnickú som vyštudovala v Starej Turej.

4. Vaše prvé zamestnanie? Kde pracujete v súčasnosti?

Mojím prvým zamestnávateľom boli Združené služby v Novom Meste nad Váhom, kde moja práca spočívala v oprave kalkulačiek. Dnešní mladí ľudia by sa nad tým pousmiali, ale vtedy bola taká doba. Teraz pracujem vo firme F&P v Potvoriciach. Podieľame sa na výrobe káblových zväzkov pre automobilový priemysel. Táto práca je pre mňa veľmi zaujímavá a baví ma.

5. Ako ste sa zoznámili s manželom?

S manželom som sa zoznámila veľmi mladá – mala som 15 rokov. Boli sme zo školy na prázdninovom pobyte v horách. Bolo to kamarátstvo, ktoré po čase prerástlo v lásku. Vydržali sme spolu aj dva roky vojenského odlúčenia a sme spolu šťastne doteraz.

6. Mali ste už vtedy pocit, že „rúbe vyššie"?

Už vtedy mal veľké plány a snívал o práci, ktorej výsledky bude vidieť a ktorá ho bude tešiť a napĺňať.

7. Ako ste prijali fakt, že Váš manžel sa v r. 1990 stal starostom? Určite ste boli na neho hrdá, ale to, čo nasledovalo potom, asi nebolo najpriaznivejšie pre rodinný život...

Nechcela som tomu veriť, ale tešila som sa s ním a držala mu palce. Boli dni krásne, ale aj menej pekné. Bol prácou veľmi vyťažený, a preto rodina bola trochu bokom. Výchova detí preto zostávala na mojich pleciach.

8. Dnes je to lepšie, či ťažko povedať? Možno ste si zvykli, ale on má pocit dlhu voči vlastnej rodine za to, že ju odsunul na druhé miesto. Obetoval vlastnú rodinu pre obec. Ako to vnímate z pozície manželky starostu?

Dnes je to podobné, ale už som si zvykla. Deti dospeli a manžel si začína uvedomovať, že prišiel o vzácne chvíle z obdobia, keď vyrastali. Aj keď má stále málo voľného času, vždy si ho nájde pre svoje vnučky a tie mu prinášajú nesmiernu radosť.

9. Vaše tri deti si našli už svoje miesto v živote? V čom ste boli pre ne vzorom?

Som hrdá na svoje deti. Vyrástli z nich statoční ľudia. Syn Martin je veľmi zručný a pracovitý, veľmi nám pomáha. Dcéra Katka vyštudovala v Londýne čínsku medicínu a zostala tam aj pracovať. Najmladšia dcéra Mária je vydatá a má dve deti, v súčasnosti je na materskej dovolenke. Myslím si, že som im bola dobrá mama, ale to musia posúdiť oni sami.

10. Mnohí vedia, že ste mali v posledných rokoch zdravotné problémy s chrbticou. Lekári urobili čo mohli, ale to, že opäť chodíte do práce je predovšetkým výsledkom Vašej pevnej vôle, trpezlivosti a vytrvalosti. Ako ste na tom dnes?

Pred dvoma rokmi som spadla a moje zdravie sa podlomilo. Magnetická rezonancia ukázala tri poškodené platničky. Hrozila mi operácia, ktorej som sa veľmi obávala. Jedni mi vraveli: „Choď a bude to lepšie" a druhí ma odhovárali. Mala som v hlave zmätok, ale napokon som sa rozhodla, že nepôjdem. Čas je najlepší lekár. Nie som však na 100% fit, ale pevne verím, že to bude čoraz lepšie. V tých ťažkých chvíľach mi po zdravotnej stránke veľmi pomohol jeden človek. Dnes pracujem, ale musím si dávať pozor na prechladnutie a určité pohyby, ktoré by mi stav zhoršili.

11. Aký je Váš „svet" v ktorom sa cítite dobre?

Milujem svoj domov, kde sa cítim najlepšie. Mám rada domáce práce, rada čítam, lúštim sudoku. Pokiaľ som bola zdravá, rada som pracovala aj v záhrade. Teším sa z celej svojej rodiny, zvlášť z našich dvoch vnučiek, ako aj z našich priateľov a známych.

12. A na záver: čo si želáte pre seba a svoju rodinu do najbližších rokov?

Pre seba a svoju rodinu si želám v prvom rade zdravie a manželovi zvlášť pokoj a veľa energie na zvládnutie pracovných povinností. Chcem stretávať dobrých a úprimných ľudí a všetkým ľuďom prajem mier a lásku na celom svete!

Pani Pavlovičová, ďakujeme za rozhovor.

Zhovárala sa

Dana Badžgoňová

Alexander Beckov s rodinou na Ocú so starostom obce Karolom Pavlovičom

NÁVŠTEVA Z RUSKA

Našu obec navštívil po Novom roku zaujímavý hosť, ktorý má nezvyčajné priezvisko. Volá sa Alexander BECKOV. Navštívil našu obec spolu s manželkou Zhannou a dvomi dcérami Victoriou a Kapitolinou. Žijú a pracujú v Hviezdnom mestečku pri Moskve. Do našej obce ich priviedla a návštevu zorganizovala majiteľka cestovnej kancelárie Fatra Travel. Návšteva sa uskutočnila v utorok 5. januára 2010 v poludňajších hodinách.

Na obecnom úrade ich prijal starosta obce, ktorý vyjadril potešenie, že rodina s takýmto priezviskom prejavila záujem o návštevu našej obce. Starosta im predstavil našu obec, jej históriu a súčasnosť a venoval im svoj vzácny čas pri prehliadke hradu, múzea a historického jadra.

Hostia sa veľmi živo zaujímali o históriu a súčasnosť Beckova. Úžas v nich vyvolala návšteva kláštorného kostola sv. Jozefa Pestúna. Na pamiatku im starosta obce venoval monografiu o obci Beckov a iné propagačné materiály. Vzácni hostia boli vďační za milé prijatie a čas, ktorí sa im venoval a zároveň pozvali svojich hostiteľov na návštevu Hviezdneho mestečka. ***(b)***

Vlastníte bezcenné akcie ?

Bezcenné akcie z prvej vlny kupónovej privatizácie môžete zadarmo previesť na Fond národného majetku. Účet Vám zrušia zadarmo.

Od 1. októbra 2009 môžu všetci občania, ktorí vlastnia akcie z 1. vlny kupónovej privatizácie a považujú ich za bezcenné, tieto previesť na účet Fondu národného majetku Slovenskej republiky. Bezodplatný prevod umožnila novela zákona o cenných papieroch a investičných službách.

Základnú informáciu o tom, či ste majiteľom cenných papierov a či máte v centrálnom depozitári vedený účet majiteľa sa dozviete na vybraných pracoviskách Slovenskej pošty alebo spoločnosti RM-S Market.

V našom prípade je to Slovenská pošta , a.s., Trenčín, Mierové námestie 21. Oddelenie SIPO.

Prevod cenných papierov môžete uskutočniť v pracovných dňoch pondelok – piatok v úradných hodinách od 8,00 hod. – 15,00 hod.

Pri priečinku označenom nápisom „PRACOVISKO pre prevody zaknihovaných cenných papierov na FNM SR" predložte občiansky preukaz a následne vám bude vyhotovený výpis z vášho účtu. Môžete sa následne rozhodnúť, ktoré cenné papiere chcete previesť na FNM. Ak prevediete všetky cenné papiere a požiadate o zrušenie účtu, nebudete povinný v budúcnosti platiť poplatky za vedenie účtu v Centrálnom depozitári cenných papierov. Ak však prevediete iba časť cenných papierov na FNM, budete v budúcnosti povinný platiť poplatky spojené s evidenciou cenných papierov na vašom účte.

Niektorí občania, ktorí majú na svojich účtoch akcie v nominálnej hodnote vyše 6 639 eur (200 -tisíc korún) museli z nich platiť poplatky. Ak zistia, že ich akcie nemajú cenu, môžu ich previesť na FNM a požiadať o bezplatné zrušenie účtu. Ak prevediete cenné papiere na FNM do konca roku 2010, nemusíte zaplatiť faktúru, ktorú ste dostali od centrálneho depozitára cenných papierov v roku 2009 (t. j. poplatok za vedenie účtu za rok 2008). V prípade, že ste faktúru už uhradili, FNM vám tento poplatok vráti. Rovnako tak nemusíte zaplatiť faktúru, ktorú dostanete od centrálneho depozitára cenných papierov v roku 2010 (poplatok za rok 2009).

Možnosť prevodu cenných papierov na FNM nie je časovo obmedzená, ale FNM upozorňuje, že uhradí poplatok za vedenie účtu občanom ktorí dostali faktúry od FNM len v tom prípade, keď cenné papiere prevedú na FNM do 31. 12. 2010.

Podľa vyjadrenia hovorkyne FNM: „Celá táto akcia sa robí preto, lebo v budúcnosti sa pripravuje spoplatnenie majetkových účtov, ale určite to nebude od 1. januára 2010."

Pri prevode cenných papierov je potrebné predložiť doklad totožnosti – občiansky preukaz.

Ak sa nemôžete dostaviť osobne na vybrané pracovisko, môže tak urobiť váš splnomocnený zástupca, ktorý sa preukáže splnomocnením s vaším úradne overeným podpisom.

Krchnavá Emília

Vzor splnomocnenia – zdroj FNM

PLNOMOCENSTVO

1. Splnomocniteľ:
   meno a priezvisko _____
   bydlisko _____
   rodné číslo _____

2. Splnomocnenec:
   meno a priezvisko _____
   bydlisko _____
   rodné číslo _____

3. Plnomocenstvo

Splnomocniteľ týmto v zmysle ust. § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka

s p l n o m o c ň u j e

splnomocnenca, aby v plnom rozsahu zastupoval splnomocniteľa a vykonával v jeho mene a na jeho účet všetky nasledovné právne úkony:

3.1 uzavrel a podpísal zmluvu o bezodplatnom prevode cenných papierov s Fondom národného majetku Slovenskej republiky (ďalej len FNM), na základe ktorej splnomocniteľ bezodplatne prevádza na FNM cenné papiere v súlade s ustanoveniami § 29 ods. 11 a 12 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov;

3.2. podal a podpísal príkaz na registráciu bezodplatného prevodu cenných papierov na FNM;

3.3 podal a podpísal akýkoľvek iný príkaz, alebo požiadavku, ktoré sú nevyhnutné pre registráciu bezodplatného prevodu cenných papierov na FNM, alebo ktoré akýmkoľvek spôsobom súvisia s registráciou bezodplatného prevodu cenných papierov na FNM;

3.4 vykonal akýkoľvek úkon, ktorý je nevyhnutný pre realizáciu registrácie bezodplatného prevodu cenných papierov na FNM, ako aj pre zrušenie splnomocniteľovho účtu majiteľa zaknihovaných cenných papierov.

Za splnomocniteľa:

Úradne overený podpis:_____

V Beckove, dňa:

Výročná schôdza ZO JDS v Beckove

Do vykúrenej sály kultúrneho domu sa dňa 11.02.2010 zišlo 85 členov z celkového počtu 125, čo sú dve tretiny. Obecný úrad dal na dovoz a odvoz sedemmiestne auto. Sála bola pekne pripravená, za čo patrí vďaka p. Norike Strakovej.

1. P.uč. Mgr. Martina Striežencová pripravila program so 16-timi deťmi. V tom týždni až na dve deti všetci ochoreli. Kultúrny program nebol.

2. Predsedníčka ZO JDS p. Bubeníková vyhodnotila činnosť ZO JDS za rok 2009. So stavom pokladne oboznámila p. M. Hajdušková.

3. Prítomným sa prihovorila p. Mircová za OO JDS, prehovorila o práci JDS a o činnosti u nás. Za ZO JDS Horná Súča nás navštívila p. Barteková, predsedníčka ZO, oboznámila nás s činnosťou ich organizácie a popriala nám veľa chuti do ďalšej práce. Ako tretí hosť sa rozhovoril starosta obce p. Karol Pavlovič o tom, čo sme pre obec urobili, poprial nám do budúcnosti veľa zdravia a ZO JDS prisľúbil pomoc od obce.

4. Vo výbore ZO JDS boli urobené určité zmeny: M. Bubeníková zostáva ako čestná predsedníčka a poradca, na funkciu pracujúcej predsedníčky bola zvolená Ing. Mária Mináriková, pokladňu po p. Eve Pavlíkovej preberá p. Helena Filáčková, členovia výboru zostávajú: p. A. Šrámka, p. V. Beňová a p. V. Bučková.

5. Prítomní boli oboznámení s plánom činnosti na rok 2010.?

6. V roku 2009 mala ZO JDS 27 jubilantov, starosta obce za pomoci členiek odovzdal jubilujúcim peknú šípovú ružu.?

7. Pohostenie a posedenie pri hudbe – kto vládal, tak si i zatancoval. Hrali p. Chalániová a p. Urbanec. Pri lahodnej hudbe pracovníčky OcÚ s úsmevom a úctou roznášali pohostenie – pár diétnych safalátok, horčicu, chlebík. Na stoloch stáli fľaše minerálok, vínko a pre pánov i niečo, čo malo väčšie grády. Po malom oddychu podávali kávu a veterník. Po stoloch bolo rozložené slané pečivo a zákusky, ktoré priniesla ako pozornosť p. Barteková. Celé toto pohostenie bolo financované z rozpočtu OcÚ, seniori ďakujú starostovi a zastupiteľstvu za pozornosť.

S blížiacim sa večerom začal p. Minárik odvážať hostov až po ich domov. Posedenie sa skončilo o 19. h.

Kým môžeš, pomáhaj – pomáhaj a rozdávaj radosť. Ľudskosť nepozná večera. Dnes a zajtra sú priatelia. Toto je tvoje posolstvo životu. I chlebík každodenný. ***Margita Bubeníková***

POZNÁMKY:

* Hodnotenie činnosti ZO JDS v Beckove za rok 2009 – pozri: www.obec-beckov.sk

* Plán činnosti ZO JDS v Beckove na rok 2010 – pozri: www.obec-beckov.sk

* Jubilanti v roku 2009 (spolu 27 členov):

55 r.: Šrámková Vlasta;

60 r.: Hlávková Anna; Bučková Veronika; Hladká Emília; Hajdušek Pavol;

65 r.: Šrámka Anton; Tekulová Antónia; Striežencová Eva; Kollárová Eva; Koreňová Mária; Vranková Darina; Stachová Zlata; Kalabová Anna; Šimková Marta;

70 r.: Vlnová Mária; Nožinová Štefánia; Kročitá Anna; Masariková Bohuslava;

75 r.: Čikel Ján; Tupá Melánia;

80 r.: Bubeník Jozef; Marazová Mária; PhDr. Graca Štefan; Nožina Emanuel;

85 r.: Ondrejovičová Ľudmila; Hlávková Oľga; Zverbíková Terézia.

ZO JDS v Beckove pripravuje výstavu

Svet ženy – krásny a praktický

ZO JDS v Beckove pripravuje výstavu kabeliek, ručníkov, šálov, rukavíc, peňaženiek a bižutérie v dňoch 8. a 9. mája 2010 v klube pri parku. Prosíme obyvateľky Beckova o donášku do klubu od 26. do 30. apríla 2010 v čase od 13.h. do 16.h. Zapožičané veci sa po výstave vrátia. Vopred ďakujeme! Margita Bubeníková

Manželia Strakovci oslávili 60. výročie sobáša

Dňa 11. februára 2010 oslávili v kruhu rodiny manželia Anton Straka (1925) a Mária, rod. Uhrinová, diamantovú svadbu. A pretože aj obec si váži takéto významné jubileá, tak v pondelok, 15. februára prišiel osobne manželom zablahoželať starosta obce p. Karol Pavlovič s pracovníčkami pre kultúru a sociálne veci. Pri tej príležitosti vznikol aj nasledujúci rozhovor.

Kde ste sa zoznámili?

Bolo to v r. 1949, keď som sa vrátil z vojenčiny v Senici. V októbri mali regrúti zábavu, na ktorej som hral v našej dychovke. (Dychovka mala 11členov: Hubinovci Michal a Jozef, Bánovskí Štefan, Pavol, Ján a Michal, Rudo Jamrich, Jozef Minárik...). Medzi hraním som si išiel zatancovať s Máriou Uhrinovou a keď bolo po zábave, odprevadil som ju domov, basa na chrbte. Svadbu sme mali 11. februára 1950 najskôr na úrade a potom v kostole.

Koľko bolo ľudí na svadbe?

Nevieme presne. Bol vtedy sneh, izba u Uhrinov bola plná. Hrala nám aj muzika, taký beckovský džez (husle, trubka, harmonika). Sobášil nás p. farár Štefan Herman.

Kedy ste začali stavať tento dom?

Asi v rokoch 1953 - 4 a v decembri 1955 sme začali bývať. Už sme mali najstaršie dve deti Anku a Máriu a narodil sa nám prvý syn Pavol. Neskôr ešte Ján. Dnes máme už 6 vnukov a jedného pravnuka – samých chlapcov. O „strakovský rod" je postarané!

Koľko ste mali súrodencov?

Anton Straka (ďalej len AS alebo MS ako Mária Straková): Ja som mal dvoch súrodencov, sestra v Tepliciach ešte žije. Manželka má ešte dve žijúce sestry tu v Beckove, p. Prikrylovú a p. Koníčkovú.

MS: Bolo nás osem!

Zdedili aj vnuci hudobný talent?

Vnuk Michal Murárik hrá na mandolínu v Novom Meste nad Váhom, chodí aj do hudobnej školy – je to jediný abstinent v rodine (rovnako ako jeho mama, dcéra Mária).

V obývačke máte na čestnom mieste sochu P. Márie. Odkiaľ pochádza?

Je to svadobný dar od nebohého organistu Petra Reháka, bývalý v katolíckej škole.

Pán Straka, kedy ste začali hrať na hudobný nástroj?

Ešte cez vojnu, v r. 1944. Hral som na heligón so starými hudobníkmi, ako bol napr. Štefan Bánovský. Bol to veľmi dobrý hudobník, hrával na trúbku. Naučil sa hrať vo vojenskej hudbe.

Kedy ste prestali hrať a prečo?

Nepamätám si presne, ale bolo to v čase, keď naše dievčatá začali chodiť na zábavy. Niekedy koncom 60-tych rokov. Mladší muzikanti sa nezapájali, iba na Jožka Gestingera si spomínam, hral na baskrídlovku.

Aké to je to prežiť 60 rokov spoločného života?

MS: Štyridsať rokov bol mimo dom a 20 rokov sa už dá vydržať!

AS: Pracoval som na stavbách, domov som prišiel raz za týždeň, a to až v sobotu podvečer, lebo vtedy sa robilo aj v sobotu, alebo aj raz do mesiaca, keď som robil v Čiernej nad Tisou.

Ako ste stavali rodinný dom?

AS: Keď som pracoval v Hydrostave v Trenčianskych Bohuslaviciach bola akcia 5000 a 10.000 korún ako pôžička pre mladé rodiny na výstavbu vlastného domu. Potom strhávali sumu počas 15 rokov z výplaty. Ja som dostal 35.000 Kčs a splácal som po 240 Kčs. Ale poponáhľal som sa a za 5 rokov som mal dom vyplatený. Fabrika bola povinná pomôcť. Poskytli mi stavebný dozor, bol ním Rudo Nešpor z Hrádku.Riaditeľ p. Margetín mi pomohol. Pozemok som narýchlo kúpil od Ing. Milana Ježku za 8.000 Kčs – pomohol mi ho zohnať Michal Bánovský. Ježkovci na tomto mieste chceli mať krčmu, ale zmenili sa podmienky, atak pozemok predali.

MS: Pomáhalo nám veľa ľudí požičať peniaze, napríklad ako prvá sama prišla s pôžičkou tisíc korún Jožka Keráková.

Kde bývajú Vaše deti?

Dcéra Anna býva v Kálnici, Mária v Novom Meste nad Váhom, syn Pavol v Bratislave a syn Ján v Trenčíne.

Pani Straková, zamestnali ste sa, keď deti odrástli?

Nie, bola som len doma. Po prvom pôrode som ochorela na kríže a odvtedy som mala zdravie podlomené, chodila som vykrútená. Keď deti odrástli, išla som pomáhať do družstva. Pomáhala som sestrám okopávať záhradu, vtedy sa všetko dorábalo doma.

Pán Straka, kde všade ste pracovali?

Zamestnal som sa v Hydrocentrále v Novom Meste nad Váhom. Pracoval som stále v jednej firme, ktorá sa premenovávala, najprv Lozovský-Štefanec, potom Československé stavebné závody a Hydrostav. Celý život v stavebníctve. Pracoviská boli v Tr. Bohuslavice, Šaľa, Nosice, Senica, Bratislava, Pezinok, Modra, Čierna nad Tisou a Zvolen. Vo Zvolene som prvýkrát začal samostatne pracovať na bagri, bolo to v r. 1953.

Kedy ste odišli do dôchodku?

Bolo to v r. 1985. Potom som ešte niekoľko rokov pomáhal na prevádzke obecného úradu.

Známy je Váš vrúcny vzťah k beckovskému futbalu.

Asi od r. 1963 som začal pracovať v telovýchove. Pracoval som vo výbore ako hospodár, pokladník, predseda a zase pokladník. Nehrával som, len som funkcionárčil. Je škoda, že sa nezachoval doklad či nejaké záznamy o vzniku beckovského futbalu. Začínal som vtedy, keď bol predsedom TJ Jožo Fandro a tajomníkom Milan Benko. Za toto obdobie sme boli celkom úspešní, postúpili sme do druhej okresnej súťaže v polovici 90-tych rokov. Mali sme dobrých futbalistov: Marián Beták, Peter Bánovský, Kubo Janán, Ivan Čičmanský, Ludvík Uherčík... (Pán Straka na chvíľu odišiel, aby nám mohol ukázať zarámované ocenenie, ktoré obdržal v r. 1986. Československý zväz telesnej výchovy, ústredný výbor udelil Antonovi Strakovi verejné uznanie II. stupňa za zásluhy o rozvoj čs.telesnej výchovy, v Prahe 26.2.1986.) Neskôr pôsobili v beckovskej telovýchove Robo Lacko a Marian Sládek. Dnes je ťažko, problémom je nájsť sponzorov...

Chodíte stále na futbal?

Áno, takmer na každý zápas. To by muselo byť, že je žena v takom stave, že musím zostať doma. Máme tam svoje miesto ja, Sládek a Nebohác.

Spomínali ste vyznamenanie, ale Vy ich máte viac?

Mám ich aspoň dvadsať. Keď boli deti malé, hrávali sa s medailami. Najviac si vážim vyznamenanie, ktoré mi udelil prezident republiky za príkladné plnenie pracovných úloh – Vyznamenanie za vynikajúcu prácu, ktoré som dostal v Prahe 30. apríla 1970. Potom vyznamenanie od Ministerstva priemyslu SR, ktoré som dostal ako pracovník Hydrostavu Šaľa v októbri 1985 ako Budovateľ stavby medzinárodnej spolupráce RVHP a vyznamenanie, ktoré mi udelili Vinárske závody, odborový podnik a podnikový výbor ROH ako Najlepší pracovník vinárskeho odboru dňa 3.7.1981. A naposledy som dostal Pamätný list od obce Beckov pri príležitosti 800. výročia prvej písomnej zmienky o obci Beckov dňa 17.8.2008 za rozvoj telovýchovy a športu v obci. (Aby sme nezabudli, aj Cenu starostu v r. 1995 a Cenu obce v r. 2002 za činnosť v oblasti športu na Beckovských letných slávnostiach.)

Pán Straka, máte už 84 rokov a stále sa vozíte na bicykli?

Keď sú dobré cesty. Teraz je sneh, tak nie. Poviem vám príbeh, ktorý sa odohral na bicykli.

Kedysi som cestoval ráno o 4.30h. na prvý autobus do Trenčína. Týždenný lístok stál 3,60 Kčs. Raz sa mi stalo, že som zmeškal - jediný raz v živote! - a musel som byť zhodou okolností o 6.h. v Trenčíne na pracovisku, mala prísť kontrola. Tak som išiel na bicykli. Celá cesta bola voľná, mal som stále priestor, nemusel som zastavovať, iba na kompe som nevládal vyložiť bicykel od únavy, ale stihol som.

Pani Straková, do ktorého kostola chodíte?

Do kláštorného, kvôli kúreniu a je bližšie... (a debata by bola pokračovala ďalej nebyť toho, že bol čas ísť zase ďalej za povinnosťami).

Rozhovor zapísala a spolubesedníkom ďakuje ***Dana Badžgoňová***

Vážení čitatelia,

So symbolom kríža sa stretávame prakticky všade. Mlčky stojí pri cestách a symbolizuje, že niekto dôležitý od nás po tragédii odišiel, kríž máme v našich domoch, v bytoch. Objavíme ho na retiazkach, náhrdelníkoch, oblečení. Možnože aj vy samy máte nejaký kríž vo vašom byte. Čo znamená pre vás? Medailón, šperk, znak ochrany - alebo symbolizuje vyznanie?

Je za tým vzťah k Tomu, ktorý zomrel na kríži. Vzťah, ktorý sa nedá vždy jasne - presne definovať, tajná túžba po šťastí, vykúpení, ktoré i nám zaistil Ježiš Kristus. Ponúka nám slobodu, túžbu po víťazstve života nad smrťou. Dáva vítaziť radosti nad bolesťou. Ale to všetko môžeme zažiť my - pretože Pán Ježiš - Syn Boží zomiera na kríži za nás všetkých. Trpel veľkou bolesťou, aby sme my mohli dosiahnuť odpustenie hriechov a mali nádej vo večný život a spasenie.

Pozdvihnime svoje oči na kríž a počujme, čo hovorí Pán Boh o ukrižovanom: „Ajhľa, môj služobník bude úspešný: áno, úspešný." To čo vidíme na kríži, nie je smutný koniec človeka, ktorý skrachoval, ktorému nevyšli plány, ktorého život skrížili úmysly druhých. Na golgotskom kríži nemáme pred sebou vyvrcholenie neúspechu, nezdaru. Vidíme úspech Božích úmyslov a plánov. Na tomto kríži slávi úspech Božia láska, ktorá je ochotná tej najväčšej obete. Práve preto aj Pán Ježiš hovorí pred smrťou na kríži: „Dokonané."

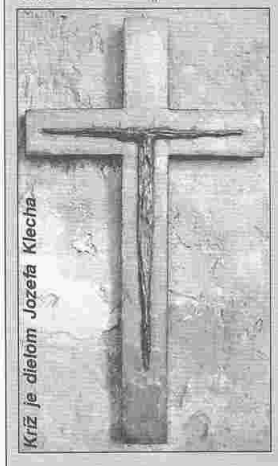
Kríž je dielom Jozefa Klecha

Pozdvihnime oči na kríž! Nech sa nám tento pohľad nikdy nezunuje. Vidíme predsa za ním veľké utrpenie, neopísateľnú bolesť a lásku zároveň. Kristov kríž pozorujeme v údive, lebo to, čo sa tam odohralo, je nevídané a starej zmluvy hovorilo o Božom služobníkov, že uvedie v údiv nad sebou mnohé národy, králi si zatvoria ústa, lebo uvidia, čo im nebolo zvestované a pochopia, čo nepočuli.

S takýmto nemým úžasom nad veľkou láskou Božou voči tebe i mne pozerajme aj my na Kristov kríž, lebo to, čo sa tam odohráva, je tajomstvo. Tajomstvo, ktoré nedokáže tento svet v celej hĺbke precítiť. Tajomstvo, pred ktorým je potrebné sa pokorne skloniť. Tajomstvo, ktoré je zrozumiteľné v slovách sumy evanjelia: Tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nik, kto verí v Neho nezahynul, ale mal večný život.

Preto je ukrižovaný služobník Boží Ježiš Kristus úspešný, lebo dáva večný život tým, ktorí v Neho veria. Tým, ktorí veria, že aj pre ich hriechy trpel a aj pre nich musel zomrieť. Avšak nielen preto je úspešný, ale aj preto, lebo Pán Boh vyvýšil, zvelebil Ho, keď Ho nenechal ríši smrti, ale na tretí deň Ho vzkriesil z mŕtvych.

Pozdvihnime oči na Kristov kríž a v tichosti porozmýšľajme, čo pre nás znamená... My dokážeme mnohým ľuďom nechať popredné miesto v živote, ale na niektoré veci či činnosti si nechávame vyhradený priestor. A to je dobre.

Nechajme však aj priestor na pôsobenie vôle Božej aj pri nás. Spoznávajme ju a v tichosti, každý deň, zastaňme pred Ježišovým krížom a uvažujme nad tým, čo sme spravili, ale i nad tým, čo nás čaká.

Pozdvihnime oči na Kristov kríž a vidíme nekonečnú lásku. Vzhliadnime na Kristov kríž a ďakujme za dar večného života.

Tak čo pre nás znamená kríž? Prajem Vám požehnané veľkonočné sviatky naplnené radosťou z Víťaza nad smrťou – našim Pánom Ježišom Kristom.

Jarmila Petrulová - administrátor CZ Beckov

VESELÁ VEĽKÁ NOC

Už len pár týždňov nás delí od Veľkej noci. Sviatok, kde sa vzácne zišli duchovné prežitie najväčšieho kresťanského sviatku – zázraku vzkriesenia a pohanské oslavy jari. Po dlhom zimnom období nastane jarné upratovanie (z ktorého budeme cítiť „jarnú únavu"), skončí dlhý pôst (pre niekoho viac, pre niekoho menej úspešne dodržaný). A aj okolitá príroda nám jasne naznačí, že Veľká noc je už tu. Tak, ako každý rok, prostredníctvom čítaných pašií znovu prežívame utrpenie, obetu na kríži a slávne zmŕtvychvstanie Ježiša Krista. A tiež, ako každý rok, maľujeme kraslice – vajíčko - ako pohanský symbol nového života.

No a v našich končinách k Veľkej noci patrí neodmysliteľne šibačka. Tak, ako ju všetky ženy neznášajú, tak ju zase chlapi milujú. Rozdielny prístup badáme už v príprave: chlapi zoženú korbáč (v lepšom prípade si ho zhotovia sami), pozhľadávajú voňavku z minulého roka (v horšom prípade ukradnú manželke parfum, ktorý dostala práve na tieto Vianoce), mladšie ročníky oprášia vodné pištole a nádoby na vodu veľkosti od malého vedierka po riadne „kýble" a šibačka môže začať.

Ženy však plánujú už niekoľko týždňov vopred – najprv jarné upratovanie, veľký nákup – hlavne údené a „kindervajíčka" pre všetkých oblievačov, vypekanie, vyváranie – veď Veľká noc je len raz za rok... No a ešte vychystať veľkých aj malých oblievačov: nakúpiť veľkonočnú voňavku (ak nechcú prísť o najnovší parfum), dohliadnuť na jarný pánsky strih, prichystať sviatočné oblečenie pre celú rodinu, náhradné pre všetky dievky v dome a upokojiť dcéru, že to jedno dopoludnie chlapského bláznenia predsa vydržíme...

Svitne pondelkové ráno – zdanlivo pokojné a sviatočné, pokým o 7.30 hod nezazvoní prvý návštevník. A tak ešte pred odchodom do kostola vybavíme prvých šibačov. Šibačov poznáme viac druhov, napríklad maličkých. Prídu v sprievode hrdého otca, vyoblieкaní so šibákom len o 5cm kratším ako je ich telesná výška, pripraveným veršíkom, ktorý sa hanbia povedať a povzbudzovaný dospelým sprievodcom sa nesmelo začnú oháňať korbáčom – takí sú milí, že nevadí ani voňavka naliata do očí, či rozliaty džús a rozšliapnutý koláčik, ktorý po ich návšteve zostane.

Chlapci väčší a veľkí chodia v skupinkách, skupinách a tlupách. Vtedy pred seba vystrčíme dorastajúcu dcéru – veď prišli predsa kvôli nej... Chlapci - šibači niekedy nevenujú dostatočne pozornosť príprave, a tak sa môže stať, ako u nás minulý rok, že po nájazde družiny kúpačov a spŕške vody z vedierok zostane dievke na hlave kôpka napríklad farby – ak na oblievačku použili vedierko od Primalexu... (ani útecha, že ju podľa všetkého prišli obliať ako prvú vôbec nezabrala, šibači, prosím, skontrolujte ešte raz vašu veľkonočnú výzbroj!)

No a ešte posledná skupina šibačov – dospelí. Milé ženy a dievčatá, vítajte ich s úsmevom, ak sa budete mračiť, vyšvácajú vás šibákom s o to väčšou radosťou... A pri nalievaní a núkaní pohostenia myslite na to, že tam niekde vonku takto isto ponúkajú a nalievajú tomu vášmu mužovi či tatkovi...

Ani sa nenazdáme a je poludnie. Prichádzajú už len oneskorenci a pomaly (niekedy skutočne pomaly) prichádzajú naši domáci chlapi... Po sviatočnom obede, keď sa unavení šibači vyspia a vyoblievané, vyšibané, niekoľkokrát prezlečené ženy vytiahnu posledné suché tepláky a upracú kuchyňu je najlepší čas na veľkonočnú rodinnú prechádzku.

Tak veselú Veľkú noc!

Lenka Martišová

VEĽKÁ NOC

Veľká noc je pohyblivý sviatok. Jej termín závisí od lunárneho cyklu. O r. 325 kresťania slávia Veľkú noc v prvú nedeľu po splne mesiaca, ktorý nasleduje po dni jarnej rovnodennosti. Tento rok je 17. februára popolcová streda a začína sa 40-dňový pôst. V tento deň sa konajú bohoslužby, kde kňaz popolom z bahniatok robí úkon na čelo a hovorí slová: Pamätaj, že si prach a na prach sa obrátiš.

Veľkej noci predchádza obdobie 40-dňového pôstu. Kvetnou nedeľou sa začína Veľkonočný týždeň. Na Veľký piatok si pripomíname ukrižovanie Ježiša Krista. S prípravami na zmŕtvychvstanie Ježiša Krista je spojená Biela sobota. Ukrižovaný Kristus, ktorý vstal z mŕtvych je stredobodom Veľkej noci.

Toto obdobie je spojené aj s príchodom jari a vyznačuje sa rôznymi tradíciami a zvykmi hlavne na dedinách. Niektoré sa zachovali dodnes, iné poznáme len z rozprávania tých starších. Najznámejšie dnešné symboly jari sú bahniatka - barušky, maľované vajíčka a pletené korbáče z prútov vŕby.

Na kvetnú nedeľu sa v kostole svätili bahniatka. Tie sa potom doma vkladali za svätý obrázok, niekde sa zase dávali pod strechu domu, aby ho chránili pred ohňom a búrkou. Taktiež ich vkladal gazda do prvej brázdy pri jarnej oračke. Varili sa prívarky z jarnej mladej žihľavy a púpavy. Na Veľký piatok platil prísny pôst a bol zákaz pracovať s drevom. Nesmela sa hýbať zem. V sobotu sa pálili „Judášove vatry", varila sa šunka, piekol sa veľkonočný baránok. Chlapci plietli korbáče a dievčatá farbili veľkonočné vajíčka. Znovu sa obnovuje tradícia svätenia veľkonočných jedál, robí sa to na veľkonočnú nedeľu. Veľkonočný pondelok je dňom šibačky spojenej s oblievačkou. Tí menší chodia s voňavkou a odmenou im býva čokoládové vajíčko či peniaz. Oblievačka či polievanie dievčat býva veselé. Ak sú dobre vykúpané, za štipľavú a mokrú oblievačku odmenia oblievačov farebnými stuhami na korbáče. Okrem toho ich posmelia koláčmi, šunkou či pohárikom pálenky.

Ľubomír Paulus

POĎAKOVANIE PANI TURANOVEJ

Pri rôznych stretnutiach alebo prechádzkach si rady spomíname na časy, ktoré sa nedajú len tak zabudnúť. Bolo to asi v r. 1975, keď sa predsedníčkou MO SZŽ v Beckove stala Ing. Ľudmila Turanová. Bola vtedy mladou ženou, ktorá sa spolu s manželom prisťahovala do našej dediny. Bola plná elánu a pod jej vedením sme absolvovali rôzne kurzy, ktoré nám, vtedy mladým ženám, veľmi pomáhali, či už to bol kurz varenia, pečenia, zdobenia medovníkov, kurz studenej

kuchyne alebo prípravy rôznych nápojov. Ďalej sme sa zdokonaľovali v šití, či v zhotovovaní macramé. Svojimi prácami sme reprezentovali na výstavách ručných prác. Tieto stretnutia boli vždy veselé a zažili sme pri nich veľa veselých príhod.

Okopávanie záhonov ruží bola pre nás už akási samozrejmosť. Poriadali sme tanečné zábavy, aby sme získali nejaké peniaze na výlety, návštevy kina a divadla. Dokonca nás nahovorila, aby sme si zahrali futbalový zápas s mužmi. Bolo to prvýkrát v Beckove, čo sa ženy odhodlali aj na takúto činnosť.

Pri tejto príležitosti musíme spomenúť aj veselú pani, dnes už nebohú Evku Šimlovičovú, ktorá nám vybavila brigády v záhrade JRD,

aby sme aj takýmto spôsobom získali financie. Tak isto si spomíname na nebohú pani Vierku Ondrejovičovú, ktorá bola pomocníčkou pani Ľudmile pri organizovaní týchto podujatí a vyzývala ženy, aby sa ich zúčastnili.

V zimnom čase sme pod vedením pani Ľudmily nacvičovali rôzne programy, kde sme si už privolali na pomoc aj niektorých ochotných mužov, ktorí nás dopĺňali, či už v speve alebo v hraní veselých scénok zo života v našej dedine. A tu si musíme spomenúť na pani Milku Bánovskú, ktorá svojim krásnym spevom bola ochotná vždy prispieť do programu a svojim vystupovaním bola vzorom mladším ženám.

Aby sme nezabudli aj na driapanie peria, kedy sme sa schádzali v rôznych domácnostiach a, ako to pri takej práci chodí, pospomínali sme všetko možné a, samozrejme, nikdy nechýbala veselá nálada.

Rady sa stretáme aj teraz, ako sa to v Beckove hovorí „v uliciach" pri nákupoch, ale teraz už hodnotíme väčšinou len svoj zdravotný stav.

Prečo vlastne vznikol tento článok? Uvedomili sme si, že za tieto všetky krásne chvíle sme sa vlastne nikdy verejne nepoďakovali žene, ktorá bola vždy stredobodom týchto udalostí, žene, ktorá toto všetko vymýšľala, organizovala a mnohokrát ukracovala svoju rodinu o spoločné chvíle a venovala sa takejto činnosti.

Tak teda dodatočne Vám patrí vďaka, pani Ing. Ľudmila Turanová! Nech sú tieto naše spomienky poďakovaním za všetky krásne chvíle, na ktoré určite nikto z nás nezabudne.

Marta Šimková a Jarmila Kadlečíková
spomínali za bývalé členky MO SZŽ v Beckove

Pamätné tabule v obci

Pamätná tabuľa vodcovi národného povstania v r. 1848 a ev. farárovi Jozefovi Miloslavovi Hurbanovi bola odhalená v r. 1929 na budove ev. fary v Beckove.

Pamätná tabuľa spisovateľovi Martinovi Medňanskému je umiestnená na budove miestnej rímskokatolíckej fary. Odhalená bola v r. 1930.

Pamätná tabuľa na rodnom dome najväčšieho slovenského geológa Dionýza Štúra bola odhalená r. 1946.

Pamätná tabuľa účastníkovi vzbury v Kragujevaci Štefanovi Bednárikovi bola odhalená v r. 1968. Dnes sa nachádza na budove lekárne.

Tabuľa s veršami o Beckove od Andreja Sládkoviča bola umiestnená na bývalej Reštaurácii pod hradom. Momentálne sa nachádza v depozite p. Dvornického. Zreštaurovaná tam znovu čaká na umiestnenie na niektorú budovu v obci.

Tabuľa s názvom Základná škola s materskou školou Jozefa Miloslava Hurbana sa nachádza na budove školy. Bola odhalená v r. 2000.

Pamätná tabuľa dizajnérovi a priemyselnému výtvarníkovi Jánovi Ondrejovičovi bola odhalená na jeho dome v r. 2001.

Tabuľa pri príležitosti osvetlenia NKP Hrad Beckov sa nachádza na ceste pri vstupe na hrad. Bola odhalená v r. 2004.

Ľubomír Paulus

Fašiangy aj v Beckove

Po schodoch bolo počuť dupot a potom sa ozval spev. Naša známa pieseň „ Fašiangy, Turice..." sa rozliehala po celej ulici. S manželom sme vyšli von a predstavte si, ľudia milí, na našich schodoch stáli bosorky, čerti, pastieri a rôzne zvieratká. Nie, nebola to rozprávka, to nás prišli deti zo ZŠ pozvať na večernú fašiangovú zábavu. A tak ako sa patrí. Aj s veršom pre hospodára, aby nám Pán Boh milý požehnal dom i stádo, aby obchádzalo všetko zlo našu chalupu. Za takéto krásne pozvanie sa im aj niečo dalo. Dokonca aj susedia im podávali tak, ako sa patrí a je to zvykom, kus klobásy a slaniny na palicu napichli. A už potom išli ďalej.

Pre nás to bolo milé pozvanie, ale ešte väčší šok sme zažili večer. Vošli sme do vyzdobenej sály. Bolo vidieť, že výzdobu robil profesionáli (neskôr som sa dozvedela, že to boli pani učiteľky). A vtom padli prvé tóny a sálou sa rozliehal valčík. Najprv sme len pozerali po sebe, ale o chvíľu už bol plný parket ľudí. A že sme sa bavili, tak to bolo viac než isté. Prvú časť zábavy prerušila prestávka, cez ktorú sa podávala večera. Bola som síce dcérou upozornená, že večeru nám roznesú, ale aj tak to bolo zaujímavé, keď sme videli, že večeru roznášajú učitelia. Bolo to ako na bežiacom páse. Za malú chvíľku bola večera roznesená. Akoby to robili celý život.

A potom hor sa na parket. Do tanca nám hrala skupina KOrG. Každý si prišiel na svoje. Hrali aj ľudovky, aj moderné tance. A že sa to ľuďom páčilo, nemusíme sa ani pýtať, lebo stále bol plný parket. A tancovalo sa až do samého rána. Či mladší, či starší – všetko to bolo v kole.

Ako to už býva, aj na tejto zábave bol adrenalínový šport – tombola. ZŠ získala ceny od sponzorov, ich počet bol 62. A tak sme boli v napätí dve kolá. A že to bolo napätie, tak to sme videli z reakcií, keď niekto vyhral, alebo len čísielko chýbalo do výhry. Mimochodom, túto tombolu viedol p. uč. Kazda s manželkou a vedel to vynikajúco. Tak nás všetkých držal v napätí, že v niektorých momentoch sa mohlo krájať to ticho v sále.

Ale všetkému býva koniec. Takto som sa už dávno nezabavila ako teraz. A preto by som chcela poďakovať celému pedagogickému zboru a zamestnancom ZŠ Beckov, ktorí si dali tú námahu a pripravili pre nás rodičov skutočnú lahôdku v podobe Fašiangového plesu.

S dcérou som prežívala týždne príprav na tento ples, kedy od normovania jedál, po zháňanie materiálu, varenie, chystanie, obsluhovanie, či samotnú prípravu si všetko robili oni sami. A čo viem zo zákulisia, robili to s radosťou, pretože chceli pripraviť pre rodičov svojich žiakov najlepšiu zábavu.

Milá pani riaditeľka, pedagogický zbor i zamestnanci školy, chcem Vám poďakovať vo svojom mene, ale aj v mene ostatných, ktorí sa zúčastnili tohto plesu (pretože už v sále znela chvála). Ste naozaj šikovní ľudia a od nás ostatných dostávate za tento ples jednotku s hviezdičkou. A ako je to napísané na webovej stránke školy, tešíme sa na ďalší ples, pretože určite prídeme.

Marta Striežencová mamička, ktorá prijala pozvanie

Fašiangový karneval v škole...

Moja mama mi povedala, že fašiangy sú obdobím plesov, zábav, karnevalov a veselosti, pretože potom nastupuje pôst. A keď nám naša pani učiteľka Lucka Kačicová oznámila, že aj my budeme mať fašiangový karneval, nevedeli sme sa dočkať toho dňa. Počas hodín výtvarnej výchovy sme ozdobili triedu, vyrobili kostýmy a tešili sme sa na to, s akým programom nás prekvapia pani učiteľky. Celá fašiangová veselosť začala v popoludňajších hodinách, a to dva dni pred Popolcovou stredou. Aj pani učiteľky boli masky, boli prezlečené za anjela, lienku, včielku, motýľa, Pipi dlhú pančuchu. Program začal tancom a súťažením – odmenou pre nás boli sladkosti. Jednou zo súťaží bolo aj vylovenie jabĺčka z vody, ktorá bola v miske. To bolo vtipné. Keď sme sa popozerali po triede, videli sme masky Hannu Montanu, ježibabu, kovboja, Jánošíka, tanečnice, hiphopera, malého Mirka, princezné, sovu, Pat a Mat, opicu a iné. Mne s maskou pomáhala moja mama a vyhrala som aj súťaž o najkrajšiu masku. Počas fašiangov sa aj hoduje, preto aj nám rodičia pripravili takúto hostinu - domáce koláče, cukríky, lízanky, keksíky. Zábava bola výborná, dokonca nás prišli pozrieť aj rodičia. Bolo nám smutno, keď sa karneval chýlil ku koncu. Ale to nevadí, fašiangy sú každý rok a tak si takýto veselý karneval môžeme usporiadať znova. Ďakujeme p. učiteľkám – Kačicovej, Schindlerovej, Úradníčkovej, Pospíšilovej, Szijartovej - a rodičom, že nás takto pekne prekvapili a pripravili nám krásny karneval.

Júlia Babulicová, II. ročník

Čo je nové v materskej škole

Prvý polrok školského roku v materskej škole bol mimoriadne náročným obdobím.

Začiatok školského roku poznamenali problémy s nekvalifikovanými učiteľkami, s ktorými bola veľmi náročná spolupráca. Nemali potrebné vzdelanie ani praktické skúsenosti s prácou s deťmi predškolského veku. Zodpovednosť za plnenie cieľov Štátneho vzdelávacieho programu a Školského vzdelávacieho programu sme prebrali my – dve kvalifikované učiteľky – p. učiteľka Dobrovodská a ja.

Karneval v materskej škole: Obyvatelia hradu Beckov

Školský vzdelávací program (ŠkVP) „Mám rád našu dedinu Beckov" sme s pani učiteľkou Dobrovodskou vypracovali v uplynulom školskom roku ako špecifické kurikulum našej materskej školy. O tom, že je vypracovaný na vysokej úrovni a o správnosti metód a foriem práce, ktoré volíme pri plnení tohto ŠkVP, nás presvedčila hodnotiaca správa Štátnej školskej inšpekcie (ŠŠI), ktorá vykonala kontrolu v našej materskej škole v dňoch 2.10. až 5.10.2009.

Staráme sa o zvieratá v zime

Pani inšpektorky Mgr. Adamaťová a Mgr. Králiková pozorovali a hodnotili iba prácu kvalifikovaných učiteliek, p. učiteľky Dobrovodskej a mňa.

ŠŠI hodnotila:

priebeh a výsledky výchovy a vzdelávania – na veľmi dobrej úrovni; podmienky výchovy a vzdelávania – na veľmi dobrej úrovni; riadenie školy – na veľmi dobrej úrovni.

V závere sa konštatuje, že silná stránka materskej školy – citujem: *„spočíva v odbornom a tvorivom prístupe zástupkyne riaditeľky a učiteľky a vo vytváraní priaznivých podmienok pri realizácii cieľov Školského vzdelávacieho programu"* – koniec citátu.

Nedostatok, ktorý sa vyskytol pri inšpekcii, prijatie dvoch pedagogických zamestnankýň, ktoré nespĺňajú odbornú spôsobilosť, už bol čiastočne odstránený. Do kolektívu materskej školy nastúpili dve pani učiteľky. Pani učiteľka Václavková, ktorá je plne kvalifikovaná učiteľka pre materskú školu, má 17-ročnú prax pri práci s deťmi a pani učiteľka Říhová v tomto roku končí štúdium predškolskej a elementárnej pedagogiky.

Hodnotenie ŠŠI nás ako kolektív zaväzuje k tomu, aby sme neustále skvalitňovali svoju prácu, vzdelávali sa v oblasti predškolskej pedagogiky a vytvárali také podmienky pre deti, aby do materskej školy chodili s radosťou a túžbou po získavaní nových poznatkov.

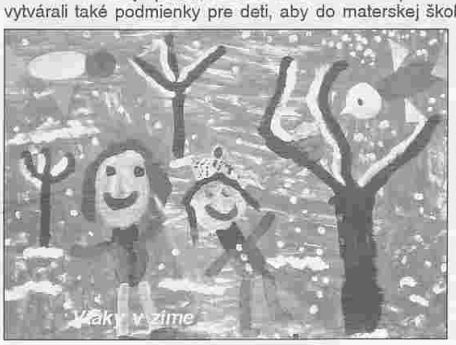

Vtáky v zime

O tom, že sa nám to darí, vás možno presvedčia i výtvarné práce detí a fotografie dokumentujúce aktivity, ktoré sme realizovali v uplynulom polroku.

Janka Bagová, zástupkyňa riaditeľky pre MŠ

Škola hlási úspechy...

Volejbalový krúžok - naše dievčatá nevedia sklamať. Sú to vynikajúce hráčky, ktoré sa neboja žiadnej výzvy a vedia zdolať aj tých najťažších súperov. Tento polrok si vybojovali krásne prvé a druhé miesto. Čiže do školy priniesli nádherné 2 medaily – zlatú a striebornú. Aj tá mohla byť zlatá, ale víťazstvo im ušlo iba o pár lôpt.

Víťazstvá sú zaslúžené, pretože na tréningoch idú dušu vypustiť. Trénerka, p. uč. Úradníčková, sa im venuje dvakrát do týždňa. Tento krúžok býva od pol šiestej do ôsmej hodiny. A mnohokrát sa stalo, že aj počas prázdnin ste ich našli v škole trénovať. Ten ich zápal pre tento šport je úžasný. Nech im to vydrží.

Florbalový krúžok – tento krúžok je v škole ešte len druhý rok. Florbal (z ang. Floorball = floor - dlážka + ball - lopta) je rýchly a dynamický kolektívny šport, ktorý sa hrá v halách na tvrdom povrchu so špeciálnou hokejkou a loptičkou na dve bránky. Tento šport je podobný hokeju, či hokejbalu, no má svoje špecifické pravidlá. Vo florbale je zakázaný tvrdý kontakt s protihráčom, blokovanie, sekanie alebo kopanie do súperovej hokejky. Nie je povolená hra hokejkou nad úrovňou kolien a hra hlavou. Hráči si čistou, rýchlou a technickou hrou prepracovávajú tzv. „palicovú techniku," ktorá je veľmi dôležitá aj pri iných „palicových" hrách (ľadový a pozemný hokej, hokejbal).

Najlepšími preborníkmi vo florbale sú európske krajiny zo Škandinávie, teda Švédi, Fíni.

Existujú dva varianty florbalu. Malý a veľký. Malý sa hráva v menšom počte (3 hráči), hrá sa na menšej ploche a bez brankárov. Klasický veľký florbal sa hráva v športových halách s prízemnými prenosnými mantinelmi a hrá ho päť hráčov v poli s brankárom, ktorý nemá hokejku.

V škole máme dievčenské aj chlapčenské mužstvo, ktoré trénuje už druhý rok. Tento rok sme sa zúčastnili zatiaľ dvoch súťaží – Florbal EXEL ZŠ CUP 2009, kde naši chlapci obsadili 5. a 6. miesto. V druhej súťaži, ktorá niesla názov Orion Florbal Cup 2009 obsadili naši chlapci krásne 3. miesto. Dievčatá začali trénovať tento rok, takže ich súťaže ešte len čakajú. Tréningy bývajú dvakrát do týždňa a p.uč. Striežencová má zo svojich zverencov obrovskú radosť.

Stolnotenisový krúžok - tento krúžok vedie v škole p.uč. Matušovičová. V čase tohoto krúžku nemáte šancu prejsť bez ujmy po chodbe alebo v suteréne. Odhodlaní stolní tenisti sú postrachom našej školy. Zvádzajú medzi sebou súboje, pretože vedia, že len tí najlepší môžu ísť na súťaž. V okresnom kole skončili v tomto polroku na bronzovom schodíku, za čo patrí našim reprezentantom veľká vďaka.

Minifutbal – tréner p. uč. Kazda. Jeho zverenci v tomto polroku obsadili v okresných súťažiach dvakrát druhé a jedenkrát tretie miesto. To prvé miesto nás akosi obchádza. Ale my všetci veríme, že naši futbalisti to nevzdajú. Ale, chlapci, všetká česť Vám. Veď Vaše reprezentovanie školy je nádherné.

Bedmintonový krúžok – nemôžeme obísť ani tento krúžok, pretože aj tu sme získali cenné body pre našu školu. V dvojhre dievčat v okresnej súťaži získala prvé miesto Zuzka Mikulcová (7. ročník). A tak postúpila do krajskej súťaže. Trénerka, p.uč. Kreperátová, môže byť na svojich zverencov právom hrdá.

Branný krúžok – tento krúžok je nový u nás v škole. Vedie ho pán učiteľ Kazda a môžeme povedať, že veľmi úspešne. Jeho zverenci v streľbe jednotlivcov (M. Kanáloš, P. Strieženec) získali 3.miesta. Tieto súťaže sú obzvlášť náročné na kondíciu, ale aj na psychickú pohodu. Je to preto veľký úspech pre pána učiteľa a jeho zverencov.

Divadelný krúžok – tak tento krúžok neobsadil žiadne miesto, nezúčastnil sa žiadnej súťaže a napriek tomu zožal veľkú slávu. Naše divadelné „hviezdy" sa tento rok rozbehli. Najprv to bolo vystúpenie na Mikuláša – a to práve o živote sv. Mikuláša – pre Beckovčanov. Potom zahrali toto divadielko aj deťom v MŠ Beckov. Tým však neskončili. S pásmom vianočných kolied a divadlom navštívili aj Hospic Milosrdných sestier v Trenčíne, aby odovzdali radostnú zvesť o narodení Pána starým a bezvládnym ľuďom, ktorí bývajú v tomto zariadení. No a aby nevyhoreli, tak odohrali svoje divadlo "O sv. Mikulášovi" aj v Trenčianskej Teplej, kde zožali obrovský úspech nielen od občanov, ale aj od miestneho pána farára, ktorý pre nich nachystal po vystúpení posedenie na fare. Tu sa mohli zoznámiť aj s deťmi z tejto farnosti a vymeniť si nielen adresy, ale aj telefónne čísla. Naše hviezdy však nekončili. Už v januári pripravili pre Beckovčanov fašiangový sprievod v maskách cez dedinu, kde spievali a pozývali ľudí na zábavu, ktorá sa uskutočnila v ten deň vo večerných hodinách. A pokračujú ďalej. Ich najbližšie vystúpenie bude v máji. Uvidíme, čo nám predvedú...

A medzi ďalšie úspechy našej školy patrí právom aj:

Zvláštna cena poroty pre K. Bánovskú (6. ročník) v recitačnej súťaži „Šaliansky Maťko".

Toto sú úspechy našich žiakov, ktorí mnohokrát idú aj nad svoje sily, len aby vybojovali cenný kov pre svoju školu, ale aj obec Beckov. Patrí im za to veľká vďaka. Veríme, že tieto úspechy neboli posledné a naši nezlomní športovci sa ešte veľakrát postavia na stupne víťazov.

Mgr. Martina Striežencová

Z našej školskej kuchyne

Poznámky našich učiteľov

Na hodine slovenského jazyka:

Dievčenská časť triedy mi lezie na nervy tým, že sa stále zabáva. Chlapčenská časť triedy mi lezie na nervy tým, že nič nerobí. Z toho vyplýva, lezie mi na nervy celá trieda.

Žiačka používa na hodine slovenského jazyka vulgarizmy. Zabudla, že túto hodinu sme už mali.

- Na hodine slovenského jayzka sa hrá piškvorky, a potom nahlas nadáva alebo vykrikuje od radosti.

Na hodine zemepisu:

- Žiak prišiel neskoro na hodinu zemepisu. Príchod na hodinu mal premyslený – vstúpil, odgrgol si a zasalutoval.

- Žiak sa bavil s kartami, odmietol mi ich dať.

Keď som vášho syna vyvolala k tabuli, povedal: Napíšte mi päťku, desiatujem!

Počas hodiny skáče z parapetnej dosky, pretože mu škrečok uteká na skriňu.

FAŠIANGOVÝ PLES

FAŠIANGOVÝ SPRIEVOD

Beckov sa v sobotu 23. januára 2010 prebudil do celodenného mrazu. Bolo možno i -7 ?C. Spočiatku to však nebolo prekážkou pre fašiangový sprievod, ktorý mal pozvať do tanca obyvateľov Beckova. Sprievod tvorili deti dramatického a hudobného krúžku, ktorým veselé melódie pomohol zvýrazniť známy harmonikár p. Jozef Sloboda. Po 2. hodine putovania obcou dobre padli sladkosti, klobásy, ovocie aj horúci čaj, ktorými nás gazdinky či gazdovia počastovali.

Keďže kone s vozom, ktoré boli súčasťou sprievodu, mali obmedzený pohyb a zľadovatené úseky ciest nebolo možné bezpečne prekonať, rozhodli sme sa vo veselej nálade sprievod ukončiť a tešiť sa, že niečo nové a dobré začalo.

Podľa milých a veselých občanov, ktorí nám otvorili a zaspievali si s nami, máme povinnosť pokračovať v začatom i v budúcom roku.

Opísaná udalosť bola vlastne začiatkom večerného podujatia, ktoré pripravila Základná škola v Beckove v spolupráci s obecným úradom v Beckove.

FAŠIANGOVÝ PLES

Na ples boli pozvaní rodičia žiakov, priatelia, spolupracovníci a občania Beckova. Zamestnanci školy sa postarali o výzdobu sály, chutné jedlá a občerstvenie. O zábavu sa postarala hudobná skupina KORG z Považskej Bystrice, ktorá potešila mladšiu generáciu, ale i skoršie narodených.

Veľa z hostí neodišlo z plesu naprázdno – o polnoci bola zlosovaná tombola s množstvom zaujímavých cien. I touto cestou by sme chceli poďakovať sponzorom, ktorí prispeli vecnými darmi. Všetci sa naozaj veľmi dobre zabávali, o čom svedčí i plný tanečný parket o 4. hodine ráno. Určite budeme všetci na tento ples dlho spomínať a pevne veríme, že sa budúci rok stretneme pri tejto príležitosti opäť.

V neposlednom rade by sme chceli poďakovať Obci Beckov za poskytnutie priestorov a vybavenia, všetkým zamestnancom školy a všetkým Vám, ktorí ste sa zúčastnili na príprave tohto podujatia, alebo ste prišli na ples podporiť našu školu.

Mgr. Anežka Ilavská, Mgr. Monika Miklánková

Báseň o láske

Láska, láska – čo je vlastne?
Mnohí o nej píšu básne.
Kto ju však videl, kto ju pozná?
Môže láska byť aj hrozná?

Pre mňa je láska niečo, čo mám rád:
keď môžem s ockom smelo vystrájať,
keď si ma maminka pritúli,
keď ráno bežíme do školy.

Mám rád svoju rodinu,
nevymenil by som ju za inú.
Mám rád našu školu veľkú,
spolužiakov a pani učiteľku.

Láska – to je, moji milí,
keď sme k sebe všetci milí.

Vladimír Smetana, 4.ročník

"ZLÉ" DETI BECKOVSKEJ ŠKOLY

V poslednom čase novinky, ktoré sa o sebe dozvedáme, prechádzajú medze aj toho najfantastickejšieho zmýšľania. Mnohé veci nás pobúrili, ale v konečnom dôsledku sa radi zabavíme aj na takýchto veciach a schuti sa zasmejeme na tom, čo sme ani sami o sebe nevedeli.....

V škole nás učia, že naučiť sa niečo nové je len v náš prospech. Dozvedieť sa niečo nové o sebe by malo tiež priniesť osoh, ale len vtedy, ak je to pravda. Vtedy sa dokáže človek zamyslieť sám nad sebou a aj zmeniť sa. Ak to nie je pravda, stáva sa z povedaného prapodivná správa založená na klamstve. Najzábavnejšie na takýchto správach je to, že ľudia, ktorí presadzujú mienku, že doma majú len „rýdze zlato", tak práve oni by mali otvoriť oči a všímať si doma veci, ktoré sa ich bytostne dotýkajú.

Tak si teda kladieme otázky typu: Čím sme sa zaslúžili o tieto označenia, ktoré sa dostávajú pomaly, ale isto k nám? Stupídne výroky typu, že asi každý deviatak, ktorý je po 20.00 hodine vonku, tak ten automaticky fajčí, požíva alkohol, omamné látky. Tieto výroky sú pod úroveň inteligentných ľudí. Preto sme sa zo začiatku nad nimi ani nepozastavovali, práve naopak. Boli príjemným pobavením a spestrením nášho, už aj tak ťažko skúšaného života. No kto by sa nepobavil na takýchto nezmysloch?

No stalo sa to pre nás už utrpením, keď niektorí ľudia, ktorí sa na „100%" presvedčili, že tieto informácie sú pravdivé, utekajú za našimi pedagógmi, ktorí mimochodom nie sú zodpovední tak za našu výchovu ako rodičia. Škola je síce výchovno-vzdelávacia inštitúcia, ale učiteľky nie sú povinné počúvať nezmysly, ktoré nie sú podložené na faktoch. A čím ďalej, tým viacej sa tieto mýty nafukujú do gigantických rozmerov.

Povedzme si teda fakty: väčšina žiakov 9. ročníka má už dávno 15 rokov, sú za seba trestne zodpovední a sú si vedomí svojich činov. Preto by si mnohí ani nedovolili robiť to, čo sa boja aj vysloviť. Náš osobný názor a zároveň aj prosba je taká, že každý si je strojcom svojich starostí a aj šťastia. A preto je najlepšie, keď sa bude každý človek starať a plne vkladať energiu do svojho života a rodinných záležitostí a zlepšovať svet takýmto spôsobom.

Pokiaľ rodič 15-ročného dorastenca nemá problém s tým, že jeho dieťa je po 20.00 hodine vonku, nevidíme dôvod, prečo by s týmto „problémom" mali bojovať naši spoluobčania, ktorí majú tendenciu veci nafukovať a pritom je vždy koreň veci úplne banálny. Sme názoru, že pokiaľ isté veci nevadia rodičom, nemali by vadiť ostatným ľuďom a nemali by sa tieto klebety donášať do uší našich pedagógov.

Týmto článkom chceme len upozorniť na tieto problémy a sme názoru, že pokiaľ sa už aj o pedagógovi napíše do školy nepravdivá informácia, ktorá vyrazí dych každému, nie je nutné si z týchto nonsensov niečo robiť. No pokiaľ sa stáva masívnym, chceme poprosiť, aby si ľudia so záľubou vymýšľať „poviedky o zlých Beckovských deťoch" našli nejakú inú a tentokrát plno zmyselnú záľubu a nám nechali konečne priestor dýchať. My máme svojich „dohliadateľov" a ďalších nechceme! A za snahu vám ďakovať tiež nebudeme...

Článkom nechceme pobúriť občanov, len chceme poprosiť o nezáujem o náš životný štýl.

Žiaci 9. ročníka ZŠ J. M. Hurbana, Beckov

Výroky z našich lavíc

Oči má akoby sa týždeň do vysávača pozerala (po vyvolaní žiaka k tabuli).

Aj takéto klenoty boli v písomkách: **Mužské hlasy sa delia na: bas, barytón a... toner.**

A toto odznelo v piatej triede:

Kto je najväčší lakomec? Ten, kto pozve na zabíjačku iba vegetariánov.

Otázka: Čím sa v minulosti holili muži a ženy?
Odpoveď: Prírodnými onými... Zubami?
Odpoveď: Šak si vytrhávali chlpy, ne?

Ján Ambro bol pôrodná babica, ktorý nemal čo robiť, preto napísal knihu.

Prvým inštalatérom (malo byť riaditeľom) Rišského geologického ústavu vo Viedni bol Dionýz Štúr.

Charakterizuj mi Annu zo Zeleného domu: bola to dievčina, ktorá bola priebojná, mala kamarátov, ale bola „nasratá" na jedného chlapca, pretože aj on bol nasratý na ňu...

Vážení rodičia a priatelia školy,

tak ako po minulé roky i tento rok môžete rozhodnúť o použití 2% Vašich daní. Ponúkame Vám možnosť darovať ich deťom našej školy. V predchádzajúcich rokoch nám Vaše príspevky z dane pomohli napríklad pri realizácii a vybavení počítačovej učebne alebo prispieť na školský pobytový výlet do Talianska. Tento rok sa nesie v znamení 50. výročia školy a aj vďaka Vašimi príspevkom z daní môžeme pripraviť bohatý program a sprievodné akcie pre bývalých aj súčasných žiakov, učiteľov, rodičov, pracovníkov školy a všetkých obyvateľov, pre ktorých je Základná škola J.M.Hurbana „naša škola".

Ďakujeme

RZ pri ZŠ J. M. Hurbana v Beckove (LM)

Hudobný kurz a jeho Vianočný koncert

Keď vrcholil adventný čas, dňa 16. decembra 2009 sa v klube pri parku opäť uskutočnila hudobná besiedka skôr s vianočnou náladou, ktorú navodila skladbami, piesňami a koledami, ktoré nás vnútorne chystali na najkrajšie sviatky roka.

Koncert bol veľmi úspešný. Žiaci mali radosť z toho, že ich námaha pri nacvičovaní skladieb a piesní mala odozvu. Vrelý potlesk rodičov, známych, ale aj členiek klubu dôchodcov im bol odmenou. Okrem potlesku ich čakala aj sladká odmena.

V besiedke vystúpili žiaci a žiačky hudobného kurzu, ktorý i v tomto školskom roku, ako aj po iné roky, funguje od 2.9.2009 do 30.6.2010. Žiaci sa prihlásili na klavír, akordeón, gitaru, flautu a na spev.

Ďakujeme za pozorné obecenstvo a tešíme sa na ďalší koncert!

Bc. Františka Chalániová

Ozdoby z vizovického pečiva

V pondelok **15. marca 2010** sa v podvečer zišlo v klube pri parku približne 15 detí a žien, aby si vyskúšali svoju zručnosť a priučili sa niečomu novému. S pomocou rôznych vykrajovačiek, nožničiek a iných pomôcok si vyskúšali tvoriť ozdoby z vizovického pečiva. I keď podľa názvu by sa mohlo zdať, že sa jedná o nejakú dobrotu, opak je pravdou. Cesto sa dá použiť len na tvorenie ozdôb a ku konzumácii nie je vhodné. Za to je veľmi tvárne a umožňuje vytvoriť čokoľvek pre potešenie oka.

My sme sa na tomto kurze zamerali hlavne na ozdoby k jari a hlavne k Veľkej noci. A tak vznikli veľkonočné vajíčka, zajačikovia, kuriatka, slnečka, zapletené ozdoby, kvety, srdiečka a pod. Keďže výroba cesta trvá dlhšie, dostali sme ho už vopred pripravené. Na jeho výrobe sa podieľali pani učiteľky z beckovskej základnej školy Mgr. Striežencová a Mgr. Šindlerová, ktorá bola zároveň aj lektorkou tohto kurzu. Touto cestou im ďakujeme za recepty, cenné rady , materiál, ochotu a čas, ktorý nám venovali.

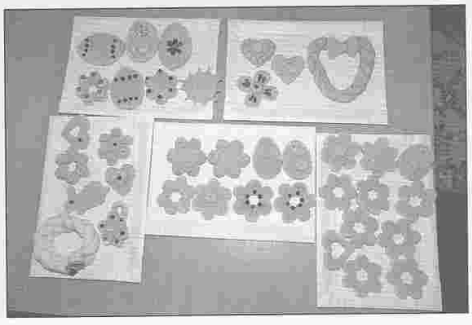

Kurz organizovala kultúrna komisia v spolupráci so Základnou školou J. M. Hurbana v Beckove. ***IM***

Vážení čitatelia!

V tomto čísle Beckovských novín uverejňujeme aj nasledujúce dva príspevky od našich čitateľov a občanov, ktorí zareagovali na niektoré články našej dlhoročnej prispievateľky p. Daniely Dobrovodskej. Po dohode s autormi sme ich nepublikovali v decembrovom - vianočnom – čísle vzhľadom na tému, ktorú riešia. Všetci poznáme biblické "kto seje vietor, žne búrku"a preto, vážení čitatelia, skôr ako budete reagovať na nasledujúce slová, zamyslite sa nad tým, kto tu sial a kto žne.

Na margo: RR BN upozorňuje svojich čitateľov, že Beckovské noviny ako obecné noviny sú noviny demokratické, a preto uverejňujeme všetky príspevky, aj tie, s ktorými sa nestotožňuje ani RR BN, ani vydavateľ (obec), pokiaľ dodržiavajú platnú legislatívu a etický kódex vydavateľa BN.

Pokladáme za potrebné na tomto mieste upozorniť na zodpovednosť vydavateľa periodickej tlače za obsah periodickej tlače (§ 5 tlačového zákona – zákon č. 167/2008 Z.z.) a na možné dôsledky pri uverejňovaní nepravdivého skutkového tvrdenia (§7 tlačového zákona – právo na opravu), a preto upozorňujeme čitateľov a prispievateľov, že nemôžeme uverejňovať príspevky porušujúce tieto základné pravidlá a etické princípy.

V BN vítame príspevky, ktorých autori sa snažia prispieť ku konštruktívnemu riešeniu častokrát zložitej situácie, ktorá zákonite v obci vzniká z rôznorodých príčin, a tak nám odhaľujú ďalšie, aj nepoznané, stránky života v našej obci, a ktorí venujú svoj čas a schopnosti na tvorbu lepšieho kultúrneho a spoločenského prostredia v našej obci.

Ďakujeme všetkým prispievateľom za ich podiel na spoločnom diele – na každom novom čísle Beckovských novín.

Mgr. Dana Badžgoňová
šéfredaktorka BN

OHLAS ČITATEĽA

na článok v Beckovských novinách č. 4/2009

Dobrý deň. Chcel by som reagovať na článok p. D. Dobrovodskej, v ktorom opisuje svoju profesionalitu, nepoškvrnený charakter a pošramotený krvný tlak, ktorý jej spôsobilo vysokoškolské vzdelanie jej bývalých kolegýň. Je smutné, keď sa v Beckove občania tešia na nové číslo našich Beckovských novín a keď znova a zasa zisťujeme, že slúžia iba na ohováranie. Noviny si pravidelne kupujem už od ich vzniku a som verným čitateľom, čo ma však zaráža je, že dovolíte takýmto osobám prispievať. Články, ktorými p. D. Dobrovodská prispieva sú pohoršujúce, občas sa na nich zasmejem-pretože sa inak už ani nedá, sú skrátka zúfalo nemožné. Pod taktovkou odborných výrazov a profesionality hádže rodičov a ich deti, kolegyne zo škôlky a školy, vedenie obce, spoluobčanov do jedného vreca, na ktorom je veľká nálepka: hlupáci z Beckova. Nás rodičov uráža, ak píše o tom, že radšej strčíme deti do škôlky bez adaptačného pobytu, len aby sa neprišlo na to, že naše deti sú nevychované, o vedení obce píše ako sedliakoch, ktorí robia z obce nejakú smiešnu rezerváciu pre civilizovanú Európu... Píše, píše, píše, píše a uráža tými článkami všetkých naokolo. A ešte k tomu vzdelaniu bývalých kolegýň, ktoré jej zvýšilo krvný tlak - pokiaľ som správne informovaný, mali obe vysokoškolské vzdelanie. A čo p. D. Dobrovodská? Aké vzdelanie má ona? Gymnázium? Povolila by obec v dnešnej dobe hociktorej občianke Beckova ísť učiť do materskej školy s takýmto gymnaziálnym vzdelaním? Máme my rodičia - občania začať útočiť na túto pani a pretriasať ju v každých novinách? Pani D. Dobrovodská by sa mala zamyslieť nad tým, či bude ďalej ohovárať a útočiť na občanov Beckova a či to je v súlade s jej nábožensým cítením, ktorým sa oháňa v každom článku. Je to pohoršujúce, urážajúce a nabudúce si dobre rozmyslím, či si tieto noviny kúpim. Na jednej strane ma vždy potešia peknými článkami, rozhovormi, informáciami z nášho chotára a na druhej strane sa neviem niekoľko dní spamätať z týchto akože „vysoko odborných článkov" tejto osoby. Myslel som, že kvalita novín má stúpať a nie klesať. Prosím Vás všetkých, nenechajte nás občanov Beckova urážať v každom čísle novín. Na tie sa máme tešiť a nie báť sa toho, čo pohoršujúce tam zasa nájdeme.Želám Vám veľa úspechov do budúcnosti a nech nám naše noviny vychádzajú ešte veľa rokov.

S pozdravom verný čitateľ Peter

Srbský zajatec

Cez prvú svetovú vojnu pracovalo u môjho starého otca Jozefa Paulusa veľa zajatcov. Boli to prevažne Srbi. Pracovali na poliach a pomáhali pri žatve. Z rozprávania viem, že u nás mali na tú dobu dostatok jedla. Veľa rozprávali o svojej vlasti a pripravovali sa na útek. Po stromoch mali poschovávaný chlieb, ktorý si tak tajne sušili na cestu. Jedným z nich bol aj Pavel Petrovič, ktorý nechal na okne svoju fotografiu na pamiatku. I keď doma vedeli, že chcú utiecť, Jozef Paulus ich neudal, bol čestný a spravodlivý, čo dokázal aj týmto činom. **Ľubomír Paulus**

Miluj blížneho svojho ako seba samého

Vážená pani Dobrovodská. Po dlhšej dobe som sa rozhodla reagovať na Vaše akože články, ktorých jediná výpovedná hodnota tkvie v tom, že urážate, osočujete a nevážite si samu seba. Nič iné okrem zloby som sa z nich totiž nedozvedela.

V poslednom príspevku sa Vám nepáči vysokoškolské vzdelanie nových kolegýň, ktoré je z rýchlika.

Smiem sa spýtať, aký stupeň vysokoškolského vzdelania máte vy? Viete, my absolventi vysokej školy sme 5 rokov študovali, učili sa a môžem Vám povedať, že nebolo to vždy ľahké. Takže Vás poprosím neposudzovať niečo, čo Vy nepoznáte ani z rýchlika. Nevyvyšujem sa a nikdy som si nemyslela, že ľudia, ktorí majú za menom alebo pred menom titul sú múdrejší, vôbec nie, iba majú väčší prehľad v obore, ktorý študovali a za tých 5 rokov získali o tom osvedčenie.

Píšete, že sa trpezlivo a s láskou venujete každému dieťaťu. Pri čítaní tých Vašich „článkov" plných urážok a vlastných skúseností s Vašim prístupom, vám to nejako neviem uveriť.

V minulosti sa nezvyknem vŕtať, načo aj, tá je za nami, neodpustím si však príklad. Moja sestra k Vám do škôlky chodila pred pár rokmi a vďaka Vám „lásky plnej pedagogičke" prestala ako 4 ročné dieťa veriť na zázraky a Ježiška!

Akým právom ste si dovolili tak hrubým spôsobom zasiahnuť a ublížiť detskej duši, keď ste deťom povedali, že rodičia ich klamú a darčeky kupujú pod stromčeky oni! Zobrali ste im Vianoce a ranili detskú dušu!

Okrem toho, do škôlky sestra nastupovala a vy ste vedeli, že má cumlík. Nám ste povedali, že je to v poriadku. Sestra zo škôlky však prišla s plačom a týždeň sme ju každé ráno naháňali okolo postieľky, pretože tak plakala a odmietala ísť tam čo i len na minútu. Viete prečo? Kvôli Vám. Priznala, že pred obedným spánkom ste vyzvali deti, aby sa jej smiali, pretože má cumlík. Takto sa správa láskyplný pedagóg ? Vydýchli sme si, keď sestra prestúpila k pani Bagovej, ktorá je pedagógom so srdcom na dlani a deti naozaj miluje.

A propó, neustále sa oháňate vierou v Boha... To, čo nám predvádzate, zrejme nikoho v kostole neučia.

Viete, vierou sa žije. To nie je ruky spínať, modliť sa a pritom ubližovať, ale žiť s úctou ku všetkému živému a neživému. Ja do kostola nechodím, nakoľko Boh si nerobí čiarky, či tam som alebo nie som, jeho zaujíma, ako sa správam k ľuďom a akým životom žijem. A jedna úprimná modlitba je viac, ako desať omší s hnevom v srdci.

Vždy treba vidieť dve strany mince, stále nám podávate tú svoju, takže ja v mene viacerých občanov podávam tú našu. Nech hodí kameňom ten, kto je bez viny a hlavne, nikto z nás nemá právo súdiť, lebo sám bude nakoniec súdený a nie pred pozemským súdom.

S prianím všetkého dobrého,

Mgr. Silvia Žovincová

Život je pohyb, pohyb je zdravie

Základná škola v Beckove bola postavená pred 50-timi rokmi bez telocvične. Skoro 40 rokov sa cvičilo na jej chodbách s pomocou náradia, ktoré bolo v kabinete alebo v kúte. V lete bol k dispozícii priestor školského dvora s dráhou, doskočišťami a ihriskami, kde sa dali hrať loptové hry a trénovať rôzne atletické disciplíny. V roku 1970 prišla učiť na našu školu čerstvá absolventka pedagogickej fakulty Elenka Valovičová z Kálnice. Učila nás logicky narábať s číslami na hodinách matematiky a prebudila v nás záujem o cvičenie na náradí – gymnastiku. Dokonca sme spolu s ňou vycestovali do Trnavy, aby sme na vlastné oči videli, ako prebieha republikový šampionát v gymnastike. Po tomto zážitku si nás gymnastika získala úplne. Pod vedením „našej Elenky" sme začali navštevovať gymnastický krúžok. Trénovali sme na chodbe na žinenkách – tzv. prostné cviky. Preskok cez kozu nám uľahčoval odrazový mostík. Akú radosť sme mali, keď k náradiu dokúpili ozajstný,

pružinový, aký mávali na súťažiach. Bradlá boli stále tvrdé a len modriny spredu na stehnách a pod kolenami svedčili o našom tvrdom tréningu. Keď sme pripravili do akcie kladinu, boli sme najskôr radi, ak sa nám podarilo nesmelými krôčikmi prejsť túto 12 cm širokú lávku tam a späť. Ale nároky našej trénerky sa stupňovali a začali sme pod jej odborným dohľadom zvládať aj iné prvky zostavy, končiacej zoskokom – premetom vbok. Hovorím o naozajstnej zostave, pretože na každú gymnastickú disciplínu sme natrénovali zostavy, s ktorými sme chceli o rok súťažne vystúpiť. Boli to prostné, preskok, bradlá a kladina. Pamätám sa, ako v ten istý deň sa mala konať olympiáda ruského jazyka aj gymnastická súťaž. Pani učiteľka Mizerová mi neskôr ťažko odpúšťala, keď som ako „jej železko v ohni" povedala: Dosvidania! a išla s gymnastkami. Išli tam Jarka Ondrejovičová, Vierka Valovičová, Iveta Krchnavá, Jarmila Vašíčková a ja. Ako to dopadlo? Boli sme tam jediné družstvo, ktoré trénovalo bez telocvične. Túto perličku o nás povedali aj pri záverečnom vyhodnotení: „Družstvo gymnastiek zo ZŠ Beckov – kde nemajú telocvičňu – obsadilo tretie miesto." Na toto obdobie mám krásne spomienky a ďakujem pani učiteľke Elenke Valovičovej-Bolechovej, že sa nám venovala a naše kroky a skoky vycibrila a skultivovala.

Teraz si však už 12 rokov žiaci v Beckove užívajú hodiny telesnej výchovy v novej telocvični. Aj my ženy a dievčatá sme využili možnosť a od prvej sezóny sme spojili pohyb s energickou hudbou a začali sme využívať jej priestory na aerobik. Najskôr som predcvičovala ja, o pár rokov sa nám začala venovať moja bývalá študentka Janka Chromá-Krivánková. Teraz už druhý rok k nám prichádza cvičiteľka Marianna Jamborová, ktorá ženám a dievčatám sprijemňuje každý utorok a piatok podvečer. Pod jej vedením jednotlivé prvky spájame do zostáv, ktoré s doprovodom strhujúcej hudby odtancujeme, odcvičíme, až z nás endorfíny – hormóny šťastia a pohody – sršia ešte dlho po návrate domov.

Ing. Darina Jarábková

Viac činorodosti pre všetkých

Vianočné sviatky sa skončili. Vari najrýchlejšie ubehli našim deťom, ktorí si užívali vzácne dni voľna. A hoci Perinbaba zlenivela, predsa sa dokázali zahrať aj inak ako pri počítači. Ustarostení rodičia si tiež mohli na chvíľu oddýchnuť alebo aspoň nevstávať tak zavčasu do práce a užívať si rodinnú pohodu. Temer každý z nás si dáva novoročné predsavzatia. Poznáme ich pravdepodobne všetci. Jeden chce schudnúť, druhý prestať fajčiť, iný zase začať šetriť. Ak niet pevnej vôle, sú naše želania odsúdené na zánik. Radšej si nedávajme žiadne a vyhodnocujme každú situáciu priebežne a dôsledne. To, čo je zlé, napravme. A tak sa môžeme popri tom venovať i našim ratolestiam. Nech sú psychicky aj fyzicky odolní. Pokúsme sa ísť častejšie do prírody, ako do nákupných centier, radšej sa poprechádzajme na sviežom vzduchu, ako by sme mali vysedávať pred televízorom. Nič tak neformuje osobnosť dieťaťa ako práve rodina. Jeho osobnosť sa potom uberá tým správnym smerom. Komunikujme s deťmi čo najčastejšie. Nájdime si čas, pretože užitočnejšie vynakladanie energie ako vynakladanie energie pre deti neexistuje. Mladí ľudia majú v sebe obrovský potenciál byť úspešnými. No úspech – to nie je iba lukratívna práca, nadštandardný mesačný príjem a rozprávková dovolenka v každom ročnom období. Úspech života je predovšetkým v rodinnom šťastí.

Výrazným napredovaním masovokomunikačných technológií, zvýšením náročnosti na pracovný čas i požiadavkami na vyššiu kvalifikáciu dochádza k nárastu nových informácií a poznatkov z najrozličnejších odborov. Ak zájdeme do knižnice, zistíme, koľko knižných publikácií opäť vyšlo a koľko „starých" učebníc už dávno neplatí. Chrlenie týchto poznatkov v akýchkoľvek sférach ľudskej činnosti je priam nezastaviteľné. Preto je užitočné študovať oblasť svojho záujmu medzipredmetovo – kvôli väčšiemu prehľadu, komplexne a vo vzájomných vzťahoch. Nevzdelávame sa preto, aby mali naši rodičia radosť, kvôli dobrým známkam zaručujúcim plynulý prechod do ďalšieho študijného ročníka, lež učíme sa výlučne a výhradne kvôli sebe. To, čo máme v hlave, nosíme všade so sebou a nikto nám to nevezme. Výchovou by mal každý človek nadobudnúť presvedčenie, že vzdelávanie má hlboký mravný, ale predovšetkým praktický význam a jeho dlhodobá realizácia sa stáva prínosom pre neho samého i pre celú spoločnosť.

Ak sa chceme nezištne vzdelávať, dozreli sme. Samozrejme, zdravé sebavedomie a ohodnotenie svojich osobných hodnôt je výborným stimulom pre sebavzdelávanie. Premôcť svoju vlastnú pohodlnosť je naozaj kvalitný začiatok. Vyjadrenia typu – mne sa už nechce alebo nemám čas – nie sú na mieste. Ruku na srdce, priatelia. V skutočnosti máme voľného času dosť, len si ho nevieme náležite zorganizovať. Zlodejom voľného času býva zväčša nuda. V prvom rade je dôležité rozhodnúť sa, ako prežiť chvíle odpočinku, kde z oddychového času „ukrojiť", teda na úkor ktorej činnosti uskutočňovať inú. Nič nerobenie predsa nie je to pravé orechové. Adekvátne je rozdelenie voľného času na privátne záujmy, záľuby a na pravidelné seriózne štúdium. Je zrejmé, že učenie garantuje optimálnu duševnú kondíciu. Sebavzdelávanie si vyžaduje pravidelnosť a korektný prístup voči svojim povinnostiam. Nestačí si tu i tam niečo pozrieť, prečítať. To je úplne bezvýznamné, neúčinné. Tiež nestojí nad nami nijaká nadprirodzená moc dvíhajúca varovný prst a upozorňujúca na vhodnú príležitosť ísť študovať. Jediným prísnym pánom sme my sami. Pravidelnosť teda znamená dávkovať si a prijímať nové informácie v zvládnuteľnom množstve a nepretržite si ich prehlbovať. Neexistuje nič, z čoho by sa nedalo poučiť.

Nezabudnime, že usilovnosť sa vypláca v budúcnosti, lenivosť teraz.

PhDr. Lenka Mandelíková

Vyhodnotenie vianočnej výzdoby exteriérov

V pondelok 28. decembra 2009 po 16.30 h. kultúrna komisia poslednýkrát hodnotila vonkajšiu vianočnú výzdobu domov v našej obci. Prihlasovať sa nikto nemusel, stačilo mať v tomto čase rozsvietenú výzdobu. Do hodnotenia sme však nezaradili tých, ktorí už v minulých rokoch cenu získali.

Z množstva vyzdobených domov nakoniec komisia vybrala týchto 3 výhercov, ktorí získali poukážku v hodnote 20 na nákup v hypermarketoch Tesco:

Viliam Krajčovič, Beckov č. 365; Oľga a Marián Lackovci, Beckov č. 252; rod. Podhorská a Kopčanová, Beckov č. 491.

VÝHERCOM SRDEČNE BLAHOŽELÁME. *KK*

Knižku Športový príklad Dušana Čikela si budete môcť pozrieť a prípadne aj zakúpiť na výstave Svet ženy - krásny a praktický, ktorú poriada ZO JDS v klube pri parku v dňoch 8. a 9. mája 2010. *(b)*

HISTÓRIA SPEVÁCKEHO ZBORU ZVONČEK

Spevácky zbor Zvonček vznikol už v r. 1984, tak sa uvádza v jeho Kronike. Prvými členkami boli v r. 1987: Martina a Mária Gábové, Monika Martišová, Beáta Hajdušková, Dana a Petra Bánovské, Žaneta a Elena Penčákové, Mária Švančareková, Marta Šimková, Andrea Šrámková, Martina Majzlová a Juraj Hlávka.

Topoľčany 5.5.1996

Prvým vystúpením na verejnosti bolo vystúpenie počas Vianoc r. 1986 v kostole po sv. omši. Odzneli vianočné básne a piesne sprevádzané hrou na flautu. O rok neskôr vystúpili nielen v kostole, ale aj u Školských sestier de Notre Dame s vianočným pásmom. „Zvončeky" sa pravidelne schádzali po sobotách v sakristii kostola. V r. 1987 boli členkami: Monika Martišová, Martina a Mária Gábová, Beáta Hajdušková, Dana a Petra Bánovské, Žaneta a Elena Penčákové, Mária Švančareková, Marta Šimková, Andrea Šrámková, Martina Majzelová, Juraj Hlávka. Zmena nastala až po r. 1989, kedy mohli vystúpiť aj na verejnosti mimo kostol. Prvýkrát vystúpili na sv. Mikuláša v Kultúrnom dome s vianočným programom – hrou „Prinesie mi Ježiško mamičku?"

V r. 1991 vznikol hudobný kurz a spevácky zbor Zvonček pod vedením sr. Cecílie sa stal jeho súčasťou. Sr. Cecília zložila pre súbor hymnu „Pieseň malých zvončekov". Pripravovali vystúpenia pre verejnosť – ku Dňu matiek. Vybrali si operetu od Anny Ivanovej „Desať vnúčat starej mamy". Predpremiéru mala v Ústave pre telesne postihnutých v Bratislave na Patrónke 28. apríla 1991 a premiéra sa konala v beckovskom kultúrnom dome na Deň matiek. Na Vianoce si pripravili program, s ktorým vystúpili 22.12.1991 a v nasledujúcom roku sa zbor začal zapájať do spevu v kostole. Nacvičovali liturgické texty ku sv. omši (responzóriové žalmy a prosby veriacich). Na Vianoce r. 1992 sa 19. decembra predstavili najskôr deťom cirkevnej školy sv. Jozefa v Novom Meste nad Váhom a potom v beckovskom kostole. Zaspievali 12 piesní a zahrali divadlo „Vianočný hosť".

Súbor Zvonček sa zúčastnil 7. novembra 1993 v Hornej Súči regionálnej prehliadky speváckych zborov. Zaspievali 6 piesní a prvýkrát sa objavili aj v Trenčianskych novinách. Na Vianoce deti vystúpili 12. decembra 1993 s pásmom vianočných zvykov, ktoré s nimi nacvičila sr. Andrea (sv. Katarína, sv. Ondrej, sv. Mikuláš, sv. Lucia a Štedrý deň).

Topoľčany 5.5.1996

V r. 1994 si pripomenuli desať rokov svojho trvania. S operetou „Desať vnúčat starej mamy" vystupovali v rodnej obci ku Dňu matiek, ale aj v Slovenskej televízii, v Nemšovej, Soblahove a najväčší úspech mali v Karlovej Vsi, kde vystúpili dvakrát. Medzi najstaršie členky patrili Martina Gábová, Petra a Pavlínka Bánovské, Mária a katarína Pavlovičové, Monika Martišová, Anička Reháková, Lucia Kubišová, Monika Zacharová, Monika Šimončicová, Martina Kubíčková, Marta Šimková, Zuzana Sládeková, Ľubica, Lucia a Martina Striežencové, Juraj Šutovský a Martin Babulic.

V r. 1995 vystúpili s operetou „Desať vnúčat starej mamy" 2. decembra 1995 v Dolnej Porube. Získali aj finančnú odmenu, ktorú sa rozhodli venovať sr. Cecílii na vydanie jej knihy spomienok. Na sv. Mikuláša pripravili so sr. Andreou malú poviedku „Mikuláš záchranca". Vystupovali v nej: Lucia Kubišová, Marcela Pekarovičová, Anna Reháková, Mária Pavlovičová, Jozef Páleník a Petra Bánovská. Opäť sa o nich písalo – o vystúpení v Karlovej Vsi 29.10.1994 a 13. januára 1995. Za vystúpenie pre dôchodcov v Petrovej Vsi dostali vrúcne poďakovanie od starostu obce. V Soblahove vystupovali 21. marca 1995 – pochvalne o nich písali v Trenčianskych novinách. Zúčastnili sa svojím vystúpením aj na otvorení letnej sezóny v Múzeu Beckov 3. apríla 1994 na pozvanie jej riaditeľa Jána Žovinca.

Činnosť súboru Zvonček bola známa aj vo Vatikáne – dostali ďakovný list zo dňa 20. januára 1995 z Radio Vaticana za hudobný vinš, ktorý im zaslali. S operetou vystupovali 5. mája 1996 v Topoľčanoch a začiatkom školského roka 8. septembra 1996 v Krušovciach pri Topoľčanoch, v obci, kde žila sr. Cecília. To už Desať vnúčat hrali po 13-krát! V Slovenskej televízii natáčali dvakrát: v r. 1995: 27. februára – vysielalo sa 8. a 13. marca pre Klub seniorov a pre reláciu Dobrá zvesť a o rok neskôr 16. marca 1996 - odvysielali 30. marca 1996. A 14. decembra 1996 išli po tretíkrát do STV, ale len tri najstaršie dievčatá so sr. Cecíliou. Zaspievali dve vianočné koledy a sr. Cecília porozprávala o Vianociach v r. 1951.

V Beckove vystúpili tradične na Deň matiek 19. mája 1996 s pásmom piesní, detských básní a melodrámou Kubko a ešte v ten deň vystúpili v Kočovciach s operetou Desať vnúčat starej mamy. Koncom októbra 1996 vyšla knižka spomienok sr. Cecílie „Spomienky" vo vydavateľstve SOVA v Bratislave. Na sv. Mikuláša opäť pripravili program, s ktorým vystúpili 9. decembra 1996 v Kultúrnom dome v Beckove. V Rybanoch v r. 1997 zvončeky vystúpili s hrou Desať vnúčat starej mamy už 14-krát a naposledy.

Rok 1997 bol pre Zvonček kritický – odišli prvé dobré speváčky a nové len pomaly pribúdali. Preto po prvýkrát nevystúpili ani na Mikuláša 1997, iba zaspievali pre sestričky Notre Dame, ani na Vianoce. Zoznam členov v šk.r. 1998/1999: Petra Bánovská ako čestná členka, Martina Kubíčková, Marcela Pekarovičová, Lucia Kubišová, Martin Babulic, Veronika Sládeková, Dominika Kabelíková, Veronika Škarková, Klaudia, Zuzka a Dianka Pavlíkové, Paulínka Bánovská, Dorotka Pienčáková, Veronika Škarková, Olinka Koníčková, Milka Mahríková, Lucia Rošková, Monika Zacharová, Zuzka a Gabika Strakové, Mirka a Janko Koníčkovci, Michaela Macháčková.

Jasličková pobožnosť

V nedeľu 3. mája 1998 vystúpili zvončeky s divadelnou hrou „Mamička, vráť sa" v Dolnej Porube. Hru režírovala sr. Andrea Skaličanová a vystúpili v nej Marcela Pekarovičová, Jozef Pekarovič, Lucia Kubišová, Mária Pavlovičová, Martin Babulic, Petra Bánovská, Anička Reháková, Monika Martišová a Andrea Šramková. Vystúpenie ku Dňu matiek sa konalo 10. mája 1998 – zaspievali Pieseň malých zvončekov. Spievali a tancovali aj 5-6-ročné deti. Zakončili symfonickou básňou Kováč v lese. Na Mikuláša a Vianoce zvončeky opäť pripravili vystúpenie. V roku 1999 pribudli ďalšie členky: Simonka Opatová, Vladka Munková, Adriana Martišová a Magdaléna Martišová a niektoré odišli. V máji 1999 vystúpili s bohatým programom ku Dňu matiek. V tomto roku si pripomenuli 15 rokov činnosti a zároveň súbor aj svoju činnosť musel pozastaviť z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu svojej vedúcej sr. Cecílie.

V r. 2001 si zvončeky pripravili program k Vianociam a v r. 2002 začali nacvičovať operetu Desať vnúčat starej mamy s novými členkami. Nové členky: Zuzana, Klaudia a Diana Pavlíkové, Pavlína a Kristína Bánovské, Margarétka a Magdalénka Martišové, Veronika Martišová, Katka a Daniel Páleník, Gabika Straková, Dominika Kabelíková, Lenka Malcová, Monika Školárová. V r. 2003 boli členkami zboru Pavlínka a Kristínka Bánovské, Margarétka Martišová, Zuzka Pavlíková, Lucia Čiklová, Dárius Čikel, Veronika Martišová a Diana Pavlíková. Zvončeky zaspievali ešte na Vianoce v r. 2003 koledy, a tým sa dejiny speváckeho zboru „Zvonček" skončili. V r. 2004 by si boli pripomenuli 20. výročie vzniku.

Z Kroniky speváckeho zboru Zvonček spracovala

Mgr. Dana Badžgoňová

Zvonček - 25 rokov vzniku

Mám napísať o speváckom zbore Zvonček, ktorý pôsobil v obci Beckov od r. 1990 až do svojho celkového zániku v r. 2003. Najlepším dokladom budú iste dobové fotografie, ktoré nájdeme v kronike Zvončeka (je k nahliadnutiu na Obecnom úrade v Beckove).

Ako to vlastne bolo?

Po príchode do Beckova v r. 1981 som sa ohliadala po dedine tak povediac zachytiť nejaké dievčatá, ktoré by boli ochotné sa stretnúť. Ale kde? Hlboké ticho totality na nás dávalo pozor. Našlo sa malé riešenie. Dievčatá chodili upratovať kostol, využili sme to a začali sme spievať. Spievali sme v sakristii kostola. Dievčatá najskôr poupratovali a potom bol spev. Najprv sme začali s nacvičovaním vianočných kolied, čo bolo veľmi dobré, pretože keď roku 1989 spadla opona, mohli sme verejne vystúpiť s vianočným programom.

Dobová fotografia z vystúpenia prvej operety v r. 1994

Dievčatá boli úžasné! Ponúkla som im, že ktorá chce, môže sa učiť na zobcovú flautu. Prvé boli sestry Bánovské, potom pristupovali ďalšie sestry Gábové a nakoniec ich bolo 16. Raz po takomto nácviku jedna z nich sa rozhliadla a povedala: „Veď my všetky hráme!". Môžem povedať, že všetky, aj keď ich tu nemenujem, boli úžasné. Samozrejme, že sa o tom vedelo. Ja som za to nič nebrala, žiadne peniaze, robila som to z lásky k veci, ale aj pre tú mládež.

Potom, keď už bol v Beckove otvorený hudobný kurz, bolo samozrejmé, že každú sobotu o 14.hodine bol spev. A dosiahli sme to tak ďaleko, že sme chodili na prehliadky speváckych zborov. Veľmi dobre sa nám osvedčila opereta „Desať vnúčat starej mamy" od spisovateľky a učiteľky Anny Ivanovej, ktorá v 20-tych rokoch pôsobila v Moravskom Lieskovom, kde majú doteraz na ňu nielen spomienky, ale má tam svoje vlastné múzeum. Mala veľkú zásluhu v oblasti detskej tvorby.

Táto opereta, dalo by sa povedať, prechádzala z pokolenia na pokolenie v našom zbore. Najmladšia vnučka dorástla, nastúpila ďalšia, a tak to bolo celé tie roky. Chodili sme po Slovensku, kde nás prijali, v Bratislave dokonca trikrát, až sme sa dostali do Slovenskej televízie. Išlo o prevedenie piesní, ktoré potom odzneli vo vysielaní. V ten určený deň celý zbor dostal ospravedlnenku od Slovenskej televízie! To bol vrchol. Ale pri tom všetkom boli dievčatá jedinečné, skromné, žiadna chvála a vychvaľovanie. Boli skutočne ochotné, vynikajúce devy s jediným chlapcom, a to bol Martin Babulic. Žiadneho iného chlapca som do zboru na dlhšie nedotiahla, aj keď som sa o to pokúšala a snažila.

Takto to teda bolo.

„A tak, že čas jak osa letí, nevráti sa spiatky,
nám sa môžu vrátiť iba tieto krásne spomienky!"
„Zvončeky, zvončeky, vy modré zvončeky!
V údoliach túlia sa k sebe malé domčeky..."

z hymny, ktorú zložila sr. Cecília

Sr. M. Cecília Kosecová

Spomienky na roky 1950 – 1968

2. časť - napísala sr. Mária Cecília Kosecová z Kongregácie školských sestier de Notre Dame (sr. Cecília písala svoje spomienky r. 1968 – poznámka RR BN)

1. SÚSTREDENIE

Písal sa rok 1950, rok, ktorý bol v plánoch Božích a ktorý zmenil povrch „našej zeme" pod Tatrami. Prišlo to, ako keď sa strhne prudká víchrica!

Je koniec školského roka 1950, ale je i koniec rehoľným učiteľkám. Sestry končia vyučovanie na rôznych miestach svojich rehoľných pracovísk: Nové Mesto nad Váhom, Trenčín, Topoľčany, Kláštor pod Znievom, Spišská Nová Ves a malé filiálky(vznikli r. 1948): Oravské Veselé, Liptovská Lužná a Trstená; Trenčianske Teplice; Bratislava. Dňa 1. augusta 1950 prijala Slovenská provincia činnosť v Domove dôchodcov v Beckove. Tieto sestry neboli nikdy ani vyvezené, ani sústredené. Pôsobili tu až do r. 1982.

Začalo sa to jednej aprílovej noci v r. 1950, kedy bolo prepadnuté všetky mužské kláštory a ich obyvatelia sústredení na určité miesta. Po tomto sa nedalo nič dobré čakať, a hľa, už je to tu! Ministerstvo školstva na konci školského roku 1949/1950 poslalo sestrám učiteľkám prepúšťacie dekréty zo školskej služby. Činnosť sa nám berie z rúk, čo robiť? Ktoré pero vystihne zachytiť tieto prvé chvíle neistoty, kedy sa ani tušiť, ani veriť nechcelo, že je to len začiatok!

Do provinciálneho domu v Novom Meste nad Váhom sa začínajú schádzať sestry z malých filiálnych domov. A v samom provinciálnom dome? O mesiac skôr sa skončil druhý ročník noviciátu zložením rehoľných sľubov. Keby nie toho, tak aj tento ročník by bol býval rozpustený štátnymi úradmi. Takto novicky vstupujú do kongregácie, ktorá ide v ústrety neistej budúcnosti. Novicky z prvého ročníka zatiaľ zostávajú, kandidátky sa rozišli, vrátili sa domov k rodičom.

Čo ďalej robiť? Pomýšľa sa na nejaké zamestnanie. Tu prichádza na pomoc trenčianska Merina. V tom čase jej riaditeľom bol pán Leitmann, príbuzný jednej našej sestry.

A skutočne! Zakrátko nato priviezli nákladné autá vysoké stoly, jedna veľká miestnosť kláštora sa vyprázdnila a zriadila sa v nej dielňa. Tak sa stalo, že 31. júla 1950 nastúpil čo najväčší počet sestier na prácu v továrni umiestnenú v domácom prostredí. Tak sa začali prvé kroky na ceste, ktorá mala ešte len začiatok a jediný Boh vedel, čo a ako bude ďalej. Nedalo sa plánovať, nedalo sa predvídať, lebo okolnosti si často vyžadovali iné, než sa dalo predpokladať.

Letné mesiace boli ale krásne, slnečné a život v kláštore ako aj za jeho bránami, zdalo sa, že ide ako doteraz. Ale nie!!! Zatiaľ, čo sme v mlčaní pracovali pri „stoloch" a čistili textilné výrobky trenčianskej Meriny, plánovalo sa, čo s nami.

Na 28.8.1950 boli povolané do Bratislavy vyššie predstavené rádov a rehoľných spoločností. Od nás sa zúčastnila toho rokovania vtedajšia provinciálna predstavená Ctihodná sestra M. Svatomíra Weidingerová.

Neviem už, či nám po návrate niečo povedala, ale vrátila sa s obavami. A ako na potvrdenie, na druhý deň, 29. augusta 1950 navečer sa už dostavila tzv. cirkevná referentka (zmocnenka). Ešte dnes mám jasne pred sebou tento obraz. Ct. sestra provinciálna nás dala všetky zavolať do väčšej hudobnej miestnosti, kde sa vyučovala hudba. Referentka stála pri klavíri a my v polkruhu oproti nej. Oznámila nám, že budene časom sústredené do františkánskeho kláštora v Beckove. Viac nič... Nevedelo sa, či nechcela alebo nemohla nám povedať celú pravdu.

Je utorok, 30. augusta 1950. Deň ako každý a predsa iný. Po sv. omši sa rozbiehal život v kláštore. Každý odchádzal na svoje pracovisko: do kuchyne, väčšia čiastka sestier do dielne a pretože bol pekný slnečný deň, tak sa i pralo. Bolo desať hodín, keď sme boli, nič netušiace, vyrušené úradnou návštevou, ktorá nám oznámila, že do 13. hodiny máme opustiť kláštor.

Bolo to ako blesk z jasného neba! Zastavila sa činnosť, zanechali sme prácu v dielni a dali sa do akého-takého balenia. Ihrisko v záhrade sa len tak belelo od prádla. Sestra z práčovne postŕhala bielizeň a nahádzala ju do košov. Nemožno to nazvať balením, bolo to len akési hromadenie vecí. Vtedy sa ešte užívali do postele slamníky naplnené slamou. Tieto sme spúšťali po schodoch dolu, čas sa krátil. Brána kláštora musela zostať zatvorená. Nikto sa nedostal von, ale ani odtiaľ k nám. O to sa postarali tí druhí.

Je presne 13. hodín. Prichádzajú nákladné autá, a potom už išlo všetko veľmi rýchlo. Naložilo sa vždy niečo z nábytku a nejaká batožina. A tak týmito autami sme boli postupne odvážané. Kto mal čas pokojne uvažovať a myslieť na to, čo s ostatnými vecami? A v tejto trme-vrme ocitla som sa v jednom nákladnom aute ČSAD vedľa šoféra - a s Bohom! Ani nebolo času obzrieť sa,

objať pohľadom tie tiché a milé miesta, počnúc od kaplnky a končiac veľkým záhradným krížom, ktorý tam zatiaľ ešte stál ako nemý svedok činov. Nebolo času na slzy, na bolesť, ktorá sa až potom rozležala. Bola tu len tvrdá skutočnosť: preč!

Keď auto prechádzalo cez záhradnú bránu, stálo tam pri okraji cesty niekoľko detí, našich žiačok s kyticami kvetov. Šofér spomalil jazdu a mne sa zrazu v náručí objavili tieto kvety. Nikto neprehovoril ani slovo, načo aj? Autá potom takto jazdili jedno za druhým, až prišlo aj posledné auto a posledné sestry do nového obydlia v Beckove, ktoré sa nám stalo novým domovom na neurčitý čas. Takto vyzeral jeden deň – 30. august 1950.

Umiestnili sme sa kde a ako sa dalo po kláštore, ktorý bol od 15. apríla, kedy odviezli pátrov, neobývaný. Trochu sme si zajedli z toho, čo sme si priniesli a pomaly sa nad všetkým začala vznášať noc.

Za tento jeden deň sa teda urobil „poriadok" so všetkými ženskými rehoľami na Slovensku. Strážcovia sa pritom starali o poriadok a o to, aby sme išli „dobrovoľne". A Pán bol nad nami, ba bol s nami v tomto augustovom dni i jeho prvej noci a bol s nami i v ďalších dňoch.

Na spestrenie uvádzam niekoľko veršov, je to len krátky výťah.

Než opustíme Nové Mesto nad Váhom, zastavme sa pri jednej udalosti. Je zaujímavá svojim obsahom aj dnes, skoro po štyridsiatich rokoch. Skupina sestier stála pred jedným obrazom a uvažovala nahlas: „Máme vziať aj tento obraz?", „Neberieme ho", povie jedna z nich, „však sa vrátime". Nepozorovane sa k nej priblížil jeden pán v civile – ktorých tam bolo dosť – a vraví im: „Vezmite ho, všetko si vezmite!" Jedna zo sestier sa nedôverčivo a nie práve láskavým pohľadom pozrela naňho, ale on sa tým nedal pomýliť a opakoval: „Sestrička, vezmite ten obraz, všetko si vezmite, nevrátite sa. Nás vzali priamo z úradov, nevedeli sme kam; naše ženy nás doma čakajú, nevedia o nás, kam sme išli." A ako sa nepozorovane priblížil, tak sa i vzdialil.

2. ŽIVOT V BECKOVE

Nasledujúce dni a potom ďalšie dni boli vyplnené tým, že sme upravovali a čistili miestnosti, ktoré sme chceli obývať. Treba pripomenúť, že františkánsky kláštor od apríla toho roku po odsune pátrov zostal neobývaný a pomaly sa stával spustnutý a zanedbaný. V tom čase sme tam našli ešte miestnosti, ktorým sme hovorili „kartuziánske cely" – dlážka bola z červených tehál a steny len obielené. Dnešný vzhľad po úpravách, ktoré sa vykonali vo vnútri kláštora ako aj okolia domu, sa nedá k vtedajšej skutočnosti prirovnať.

Okrem nás pozvážali v tom čase do Beckova mnoho sestier z iných rehoľných spoločenstiev. Najviac tam bolo sestier zo spoločnosti Dcér kresťanskej lásky – vincentiek, sestry saleziánky, boromejky a ďalšie... S nami do Beckova prišli aj naše sestry novicky, ktoré za nejaký týždeň museli rehoľu opustiť – taký bol štátny rozkaz.

Františkán otec Guardián býval v súkromnom byte. Zostal duchovným správcom františkánskeho kostola a horlivo nám slúžil cez celý rok tamojšieho sústredenia. Toto bolo len jedno sústreďovacie stredisko, čiže koncentrák, ako sme v skratke hovorili. Naši „páni" to nemali radi, neradi počuli slovo „koncentrák".

Takýchto sústreďovacích stredísk bolo na Slovensku vtedy veľa. Dnes vieme, že to všetko bolo dopredu pripravené a naplánované. Každý, kto poctivo sleduje volanie Božie a snaží sa mu byť verný podľa svojich síl za okolností nielen nepríjemných, ale aj ťažkých a niekedy podľa ľudského merania tvrdých, musí doznať a vyznať: „A Pán bol so mnou a ja som to ani nevedel!" Pán bol so mnou, Pán bol s nami! Túto myšlienku by som tak rada chcela vpliesť medzi jednotlivé úseky, obdobia, ktoré budete sledovať na ďalších stránkach. Vybadajte ju, prosím, sami, často akoby medzi riadkami.

Úvodom do toho môže byť nedeľa, ktorá nasledovala po prvých dňoch sústredenia. Podľa vtedajšieho poriadku cirkevného roka bola to 15. nedeľa po Sv. Duchu. Evanjelium tejto nedele: „Nestarajte sa o to, čo budete jesť, čo budete piť" a ďalej ... „pozrite na vtáctvo nebeské!" Toto slovo Božie je také mocné, že musí umĺknuť slovo ľudské. Zostaňme chvíľu pod mocným dojmom slova Božieho. Zaiste, bolo to veľmi priliehavé a výstižné a ako vtedy každá tam z prítomných sestier nechala pôsobiť toto slovo Božie a v tichosti nad ním uvažovala, nechajme i teraz rovnakou mierou zaujať sa ním, lebo je stále časové. Mocne pôsobila na prítomných i pieseň, ktorá zaznela z chóra a bola akoby hymnou "Mária, Matička, z nebies výšin zhliadni k nám, s dôverou dnes k Tebe volá verný Notre Dame!" To bol klinec, ktorý zasiahol priamo do srdca a city doteraz skrývané vyrazili navonok. Takto sme teda pod „Skalou", ako sme zvykli nazývať náš vtedajší domov, začali nový úsek života.

Jednotlivé rehoľné spoločnosti si upravili, ako sa dalo nejakú časť kláštora na bývanie, ale pomýšľalo sa zároveň aj na obnovenie práce v trenčianskej Merine. Načím to zaznačiť ako pamätihodnú udalosť, že riaditeľstvo Meriny v týchto časoch, keď nebolo iného východiska pomohlo nám ochotne v núdzi, a tak v bývalom hostinci, skutočne pod skalným bralom, na ktorom čnejú zrúcaniny Beckovského hradu, vo veľkej sále sa zariadila dielňa. Poznamenávam, že tento hostinec v r. 1968 začal zase slúžiť svojmu účelu ako známa Beckovská vináreň (dnes Kúria Beckov). Od 18. septembra 1950 nastúpili sme znovu do práce v Merine. Obsadenie bolo pestré: sestry vincentky, saleziánky a Školské sestry de Notre Dame. Tu sme s pinzetou a ihlou čistením surových kusov látok strávili rok práce – do 19. októbra 1951.

Po nejakom čase priviezli ešte medzi nás sestry rytierky z Častej. Tieto boli neskôr prevezené do Hrádku pri Opave. Zvykali sme si na nový spôsob života a spestrovali ho malými domácimi slávnosťami. Vo veľkej kláštornej jedálni bolo dosť miesta pre podobné účely a staré dubové stoly a lavice, ktoré počuli už všeličo, také niečo nepamätali! Príležitosti poskytovali tak cirkevné sviatky, ako aj sviatky jednotlivých rehoľ. Nielen vážneho, ale i veselého bolo na programe vždy dosť. Boli tam výborné poetky a tieto svojimi výtvormi prispievali k obveseleniu druhých, vystihli ale zároveň i vážnosť doby.

Pomaly napadol prvý sneh a s ním prišli i Vianoce. O prvých Vianociach vo vyhnanstve vo vlasti môžem povedať, že boli ozaj pekné. V malom kostolíku zazneli pekne nacvičené vianočné spevy. Ovládala ich túžba a nádej na návrat a nádej vždy blaží. Nádej, viera a zasa nádej – striedalo sa to potom, ako uvidíte ďalej. A preto radostná vianočná nálada, ktorá prýštila predovšetkým z viery v Boha ovládala srdcia všetkých.

Naše bývalé žiačky nám chceli spríjemniť tieto chvíle malými darčekmi. Bola to zaiste milá pozornosť od nich.

Do tohto nášho spoločného a môžem povedať pokojného nažívania zapadá jedna nemilá udalosť. Svedkovia tejto udalosti dnes – 1987- ešte žijú. Zima sa už chýlila ku koncu, dni ale boli akési studenšie a večery tmavé. Jeden takýto večer okolo 19.hodiny zaznel prudko zvonec na kláštornej bráne. Sestra, ktorá mala službu, vyšla z vrátnice ochotne otvoriť. Ale ani sa nenazdala, naraz čiesi ruky ju schytili a strčili späť do vrátnice. Dvere sa zamkli. O chvíľu podobným spôsobom dostala sa tam ďalšia, ktorá nič netušiac išla z kostola spodnou chodbou na poschodie a zasa zaškrípal kľúč v zámku na dverách. A do tretice všetkého dostala sa tam takým istým spôsobom tretia. Vôbec nevedeli, čo sa robí, keď nejaký človek v civile s namiereným revolverom takto proti nim postupoval. Sestry boli väčšinou už všetky v miestnosti na poschodí, takže nikto nevedel, čo sa odohráva dolu na vrátnici. Zatiaľ, čo tento pán v civilnom oblečení takto postupoval proti sestrám, druhý pán rovnako v civile, ako prvý, zachádzal ďalej do chodieb kvadratúry. Ten prvý s revolverom v ruke zostal strážiť vrátnicu. Tak sa stalo, že jedna zo sestier zazrela toho druhého pána a podarilo sa jej šťastne uniknúť krížovou chodbou na poschodie. Môžete si predstaviť, aká vyplašená a prestrašená dorazila medzi nič netušiace sestry a aké zdesenie nastalo! Ct. sestra provinciálna, musela byť odvážna aj za nás všetky, išla sa podívať, čo sa robí a čo vlastne chcú. A výsledok? Prišli vraj pre sestry rytierky (úradný názov tejto rehole nepoznám), a to s namiereným revolverom! Sestry si hneď v tú chvíľu vzali, čo sa narýchlo dalo vziať a museli ísť s neznámymi. Na nás zaľahla z celej tejto aféry stiesnenosť. Neskôr sa nám tieto sestry ozvali z Hradca u Opavy. Tam boli za tú jednu noc skoncentrované všetky ich sestry podobným spôsobom.

Ešte som nič nepovedala o „cirkevných referentkách" či zmocnenkách. Pravda, toto pomenovanie nemalo nič spoločné s Cirkvou, tak isto ako i názvy cirkevný úrad a cirkevní tajomníci (cirkevňáci). Všetci tí, ktorí zastávali tieto miesta, boli ďaleko svojím zmýšľaním od Cirkvi a náboženstva! Naša prvá pani zmocnenka – pani referentka Sabová nám zadržala výplatu za prácu v Merine. Pán výplatný nemohol vedieť, že nám peniaze neboli odovzdané. Po upozornení už jednal opatrnejšie. (Išlo o sumu 12.467 Kčs za prácu za tri dni v septembri 1950.)

Za rok nášho pobytu v Beckove sa u nás vystriedali tri zmocnenky. Meno druhej si nepamätám. Neviem, odkiaľ bola prvá a podobne i druhá. Po nich nastúpila originálna osoba – pani Pastorková. Nedivte sa, prosím, ale najviac sme zažili a užili si práve s ňou. Bola to obyčajná žena z Moravského Lieskového. Dokonca nosievala ešte kroj, nie síce ten parádny, ale kroj sedliacky. Náš dobráčisko kostolník pán Altus, ale pre nás to bol Altus „báči" ju ešte nepoznal. Zažil s ňou nepríjemnú vec, ktorá mala pre nás následky. Nech mu dá Pán Boh večnú slávu, čo všetko pre nás urobil a ako nám chcel len pomáhať. Povolaním bol strojvedúci – v tých časoch bol už na dôchodku a po nedeliach pri spievaných ľudových vešperách predspevoval žalmy.

Samozrejme, vedel o tom, že návštevy sestier chodievali často cez kostol, a nie cez vrátnicu. Nechceli sa ukazovať pred zmocnenkou. Takáto návšteva uchýlila sa obyčajne niekde do komory, kde boli veci pre výzdobu kostola alebo na zvonicu, kam Altus „báči" pre tento účel urobil lavicu. A raz to prasklo!

Jedenkrát cestoval z Trenčína a pani Pastorková tiež. Nepoznal ju, lebo krátko pred tým sa zmocnenky vymenili a nemal akosi možnosť a čas sa to dozvedieť, a keď ju uvidel cez kostol, hneď rozhodla o zákaze chodiť cez kostolnú bránu.

Tu treba pripomenúť, že v päťde-

siatych rokoch vznikli tzv. ľudové súdy, ku ktorým boli často pozývaní obyčajní ľudia z ľudu. Konali sa verejne. Na toto miesto sa dostala naša zmocnenka po odvolaní z Beckova.

Dni a mesiace sa míňali, až prišla jar. V malom parku pred kláštorom rozkvitli starodávne lipy a v ich korunách zbierali sladký nektár usilovné včielky. Tak to bolo vonku a nie menej usilovne sa krútili sestričky po dome, kde by sa čo malo zlepšiť. Tu sa nejaká cela bielila, tam zas umývala, vynášalo sa nahromadené haraburdie, aby starý kláštor vyzeral ako-tak slušne. V oknách sa objavili červené pelargónie.

Na deň Pomocnice kresťanov 24. mája bolo dohodnuté, že naše sestry, ktoré mali skladať večné sv. sľuby v auguste toho roku, zložia ich už v máji. Toto rozhodnutie urobilo sa pre neistotu čo a ako bude s nami ďalej. Slávnosť sa odbavovala skoro ráno a pri zatvorených kostolných dverách. Využili sme túto príležitosť naozaj na mocnú oslavu či už piesňami pri sv. omši a či výzdobou. V kostole bol koberec lemovaný živými kvetmi a starý kláštor sme vyzdobili samými červenými pelargóniami, že to až zarážalo.

Radostné, ale i menej radostné udalosti sa striedali. Jedného dňa odniesli z kláštora všetky krásne a vzácne olejomaľby, ktoré zdobili chodby. Podobný osud zastihol i kláštornú knižnicu. Kam sa všetky tieto kultúrne hodnoty podeli?

Pomaly bol už rok za nami. Začínali sme milé októbrové pobožnosti. 19.októbra 1951 prišiel nový rozkaz „zhora" – „Vyviezť do Čiech!" Náš zamestnávateľ, trenčianska Merina, chcela nás za každú cenu udržať. Nariadenie bolo ale celoštátne, jednoducho nepripúšťalo nijakú zmenu. Uvidíme neskoršie, že i toto všetko bolo naplánované. Nedalo sa tu nič robiť. Išli sme, ale teraz už skutočne do továrne pomáhať republike plniť plán troj- a päťročnice.

Prv, než budem opisovať náš odchod zo Slovenska, dovoľte mi, prosím, vložiť na toto miesto rozlúčku s mojím dobrým otcom.

Príbuzní sestier, ktorí len mohli, prišli sa s nimi rozlúčiť. I môj otec prišiel. Mnoho sme nehovorili, veď čo aj v takých chvíľach hovoriť? Dobre som si ale zapamätala tieto jeho slová: „Vieš, ako to bolo v prvých storočiach v Cirkvi, čítala si Fabiolu, poznáš to!" Len toľko. V týchto niekoľkých slovách akoby bol skrytý odkaz: zariadiť sa alebo konaj podobne, tam máš príklad! Keď sme prišli v r. 1951 do Úpice, zakrátko môj dobrý otec prišiel tiež „podívať sa", ako hovorieval „ako bývame." To ísté bolo do Klentnice a potom až na koniec republiky, do Vejprt na česko-nemecké pohraničie. Neľutoval ani čas, ani námahu, ktorú podstupoval. Nebol by býval spokojný, keby sa nebol presvedčil sám. Ale nikdy ma neodhováral a neprehováral, aby som sa napr. vrátila. Také a podobné reči mu boli vzdialené. Ja som, pravda, nemohla splatiť mu túto jeho lásku a starostlivosť navonok viditeľným spôsobom, iba ak vďakou v modlitbe. A nevedela som mu byť nikdy dosť vďačná za to, že po smrti matky venoval sa len nám deťom. Verím, že dobrý Boh ho za to všetko hojne odmenil. Túto starostlivosť môjho dobrého otca zakusovala som stále počas nášho putovania a sťahovania z miesta na miesto.

Poznámka: Fabiola – čiže Cirkev v katakombách je román z prvých storočí kresťanstva v Ríme. Napísal ho kardinál Wisemann, preložil Martin Kollár, Spolok sv. Vojtecha v Trnave r. 1937 ju vydal ako podielovú knihu. Môj otec bol členom Spolku sv. Vojtecha, preto túto knihu, ako aj iné podielové knihy veľmi dobre poznal. Spolok každoročne pred Vianocami so Svätovojtešským kalendárom posielal svojim členom aj nejakú dobrú knihu. Samozrejme, pri poštátnení cirkevných ustanovizní zaniklo i členstvo a Spolok svoju vydavateľskú činnosť musel obmedziť iba na to, čo mu dovolila štátna vrchnosť. Dostal sa pod národnú správu a pod kontrolu.

VODA

Ach, voda, vodička, všetko nám zobrala,
a nás v širom svete v žiali zanechala.
Ach, voda, vodička, polia odvrané,
zasadol cudzí pán, zasadol si na ne.
Ach, voda, vodička, vlnky sa ti valia,
potešenie naše si nám odobrala.
Preteká vodička horou, dolinami,
V tých našich súženiach zostaň, Bože, s nami!
(je aj zhudobnená)

3. LÚČENIE

Streda, 17. októbra 1951. V tento večer sa viac ako tridsať párov očí pozeralo mlčky a napnuto na Ct. sestru provinciálnu. Chcela azda skôr, než si sadla a začala hovoriť, vyčítať z výrazu mnohých tvárí rozhodnutie, ktoré pre celú spoločnosť i pre každú jednotlivú znamenalo naozaj veľa? Potom zaujíma svoje miesto. Prechádza dlhým a spýtavým pohľadom všetky tváre. Hádam chce vyčítať, či je v nich dosť odhodlania a ochoty k obeti? Tiesnivé mlčanie preruší čiasi otázka. „Ideme, alebo nie?" „Ideme!" – znela odpoveď a v očiach Ct. sestry sa zaleskla slza. Hlas bol však pokojný a vyrovnaný. „Kam ideme?" „Ideme do Úpice!" Úpice, kde to len môže byť? A prsty hľadali na nástennej mape spomínané miesto. Na tvárach sa kde-tu objavila neistota, obava, ktorú potom vystriedala odhodlanosť, ochota, pýšiaca zaiste z vedomia, že Boh riadi všetky udalosti života. Pred nami je teda dlhá cesta, nemožno otáľať.

Na druhý deň je horná chodba zavalená batožinami, sotva možno cez ňu prejsť. Večer 19. októbra o 19.h. je ružencová pobožnosť. Na hlavnom oltári je socha Nepoškvrnenej s rozpätými rukami. Zišli sme sa naposledy pred Ňou. Koľko prosieb tu doteraz odznelo! Medzi prstami šmýkajú sa zrnká ruženca a hneď za tým slová: Svätá Mária, oroduj za nás! Potešenie zarmútených, oroduj za nás! Pomocnica kresťanov, oroduj za nás! A Ona akoby hovorila: „Nebojte sa, som s vami!" Nakoniec modlitba splynula v prosebnú pieseň: „Neopúšťaj nás, Matka, neopúšťaj nás!"

(pokračovanie v budúcom čísle)

Kto je sr. Andrea

Sestra Andrea - Katarína Andrea Skaličanová (1920), učiteľka pre základnú školu, ktorá mala nesmierne rada deti a vôbec mládež, ale najmä deti boli jej srdcu veľmi blízke. Vždy mala pri sebe nejakú sladkosť, nejaký cukrík. Dalo by povedať, že pre Beckov nie je neznáma a že ju mnohí poznajú.

Ako všetky sestry, tak aj sr. Andrea prešla rôznymi zamestnaniami. V r. 1969 prišla do Beckova, vtedy kongregácia kúpila starý dom, ktorý po úpravách a istej rekonštrukcii sa stal obývateľným. Tu našla trvalé bydlisko aj sr. Andrea.

Jej prvou a veľkou starosťou bola údržba kostola, jeho upratovanie a výzdoba. Túto prácu alebo činnosť robila až do vysokého veku. Robila to rada a zacvičovala do tejto ušľachtilej práce aj dievčatá z obce.

Druhou veľkou láskou sr. Andrey boli deti. Vedela hovoriť k detským srdciam, k ich duši, jednoducho, bola obdarená týmto darom prihovoriť sa k detským dušiam. Jedine Boh vie, koľkým zachránila vieru v búrlivých rokoch minulého storočia. Venovala sa týmto deťom aj neskoršie, keď vyrástli a zoskupili sa do speváckeho zboru Zvonček. Jej skúsenosti s deťmi a mládežou veľmi pomohli, keď spevácky zbor Zvonček okrem piesní

začal do svojho programu zapájať aj rôzne kratšie i dlhšie divadelné predstavenia, najmä na Deň matiek a potom vo vianočnom programe. Sr. Andrea mala v tomto smere veľkú skúsenosť. Zbor sa s jej pomocou tak vypracoval, že sa mohol odvážiť na konci svojho pôsobenia zahrať veľkú divadelnú drámu Mamička, vrátil sa! Okrem dvojnásobného uvedenia v Beckove bola táto dráma hraná v Kočovciach a Dolnej Porube. Ako aj v iných kratších, či dlhších predstaveniach, aj tu sr. Andrea veľmi dobre uplatnila svoje schopnosti.

Týmto krátkym príspevkom chcem nielen v mene speváckeho zboru poďakovať sr. Andree za túto jej dlhoročnú prácu, ale aj v mene všetkých zúčastnených spevákov a hercov za túto jej ušľachtilú činnosť pre povznesenie ducha nielen mládeže, ale celej obce.

S vďakou napísala
sr. Mária Cecília Kosecová

Vďaka za spomienky

V spomienkach na našu minulosť sa neraz vraciame k udalostiam, ktoré sme prežívali v dávnej minulosti, či už v detstve, v dospievaní, ale najmä v prežívaní významnejších období nášho života, ktoré súviseli napr. s biologickými zmenami vývoja nášho organizmu a formovania našej osobnosti. Tie nás neraz nútili vyrovnávať sa sami so sebou, ako i so svojím, na nás pôsobiacim, najmä sociálnym okolím. Tak tomu bolo napríklad v puberte, keď sa z dieťaťa, školáka stáva mladý muž, či mladá žena. V rozvoji osobnosti tu dochádza k akémusi „vyššiemu stupňu" sebauvedomovania. Napríklad trojročný Janko si už nepovie: „Janko chce papať!" ale: „Ja chcem papať!"- toto nastáva u dieťaťa pri dosiahnutí veku troch rokov. V puberte si Janko hovorí nielen „ja chcem", ale začne si viac všímať, čo dovtedy nerobil – a niekedy až veľmi nereálne sa hodnotiť - aký je. Pritom kritériá sebahodnotenia „aký som?", čo je na mne pekné, či nepekné, dobré či zlé, si vytvára podľa porovnávania seba so zidealizovanou predstavou svojho hrdinu (idolu) herca, speváka, či vynikajúceho športovca a pod. usmievajúceho sa z plagátu, či obrovského bilboardu. Výslednicou takéhoto sebaposudzovania je obyčajne nespokojnosť mladého človeka s jeho danosťami, so svojou postavou, vyzážou atď. Pokladá sa za nepekného, že má napríklad neforemný dlhý nos, či krivé nohy, veľké uši apod. Skrátka, nič sa mu na sebe nepáči, čo negatívne ovplyvňuje aj jeho sebavedomie. V skutočnosti je Janko pekný, urastený, v škole prosperujúci mládenec, obletovaný spolužiačkami i dievčatami z okolia. Obdobne by sme mohli hovoriť aj o pubertálnom sebahodnotení dievčat. O puberte toho, samozrejme, aj my „dospelácí" niečo vieme, veď sme ju tiež prežili a oprávnene ju cháperne, ako významnú životnú udalosť, etapu nášho života, ktorou sme prvými krokmi vstúpili do života dospelosti. Je to etapa, ktorá v nás zanecháva veľa krásnych spomienok na mladosť, ale možno pre niekoho aj trpkých skúseností pri spoznávaní „realít" života. Takýchto kľúčových období v našom živote sme prežili, prežívame a mnohí z nás budú prežívať i v budúcnosti.

V minulosti, už pred spomínanou pubertou, to bol napríklad vstup do školy (spoločné organizované učenie a vzdelávanie), potom nasledoval vstup do života práce. Pre chlapcov to bol ešte pred nedávnom povinný nástup na vojenskú základnú službu a častokrát, čo sa týka aj toho nežnejšieho pohlavia, to bol aj vstup do manželstva. Ďalšou etapou bolo rodičovstvo, ktoré tiež niekedy „predbehlo" i vojenčinu.

Týmto etapám tak, ako to bolo pri puberte, sa bližšie nebudeme venovať, z časti sme im venovali pozornosť aj v niektorých našich príspevkoch z oblasti psychológie.

Okrem významných vplyvov pôsobiacich na človeka v súvislosti s biologickými zmenami organizmu a rozvoja osobnosti človeka, sú to tiež ďalšie udalosti, ktoré nás negatívne postihujú, ako sú napríklad rôzne politické zmeny, vojny, revolúcie, ale v súčasnosti sú to aj negatívne vplyvy klimatických zmien spôsobené otepľovaním našej planéty spôsobujúce šíriace sa prírodné katastrofy, zemetrasenia, povodne a zosuvy pôdy. Sú to síce problémy týkajúce sa celej planéty, ale rozhodujúce riešenie majú v rukách najvyspelejšie priemyselné krajiny a vedúce kruhy svetových mocností. Ale, chvála Bohu, tieto svetové katastrofy sa štátom ležiacich v našich zemepisných súradniciach, pokiaľ ide o ohrozenie našich životov, zatiaľ významnejšie netýkajú. Zatiaľ.

Nuž, ale vráťme sa k etapám nášho života súvisiacimi s biologickými zmenami a rozvojom našej osobnosti.

Vývin človeka chápeme ako proces celoživotný (biodromálny), teda proces vývinu človeka od narodenia, či počatia, až po jeho zánik, smrť. Tento proces má dve časti. Časť vzostupnú a časť zostupnú. V strede medzi nimi je vrchol (zenit). Do časti vzostupnej patria všetky fázy nášho vývinu, ktoré sme v našom príspevku uviedli. Je to nástup do školy, puberta, vojenčina, život práce, manželstvo, rodičovstvo. Všetko ostatné, čo nás ešte v živote po dosiahnutí zenitu očakáva, patrí do časti zostupnej. Dočasnú výnimku tu môže tvoriť manželstvo, rodičovstvo, prípadne i práca. Po dosiahnutí zenitu nastáva teda časť zostupná, klesajúca, ktorú by sme mohli rozčleniť a aj ju členíme a diferencujeme podľa narastajúcich involučných zmien stárnutia do jednotlivých fáz tohto regresu. Celkovo možno k zostupnej časti ľudského života uviesť, že po jej nástupe, ktorý speje k zániku, je potrebné orientovať ľudskú psychiku na jej adaptovanie, vyrovnávanie sa so zmenami funkcií jednotlivých ľudských orgánov. Preto, aj keď to znie paradoxne, je osožné a vari žiadúce vytvárať či rozvíjať si pozitívne myslenie tak, aby sme nemysleli viac len na to, čo nás už nečaká, ale aby sme sa naučili myslieť viac na to, čo všetko pekné, dobré, príjemné a radostné môžeme ešte spoznať, prežiť, ale aj vykonať nielen v prospech seba, ale najmä v prospech iných, aby jeseň nášho života sa neniesla iba podľa hesla „starobachoroba". O pozitívnom myslení sa v súčasnom svete veľa hovorí, píše, ba existuje aj hnutie pripravujúce človeka učením, ako zvládať nastávajúce zmeny. A tu nám v mnohom môže pomôcť nielen učenie, ale i naše spomínanie, naše spomienky, ktoré nám umožnia vrátiť sa do minulosti, ale iba do tej peknej, či krásnej a pomôžu tak oživiť v našich emočných predstavách a opätovne nám navodiť chvíle radosti, či pokoj v duši pri vyrovnávaní sa so zhoršujúcimi podmienkami života tak v oblasti fyzickej, ako i psychickej.

Sú to tie, ako ja nazývam naše starecké hendikepy, ktoré nám skôr narodeným spôsobujú mnohé životné komplikácie na základe napríklad zhoršenia funkčného stavu nášho pohybového ústrojenstva, spomalenia nielen našej chôdze, ale aj funkcií všetkých našich orgánov v dôsledku zmien v obehu krvi a činnosti srdcovo-cievneho systému, ale, žiaľ, i v oblasti psychickej (myslenie, uvažovanie, rozhodovanie a pod.) Ale tiež zhoršenie zrakového, či sluchového vnímania i našej pamäti (to naše zabúdanie!). Nuž ale, ako sa ľudovo vraví "Na každú bolesť sa nájde masť"- v mnohom je možné nájsť aj našim pričinením východisko, ako eliminovať (odstrániť) „bolesť" spôsobujúce činitele, a to nielen bolesť tela, ale i našej duše.

Každý z nás, a nielen z tých skôr narodených, keby listoval v svojej knihe života, určite by tam našiel popri negatívnych zážitkoch a možno i vlastných nelichotivých činoch spôsobených svojim priateľom, či nepriateľom veľa kladných, či pozitívnych javov, radostí a zážitkov, ktoré by motivačne mohli ovplyvniť našu existenciu a povzbudiť nás na ďalšej ceste životom.

Odzrkadlenie toho, čo znamená spomienka v živote človeka, môžeme vidieť i na stránkach našich Beckovských novín, ktoré práve čítate, a to v štruktúre skladby uverejňovaných príspevkov, z ktorých popri informáciách o aktuálnom dianí v obci a nielen v nej, je udalostiam z histórie obce venovaná náležitá pozornosť, v ktorej je hodné na čo spomínať. Preto vďaka za spomienky. Lebo oprávnene sa tvrdí: „Bez poznania histórie, bez hrdosti na našu minulosť, nie je možné ani vedieť budovať našu budúcnosť."

PhDr. Štefan Graca, CSc.

Nová kniha o beckovskom rodákovi

Športovú historiografiu Slovenska koncom roku 2009 obohatila monografia od renomovaného pulicistu Miroslava Hazuchu „Športový príklad Dušana Čikela". V knihe s množstvom fotografií je zobrazená životná púť nášho rodáka, popredného bežca päťdesiatich rokov minulého storočia, spoludržiteľa svetového rekordu v štafete na 4 x 800 metrov, trénera, funkcionára, športovca telom aj dušou - Dušana Čikela.

V zaplnenej sále Domu armády v Trenčíne knihu slávnostne pokrstil župan Trenčianskeho samosprávneho kraja Pavol Sedláček. Krstil slanou vodou, ktorá symbolizuje pot športovca.

Záverom úryvok zo spomínanej publikácie: „...Vo futbale sa mohol prejaviť jeho temperament i radosť z pohybu. Už v šestnástich rokoch debutoval v prvých stretnutiach miestneho ŠK Ctibor, na založení ktorého sa tiež podieľal. Hral i v roku 1945 v stretnutí s mužstvom rumunských vojakov, osloboditeľov Beckova. Pri víťazstve 3:1 dal gól. Medzi prvými spoluhráčmi, a tiež zakladateľmi „ešky" boli Hubina, Ješko, Kročitý, Kučera, Martinus, Polorecký, Šatkovský a Vazovan...."

Ľubomír Čikel

BESEDA S RODÁKOM

Naša obec má vyše 1300 obyvateľov, žijeme tu tak domorodci ako aj prisťahovaní z rôznych kútov Slovenska. Dosť našich rodákov, ktorí niečo vo svete znamenajú, žije nielen v iných častiach Slovenska, ale i v zahraničí, dokonca i za morom.

Jedným zo známych rodákov, ktorý žije neďaleko, iba v 20 km vzdialenom Trenčíne, v časti Zlatovce je teraz už osemdesiatnik Mgr. Dušan Čikel. Je to človek, ktorý vlastnou pevnou vôľou a húževnatosťou (a bez pomoci strýčkov) vo svete športu dokázal veľa.

Dňa 19. januára 2010 o 14.h v klube pri parku sa zišli seniori, futbalisti, ale i deti zo základnej školy so svojimi dvomi vyučujúcimi. Sústredene sme počúvali zážitky zo športu, veď jeho spolubežci Alfréd Stržínek, Ľudvík Liška, Stanislav Jungwirt a on zabehli svetový rekord v štafetovom behu na trati 4x800 metrov. Tento svetový rekord bol vrcholom viacročnej bežeckej kariéry Beckovčana popri slávnom Emilovi Zátopkovi.

Dušan Čikel získal za svojej bežeckej kariéry šesť medailí z majstrovstiev Československa, bol majstrom športu a v r. 2004 mu bola udelená hlavná cena Slovenského olympijského výboru za celoživotné pôsobenie v duchu fair-play.

Pán Čikel spomenul na detstvo prežité v Beckove, nevynechal ani peststvá, ktoré v partii chalanov vyrobili. Zodpovedal na dané otázky a pridal i zážitky zo zahraničia.

Za členov ZO JDS v Beckove ďakujeme p. Čikelovi za čas, ktorý nám venoval a prajeme mu pevné zdravie do ďalších rokov života.

Margita Bubeníková

Spoločenská kronika

BLAHOŽELÁME

50 rokov - Ing.Tibor Kováčik; Miroslav Košút; Peter Kaplavka; Darina Rauová; Emília Šimončicová
55 rokov - Mária Šimková; Jozef Špánik; Oľga Pažitná
60 rokov - Jarolím Gono; Ľubomír Hladký; Peter Šrámka; Mária Tekulová; Helena Filáčková
65 rokov - Melánia Čaňová; Štefan Zverbík; Amália Bachratá
70 rokov - Eva Pavlíková
75 rokov - Božena Ondrejovičová
80 rokov - Ervín Biel
85 rokov - Bohuslav Tupý; Mária Tunegová; Justína Mináriková

ROZLÚČILI SME SA

Jozef Hubina, Štefánia Harmadyová, Ján Fleischman, Anna Fleischmanová, Oľga Fiedlerová, Jozefína Keráková

Anna Benková, matrikárka

Spomienka na Jozefa Hubinu

Dňa 18. decembra 2009 široká verejnosť odprevadila na poslednej ceste otca, dedka, dlhoročného predsedu MNV Beckov, poľovníka, ochrancu prírody a budovateľa

Jozefa HUBINU,

ktorý nás opustil po ťažkej chorobe vo veku 85 rokov dňa 16. decembra 2009.

Patril k mladým nadšencom, ktorí v r. 1948 v našej obci založili poľovnícke združenie, ktoré bolo na báze ľudového poľovníctva. V tomto období pracuje aj na výstavbe železnice hronská Dúbrava – Banská Štiavnica, kde ako funkcionár pôsobí na druhom vedúcom postavení. Toto dielo nieslo názov „Trať mládeže".

V roku 1964 nastupuje ako predseda MNV v Beckove. V obci buduje infraštruktúru, inžinierske siete, vystaví novú základnú školu, kultúrny dom; prevádzka MNV pracuje na vysokej úrovni a je zdrojom pracovných príležitostí. Pomáha pri vybudovaní domova dôchodcov. Obec mení na kvitnúcu obec ruží. Asistuje pri obnove Beckovského hradu. Vo voľnom čase sa venuje poľovníctvu a ochrane prírody. V PZ sa vypracuje na predsedu a vybuduje chatu Pod Lašidom a začína budovať spolu s mladými funkcionármi, ktorých vychoval, strelnicu Tehelňa. Ostatné organizácie za jeho pôsobenia boli na vysokej úrovni a dosahovali výsledky, za ktoré sa nemusel hanbiť. Funkciu predsedu MNV vykonával do r. 1985.

V roku 2003 sa v dôsledku choroby vzdáva aktívneho členstva v PZ a prijíma čestné členstvo.

Za menovaným zostáva kus dobre vybudovaného diela, na ktorom ďalšie generácie môžu stavať!

Česť Tvojej pamiatke!

Pavol Hladký

JÁN ONDREJOVIČ – 80. výročie narodenia

Dňa 30. januára 2010 sme si pripomenuli 80. výročie narodenia jedného z našich najvýznamnejších rodákov - priekopníka slovenského designu, priemyselného výtvarníka Jána Ondrejoviča.

Ján Ondrejovič sa narodil v Beckove v rodine Štefana Ondrejoviča (1870-1959) a Anny, rod. Čiklovej (1895-1968). Po absolvovaní základnej školy v Beckove sa vyučil za strojného zámočníka v Považských strojárňach v Považskej Bystrici. Pracoval od r. 1949 v Novom Meste nad Váhom v n. p. Techna, ktorý sa v r. 1953 premenoval na Výskumný ústav mechanizácie a automatizácie - VÚMA. Popri zamestnaní absolvoval v r. 1952 priemyselnú školu a pripravoval sa u akad. maliara Juraja Kréna, ktorý viedol v r. 1952–1957 v Závodnom klube podniku VÚMA výtvarný krúžok, na umeleckú školu. Strednú umelecko-priemyslovú školu v Uherském Hradišti absolvoval ako špeciálne nadstavbové štúdium v r. 1958 so zameraním na tvarovanie strojov a nástrojov. Vo VÚME pracoval ako dizajnér v oblasti výtvarného spracovania automatických a poloautomatických strojových zariadení. Bol členom Slovenského fondu výtvarných umelcov. Pracoval aj v oblasti drobnej architektúry a spotrebného strojárstva. Bol autorom niekoľkých patentov, autorom chránených priemyslových vzorov. Inštitút priemyselného dizajnu zaregistroval niektoré jeho práce, získal diplomy za najlepšie výrobky v rezorte strojárstva. V r. 1966 jeho kolektív sa stal laureátom Štátnej ceny a v r. 1972 získal Národnú cenu.

Bol zakladateľom technického designu na Slovensku. V tej dobe bolo jeho dielo priekopnícke. „Vedel skĺbiť um konštruktéra so zručnosťou výtvarníka."? Jeho práce boli vzorom pre ďalšie generácie designérov na Slovensku.? To, že sa design v Československu dostal

na európsku a svetovú úroveň, je zásluhou aj nášho rodáka Jána Ondrejoviča.

Ján Ondrejovič zomrel 28. januára 1981 v novom Meste nad Váhom na následky autohavárie. Po dvadsiatich rokoch, 8. júla 2001 bola na jeho dome slávnostne odhalená pamätná tabuľa.

Ján Ondrejovič bol otcom Jany Soukeníkovej (1961), výtvarníčky, ktorá žije a tvorí v Plzni a Petra Ondrejoviča (1963), známeho beckovského cestovateľa, horolezca, propagátora cestovania, skalolezectva a zakladateľa Športového outdoorového klubu v Beckove (2008).

Mgr. Dana Badžgoňová (spracované)

Poznámky:

1 – cit.: PhDr. Ľudovít Pakan, Profily – Ján Ondrejovič. Priemyselný design, str.18-20, č.8/1981;

2 – cit.: Ing. Vladimír Pavlík, Ján Ondrejovič, priemyselný výtvarník. Zostavil Ing. Gustáv Rumánek. Brož. 2001; str. 10;

Poľovníctvo a príroda sú ich koníčkom

Veľakrát navštívil našu obec, aby obdivoval jej majestátny hrad a pamiatky, ľudí, aby sa zastavil na miestnom cintoríne pri hrobe svojho učiteľa poľovníctva a veľkého priateľa Jozefa Kolesíka. Viackrát si pozrel krásu beckovského chotára s puškou na pleci v spoločnosti beckovských poľovníkov.

Reč je o Doc. MUDr. Štefanovi Durdíkovi, PhD., prednostovi kliniky onkologickej chirurgie Lekárskej fakulty UK a Onkologického ústavu sv. Alžbety v Bratislave. Taktiež učí na VŠ zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave, na Univerzite sv. Cyrila a Metoda v Trnave, na Inštitúte fyzioterapie, balneológie a liečebnej rehabilitácie v Piešťanoch.

Tento obdivovateľ prírody a poľovníctva celý svoj život zasvätil boju s najzákernejšou chorobou ľudstva, rakovinou ako aj výchove mladých adeptov lekárskej vedy.

Popri svojej náročnej profesii hľadá oddych a načerpanie novej energie v prírode. Je členom Združenia vlastníkov poľovných pozemkov v Poľovníckom revíri Ostré vrchy v Kálnici.

Pavol Hladký

Komunálny odpad na ilegálnych skládkach v k.ú. obce Beckov

Pri poľovaní na kačky, či inú zver v našej obci, konkrétne v oblasti povodia Váhu a okolia Beckova, som narazil na niekoľko (menších) ilegálnych skládok odpadu. Do tejto krásnej zóny obce chodím poľovať pomerne často, preto mi voľne pohodené, či v niektorých prípadoch roztrúsené vrecia s odpadom pod stromami a kríkmi okamžite udreli do očí...

Napriek tomu, že naša obec zabezpečuje odvoz komunálneho odpadu, problém jeho ilegálneho vývozu pretrváva, pretože ľudia sa aj tak prikláňajú k ilegálnemu vývozu odpadu. Nelegálna skládka v akejkoľvek lokalite a akéhokoľvek rozsahu, či už je to pár voľne pohodených a vysypaných vriec alebo rozsiahlejšia plocha skládky, je vizitkou nás všetkých. Je naozaj potrebné vyvážať odpad do chotára, či niekam pod strom? To, že odpad patrí jednoznačne do smetnej nádoby, učíme už malé deti, a preto je zarážajúce, že práve dospelí túto skutočnosť veselo ignorujú. Vrecia odpadu uložené na nevhodnom mieste pritom predstavujú riziko nielen z estetického, ale aj z ekologického hľadiska.

Ilegálne skládky rôzneho rozsahu sú najmä dôkazom arogantného a ignorantského správania niektorých občanov našej obce a občanov iných obcí. Ja osobne som stretol občanov z Ilavy (podľa ŠPZ auta), ktorí vysýpali smeti pri Váhu, pričom potom ako som ich upozornil, akého priestupku sa dopustili, vrecia so smeťami naložili naspäť do auta a z miesta ušli. Veď zamyslime sa nad tým, čo je pre spoločnosť výhodnejšie a ekonomickejšie: mať smetnú nádobu, do ktorej budeme odpad dávať a za ročný poplatok sa obec postará o odvoz odpadu, alebo budeme vytvárať ilegálne skládky a znehodnocovať životné prostredie, v ktorom vyrastajú deti, a tak platiť jednak okrem ročného poplatku za vývoz odpadu aj za odstránenie ilegálnych skládok, na čo sa samozrejme zložíme a doplatíme my, občania obce Beckov.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti by som navrhol takéto opatrenia:

- prehodnotenie žetónového systému vyvážania smetí alebo jeho vylepšenie;
- pravidelný vývoz komunálneho odpadu;
- označenie rizikových miest zákazovými tabuľami s výškou pokuty za jej porušenie;
- znížiť cenu za vývoz odpadu viacčlenným rodinám;
- posilniť kontroly ilegálnych skládok;
- zvýšiť pokuty za vytváranie ilegálnych skládok;
- zabezpečiť aspoň každý druhý mesiac bezplatne prázdny veľký kontajner na odpadky pre občanov Beckova.

Tento príspevok som napísal preto, aby sme sa zamysleli nad uvedeným problémom znečistenia našej fauny, flóry a tak sme chránili okolie našej obce Beckov a aby deti našich detí nemuseli žiť v odpadkoch.

Ing. Marek Jambor

Výročná členská schôdza PZ Hurban Beckov

Dňa 20. februára 2010 sa uskutočnila výročná schôdza Poľovnického združenia Hurban Beckov. Schôdze sa zúčastnili všetkých 18 členov združenia, jeden čakateľ a hosťom bol starosta obce p. Karol Pavlovič.

Schôdzu viedol predseda združenia p. Miroslav Uherčík. Pred začatím jednania si všetci prítomní minútou ticha uctili pamiatku nedávno zosnulého čestného člena združenia p. Jozefa Hubinu. Počas uplynulého roka členovia vynaložili veľa práce na starostlivosť o revír, a to prípravou krmovín, údržbou ciest a údržbou areálu strelnice. Bol usporiadaný pretek o Pohár starostu obce Beckov. Naši zástupcovia sa zúčastnili rôznych akcií SPZ RgO Trenčín. Počas sezóny bolo ulovených 63 kusov raticovej zveri, z toho dva medailové jeleni.

Členovia do svojich radov prijali za člena Ing. Jána Kováčika z Nového Mesta nad Váhom. Za čakateľa bol prijatý Michal Čaňo z Beckova.

Diskusia sa niesla v duchu problémov združenia. S veľkým aktuálnym diskusným príspevkom vystúpil starosta obce, ktorý naznačil niektorým mladým členom smer pôsobeniaPZ a doporučil im, aby plne dôverovali výboru PZ a nespájali svoje aktivity s ľuďmi mimo obec, lebo sa to niekedy nemusí vyplatiť.

Taktiež členská základňa doporučila predsedovi PZ aby pri vytváraní regionálnej poľovníckej komory hlasoval za jej návrh. Všetci prítomní sa dohodli, že budú robiť všetko pre naplnenie podmienok nového zákona o poľovníctve.

Pavol Hladký

ROZLÚČILI SME SA...

A. Fleischmanová v kroji ako 19-r.

M. Vaculíková

Čas neúprosne plynie bez ohľadu na naše priania či potreby. Plynie jednotlivcovi, spoločnosti, národu či našej Zemi. Spomeňme si, ako sme v detskom veku vnímali čas. Mysleli sme si, že ten, čo má viac ako štyridsať rokov, je už starý. Väčšie časové úseky nám robili problém. Samozrejme, že ako dospelí už máme lepšiu schopnosť orientácie v čase. Ale aj tak, ľudský vek okolo sto rokov je pre nás stále nepredstaviteľný. Len zriedkavo sa niekto dočká stých narodenín – a zdá sa, že to tak zostane aj v budúcnosti. Ani v našej obci situácia nie je iná. Naposledy sa tohto požehnaného veku dožila Mária Školárová v r. 1990.

Naši minuloroční traja najstarší občania mali 88, 95 a 99 rokov. Krátko po Novom roku, 13. januára 2010, skončila životná cesta pre 95-ročnú Štefániu Harmádyovú (9.8.1914) a hneď na druhý deň pre nášho najstaršieho občana, už 99-ročného Jána Fleischmana (18.10.1910). Rozlúčili sme sa s nimi slovami vďačnosti za všetko, čo za tak dlhý a požehnaný život stihli odovzdať svojim potomkom. Ich rodiny smútia a ďakujú Beckovčanom, že sa prišli s ich mamami a otcom rozlúčiť na poslednej ceste. Ale to ešte nebolo všetko! Nášho najstaršieho občana po 11 dňoch nasledovala aj jeho verná a oddaná manželka Anna Fleischmanová vo veku 85 rokov. A pre úplnosť, 26. novembra 2009 odišla ako prvá, ale v poradí najstarších občanov Beckova tretia, 88-ročná p. Mária Vaculíková.

Rozlúčili sme sa s našimi najstaršími občanmi, odprevadili sme ich na poslednej ceste. Ich život a práca zanechali stopu v nás všetkých, nielen v ich rodinách. Boli činní aj v obci, jeden z nich bol krátko richtárom, a ďalšie patrili svojou pracovitosťou k najlepším na svojom pracovisku v lesoch či v družstve.

Pamiatka na nich nech zostane navždy v našich srdciach! ***(b)***

Š. Harmadyová v roku 1950

Motokros v Beckove a rok 2010

V roku 2008 začala písať svoju existenciu motokrosová trať našej obce, nachádzajúca sa medzi hrádzou a Váhom. Za posledné dva roky sa na nej odjazdilo niekoľko závodov a nebude tomu inak ani tento rok, v ktorom sa odjazdia štyri. Vďaka dobre zvládnutým pretekom, ktoré sa tu konali, sme sa s našou motokrosovou traťou dostali až do povedomia Slovenskej motocyklovej federácie, a tak Motoklub Beckov v spolupráci so SMF poriada v našej obci po prvý krát dva závody, z ktorých jeden je štvrtý zo seriálu MX MKP a druhý je ôsmy zo seriálu MX MMSR mládeže - 50+65+85+MX-Jun+MXB - Stredoeurópsky pohár. Určite pre nás môže byť česť, že sa tieto dva veľké závody odjazdia práve v Beckove, pretože spomedzi množstva tratí, ktorými Slovensko disponuje, sme sa veľmi rýchlo dostali (ani nie za tri roky) tam, kam sa iní snažia dostať omnoho dlhšie. Len tak v skratke môžeme zhrnúť, že MKP - Malokarpatský pohár poriada preteky regionálneho charakteru už od roku 2004, ktoré sa väčšinou organizujú v okolí pohoria Malých Karpát, preto dostali tento názov. Po takýchto pretekoch bol značný dopyt, lebo SMF poriadala preteky celoslovenského významu a keďže sú oba zamerané na iný druh, našla sa spoločná cesta na ich vzájomnú spoluprácu. Druhým veľkým závo-

dom u nás sú MMSR mládeže, teda Medzinárodné majstrovstvá Slovenskej republiky mládeže, na ktorých sa zúčastnia pretekári z celej strednej Európy.

Novinkou tohto roku 2010 je seriál pretekov COUNTRYCROSS.SK motocross cup, ktorý je určený hlavne pre jazdcov hobby, teda pre všetkých začiatočníkov, príležitostných jazdcov a víkendových jazdcov, ktorí nemajú čas alebo dostatok talentu, aby mohli na úrovni jazdiť Hobby triedy v regionálnych závodoch SMF. Organizátori preteka sa s Motoklubom Beckov dohodli na spoločnej spolupráci, a tak sa u nás odjazdia ďalšie dva tzv. gulášové preteky. Nebude chýbať profi časomiera, sanitka so zdravotníkmi a pre pretekárov občerstvenie v cene. Štartovné je stanovené na 15 EUR za závod. Jazdci budú podľa možnosti odmenení vecnými cenami. Do tohto seriálu je už v tomto čase prihlásených 247 pretekárov, čo je najväčší počet jazdcov zo všetkých pretekov, ktoré sa u nás organizovali.

Vypísané triedy pre CC.SK motocross cup:
- Deti (50ccm + pitbike do 10 rokov)
- Juniori (65ccm 2T + 85ccm 2T + 150ccm 4T)
- 125 2T (samostatná trieda, do 40 rokov)
- MX1 (nad 350ccm 4T a nad 250ccm 2T, do 40 rokov)
- MX2 (250/280ccm 4T, do 40 rokov)
- Veteráni (nad 40 rokov, bez rozdielu kubatúry)
- Masters (bez rozdielu kubatúry, do 40 rokov)

Harmonogram pretekov trate Beckov na rok 2010:

8.5.2010 - (1) CC.SK motocross cup
12.6.2010 - 4 - MX MKP (SMF)
4.09.2010 - 8 - MX MMSR mládeže - 50+65+85+MXJun + MXB/ Stredoeur. pohár (SMF)
25.9.2010 - (7) CC.SK motocross cup
(o pohár starostu obce)

Za motoklub Beckov Monika Čikelová
foto: Ing. Miroslav Borcovan

Čo nové v beckovskom chotári?

Pri písaní tohto príspevku pozerajúc sa z okna na poletujúci sneh a čistú bielu krajinu človeka napadajú rôzne veci. Upútala ma čistota – čistota, ktorú máme v kútiku duše tak radi... Zimnú snehovú

krajinu vystrieda jar a sme v realite i v živej prírode. Tu nastupujú ochrancovia prírody.

S jarou sa obnovuje zrod nového života v prírode. Beckovskí ochrancovia prírody už dlhoročne pomáhajú tomuto zrodu prenosom žiab cez cestu II. triedy Beckov – Trenčín. Počas 11 večerov sme preniesli spolu so sympatizantami 4.921 žiab, zaevidovali sme 369 zabitých pod kolesami áut. V tejto aktivite sme sa venovali od roku 1986 do 1990. Žaby ťahali na mŕtve rameno Bodovka II. Odchyt sa pohyboval okolo 350 žiab ročne, bola to malá plocha s mnohými predátormi.. Po vybudovaní Bodovského štrkoviska sa podmienky pre liahnutie a odchov malých ropúch podstatne zlepšili, čo sa prejavilo i v náraste prenesených žiab. Od roku 2002 pôsobíme na oboch úsekoch. V roku 2008 sme preniesli doteraz najväčšie množstvo žiab – 6.841. Na túto činnosť sme používali ochranné pomôcky a svietidlá od OZ Pre Prírodu Trenčín. V roku 2009 sme z grantu OcÚ Beckov 232 eur zakúpili dve prenosné akumulátorové svietidlá, dve umelohmotné vedrá, tri reflexné vesty a

náhradné diely na krovinorez.

V rámci osláv 800. výročia prvej písomnej zmienky o Beckove sme predstavili medzinárodnej odbornej verejnosti beckovský chotár počas 7. ročníka orchideí Strážovských vrchov poriadaného v Beckove. Botanici zdokumentovali 8 druhov orchideí, hlaváčik plamenný, horec krížatý, ľan tenkolistý, horčinku väčšiu, kaviľ lvanov a ďalšie ohrozené a chránené rastliny. Výsledky boli taktiež publikované v brožúre „ Odborné výsledky 7. ročníka orchideí Strážovských vrchov". Brožúry okrem OcÚ Beckov dostala i ZŠ J.M.Hurbana v Beckove. Na projekt prispela obec 10.000 Sk a základná organizácia 5.162 Sk. V monitoringu sme pokračovali i v roku 2009, výsledky boli ovplyvnené jarným suchom. Z predpokladaných ďalších 3 druhov sa nám nepodarilo zdokumentovať žiadnu novú orchideu.

Základná organizácia pomáha štátnej ochrane prírody za odplatu udržiavať dve prírodné rezervácie. V Prírodnej rezervácii Sychrov na udržanie populácie hlaváčika jarného prevádzame manažmentové práce, t.j. občasné kosenie suchej trávy koncom leta a každoročné štiepkovanie výmlatkov šípu, trnky, hlohu a liesky.

V Prírodnej rezervácie Skalice 4 roky po sebe štiepkujeme a vyrezujeme krovie. V roku 2009 boli prerezané plochy nad lomom a začali sa čistiť staré solitérne duby na Černigovci. Tieto duby a jalovec poukazujú na pasienkové obhospodarovanie

v minulosti.

Z peňazí za údržbu PR Sychrov a Skalice ZO zakúpila krovinorez KM 100R, vyvetvovaciu pílu HT KM ku krovinorezu a prepravný vak. Všetko v hodnote 730,86 eur.

V roku 2009 boli taktiež vyštiepkované plochy s výskytom poniklece slovenského a hlaváčika jarného na Aragonitovej medzi a Poniklecovej medzi v Kľži.

Každoročne od roku 1992 ZO udržiava trasu Náučného chodníka Sychrov – odstraňujeme napadané suché borovice, vyrezuje sa krovie a menili sme tabule na paneloch. V roku 2010 budú vymenené všetky tabule za umelohmotné. V PR Skalice doplní Správa CHKO Biele Karpaty ďalšie 4 panele. Obnovu tabúľ na NCH Sychrov bude fyzicky a finančne zabezpečovať ZO Beckov.

V roku 2010 budeme pokračovať v manažmente na PR Sychrov a PR Skalice a v čistení solitérnych dubov na Černigovci. V jarných mesiacoch prevedieme vyčistenie lokality výskytu vstavača bledého na Bukovinkách. Všetky naše činnosti robíme bez nároku na mzdu, z lásky k príroda beckovskému chotáru. „Poznaj a chráň!"

Ing. Viliam Maslo

VIANOČNÝ STOLNOTENISOVÝ TURNAJ

Dňa 29.12.2009 uskutočnila kultúrna komisia 1. ročník Vianočného turnaja v stolnom tenise. V telocvični základnej školy bolo zriadených 5 súťažných stolov.

Súťažilo sa v kategóriách žiaci, ženy a muži. V kategórii žiaci bolo prihlásených 12 žiakov, nakoniec prišli len Patrik Šimko, Peter Šimko a Marek Jaroščiak, čo bolo na škodu tejto kategórie. Poradie po odohratých zápasoch 1. Šimko Peter, 2. Šimko Patrik, 3. Jaroščiak Marek.

V kategórii žien boli prihlásené 4 ženy: Jana Kubánová, Dagmar Vaculíková, Martina Striežencová a Radka Hladká, preto sme sa rozhodli, že k nim pridáme aj 4 žiačky: Veroniku Martišovú, Margarétku Martišovú, Kristínu Bánovskú a Karolínu Koreňovú. Boli vylosované do 2 skupín po štyri a z každej skupiny postúpili dve najlepšie do finálovej skupiny. Poradie vo finálovej skupine bolo nasledovné: 1. Vaculíková Dagmar, 2. Kubánová Jana, 3. Bánovská Kristína, 4. Martišová Veronika.

Tretia kategória boli muži. Boli sme milo prekvapení účasťou, keď sa prezentovalo pri losovaní 17 mužov: Križan Igor, Križan Ján st., Križan Ján ml., Polák Marián, Sedláček Marek, Porubčan David, Valach Marek, Šimko Matej, Bartek Peter, Čikel Tomáš, Prokopenský Ľuboš, Kobida Rastislav, Neboháč Peter, Škarka Vladimír, Čikel Dušan ml., Bánovský Pavol a Podhorský Ľuboš. Účastníci boli rozlosovaní do 4 skupín. Víťazi skupín sa potom stretli vo finálovej skupine medzi sebou každý s každým. Poradie vo finálovej skupine bolo nasledovné: 1. Porubčan David, 2. Križan Igor, 3. Polák Marián, 4. Sedláček Marek.

Po ukončení turnaja boli z každej kategórie najlepší traja ocenení.

V budúcnosti budeme musieť viac popracovať na vyššej účasti v kategórii žiakov a žien.

Záverom môžem povedať, že hoci to bol 1. ročník, v celku sa vydaril. Chcel by som poďakovať všetkým hráčom za účasť na turnaji, všetkým organizátorom za bezproblémový priebeh turnaja, ZŠ J.M. Hurbana Beckov za poskytnutie stolov a telocvične a ZŠ Kočovce za požičanie stolov.

Dúfam, že ďalšie ročníky Vianočného stolnotenisového turnaja sa uskutočnia ešte za väčšej účasti našich občanov.

Predseda KK J. Zbudila

Víťazi turnaja

Stolnotenisový turnaj mikroregiónu

Dňa 27.2.2010 sa v zariadení Tomba v obci Hrádok uskutočnil stolnotenisový turnaj mikroregiónu Beckov-Lehota.

Na turnaji sa zúčastnilo 10 obcí: Beckov, Kálnica, Kočovce, Nová Ves nad Váhom, Hôrka nad Váhom, Hrádok, Modrová, Modrovka, Lúka nad Váhom, Lehota.

Za našu obec Beckov sa na turnaji pod vedením starostu obce p. Karola Pavloviča zúčastnili: p. Jaroslav Zbudila, p. Mgr.Igor Križan, p. Ing.Ján Hodermarský, p. Ján Dvoran, p. David Porubčan, p. Jaroslav Straka. Mužstvo v tomto zložení obhájilo vlaňajšie prvenstvo. Na druhom mieste skončilo mužstvo Kálnice a tretie miesto obsadilo mužstvo Kočoviec.Záverom môžem vyzdvihnúť z roka na rok zvyšujúcu kvalitu turnaja zo strany organizácie, ale hlavne zo strany hráčov. ***Jaroslav Zbudila***

Ako sme oslávili Silvestra?

Napriek tomu, že Vianoce už čoskoro vystrieda Veľká noc, pripomeňme si aspoň fotografiami Silvester 2009. Všetci, ktorí mali chuť sa zabaviť, prišli posledný deň v roku 2009 do kultúrneho domu, kde už čakala vyzdobená sála, bohaté občerstvenie v bufete, o ktoré sa postarala firma BEKO Milan Nožina, ale hlavne výborná hudba v podaní skupiny BONUS z Nemšovej, ktorú tvoria bratia Vavrušovci. Tí dokázali roztancovať a rozospievať všetky vekové kategórie.

Vstupné bolo naozaj symbolické 1 euro. Účasť bola nečakane vysoká, čo v Beckove je skôr výnimkou. Veríme, že hostia boli spokojní a Silvestra k nám prídu osláviť i tento rok. ***IM***

Volejbalový turnaj o pohár starostu obce Beckov - 1. ročník 50. výročie založenia školy v Beckove

Plánovanú akciu sa podarilo zrealizovať. Slovo dalo slovo, a tak si všetci volejbaloví priaznivci mohli spríjemniť sobotu 9. januára 2010 návštevou 1. ročníka Volejbalového turnaja o pohár starostu obce Beckov.

Športové podujatie sa konalo v telocvični ZŠ s MŠ J. M. Hurbana v Beckove. Hneď pri vchode vítal nielen hráčov, ale aj fanúšikov náš šéfkuchár Peťo Pevný ml. a lahodná vôňa ešte nedovareného kotlíkového guláša. Tímy sa zaregistrovali, vymysleli si názov a bojový pokrik.

Turnaj bol jednou zo sprievodných akcií k 50. výročiu založenia školy. Oficiálne príhovory riaditeľky ZŠ pani Mgr. Anežky Ilavskej a starostu obce Beckov pána Karola Pavloviča zahájili turnaj.

Úvodné stretnutie dvoch domácich družstiev nasadilo vysokú latku kvality. Od stretnutia k stretnutiu sa zvyšovalo nielen napätie, ktoré sa dalo krájať, ale aj výkony všetkých mužstiev. Do posledného zápasu nebolo jasné jednoznačné umiestnenie.

Putovný pohár a Pohár za 1. miesto si odniesli členovia tímu Ochri. Druhé miesto si vybojovalo družstvo EJ Chu-chu. Stupne víťazov doplnili hráči z tímu Horalky. Nasledujúce priečky obsadili volejbalisti a volejbalistky družstiev Umbro, Speed a Juvaho.

Počas celého dňa sa mohli hlavní aktéri ako aj volejbaloví nadšenci posilniť skvelým kotlíkovým gulášikom z kuchyne šéfkuchára Peťa Pevného ml. O dodržiavanie pitného režimu a hladiny cukru v krvi sa starali naši „bufetári" Zdenko Hladký a Janka Úradníčková.

Čo dodať na záver? Všetci zúčastnení si odniesli veľa pekných zážitkov. Podaktorí hráči aj poriadnu svalovicu. Avšak aj napriek tomu odchádzali s nadšením a prísľubom účasti na budúcom ročníku.

Akcia takéhoto rozsahu by sa nemohla zaobísť bez finančnej podpory starostu obce pána Karola Pavloviča. Hlavnú ingredienciu do guláša sponzorsky venoval pán Peter Benko. Tovar do bufetu poskytla pani Žaneta Sedláčková. O propagáciu turnaja sa postarali šikovné hlavy a ruky Ľ. Vazovana a M. Sedláčka. V neposlednom rade by som chcela poďakovať hlavným iniciátorom a organizátorom tejto skvelej akcie bratovi Andrejovi Úradníčkovi a mamine Evke Úradníčkovej.

Mgr. Jana Úradníčková

SÚPISKA HRÁČOV

OCHRI
Alžbeta Ochranková, Janka Ochranková, Mária Ochranková
Monika Pilková, Martin Mistrík, Miloš Nemý

EJCHU-CHU
Monika Marcinechová, Simona Ivanová, Andrej Úradníček, Ján Marek, Peter Gažo, Ondrej Kubala, Roman Rosina

HORALKY
Monika Čikelová, Tereza Kolesíková, Zuzana Benková, Ľubomír Vazovan, Marek Sedláček, Marek Valach

UMBRO
Gabriela Wilfertová, Paula Bánovská, Veronika Martišová, Adam Vrábel, Martin Baliak, Matúš Kamaráš

SPEED
Jana Mištinová, Lucia Miškárová, Petra Bohovicová, Adrián Dlhý, Matej Fulop, Matúš Macháč, Michal Lezak,

JUVAHO
Dominika Keráková, Kristína Vladová, Veronika Kadlečíková, Mišo Valláš, Ondrej Kaššovic, Šimon Valláš

Vianočný turnaj vo futbale "Beckovských chalanov"

Dňa 27.12.2009 sa konal III. ročník turnaja vo futbale v školskej telocvični. Zúčastnilo sa na ňom 22 hráčov.

Po vianočných sviatkoch každý "nabral"... a dostal chuť zabehať si. Na začiatku sa tradične hráči vylosovali tentokrát do 4 mužstiev a hralo sa systémom každý s každým v skupine, s následným play-off. Každý zápas trval 10 min. Finále 15 min.

Víťazom turnaja sa stali hráči: Prokopenský Ľuboš, Szijarto Tomáš, Hladký Radovan, Beňovič Bohumír, Gazdík Jaroslav, ktorí vyhrali vo finále nad víťazom zo skupiny, kde hrali: Nebohráč Peter, Pevný Peter ml., Kobida Rastislav, Ďuriš Pavol, Križan Ján ml.

Sympatický a bojovný dojem podporovaný aj hľadiskom zanechali hráči: Turan Ján ml., Podhorský Ľuboš, Čikel Mário, Bulava Ján, Vaculík Maroš, Čikel Dušan. Títo hráči vyhrali nad víťazom turnaja v skupine, no následný vyraďovací zápas o postup do finále prehrali po predĺžení. Víťaz turnaja dokázal v skupine vyhrať iba nad mužstvom, kde hrali: Tekula Stanislav, Gába Ľuboš, Hajdúšek Ľuboš, Hanic Peter, Kriváne Martin, Ševčík Michal, ktorí uhrali remízu v skupine s víťazom skupiny. Bola to veľká až 12-gólová nerozhodná dráma za krátky čas.

Každopádne turnaj mal zaujímavý priebeh, kde sa hráči navzájom zdravo povzbudzovali a bavili. Generálny sponzor odovzdal ceny pre víťazov. So slovami „hlavne, že sa nikto nezranil" sa turnaj skončil úspešne. O rok to opäť môže byť zaujímavé, povianočné stretnutie beckovských chalanov pri futbale.

Ľuboš Prokopenský

BECKOVSKÉ SLÁVNOSTI 2010

V dňoch 9. až 11. júla 2010 sa po dvoch rokoch v našej obci znovu uskutočnia známe „BECKOVSKÉ SLÁVNOSTI" (ďalej len BS). Počas troch júlových dní do Beckova znovu zavítajú Bludní rytieri, remeselníci a jarmočníci, hudobné pódium pri parku pre všetky vekove kategórie, zábavné športy či diskusný stan.

Bludní rytieri Vás uchvátia reprodukciou dobovej vojny a workshopmi. Nebude núdza ani pre športových nadšencov, ktorí sa môžu stať majstrami sveta v hode vidlami na VIDLOMETE. Ako každý rok aj tento zaplnia dedinu remeselníci s ich výrobkami, ktoré si môžete zakúpiť, ale aj obzrieť ich výrobu. Pre tých najmenších návštevníkov je pripravený zaujímavý program plný hier, súťaží a veľa ďalších atrakcií. Dedinu rozozvučia hudobné tóny už piatkovým koncertom, ktorý bude pokračovať v sobotu, aj v nedeľu na pódiu pri parku. Nebude chýbať ani občerstvenie pre hladné žalúdky.

V minulých rokoch navštívilo BS mnoho návštevníkov, ktorým sa akcia zapáčila a odchádzali s peknými zážitkami. Budeme sa snažiť, aby BS naplnili očakávania návštevníkov, aby sme ponechali tradíciu a oživili ducha miesta (genius loci). Podujatie znovu ožilo a organizuje ho agentúra Double Agency v spolupráci s obcou Beckov.

Touto cestou vás všetkých pozývame na (10.) Beckovské slávnosti 9. až 11. júla 2010.

Boris Kľčovský

Beckovské noviny - vydáva: Obecný úrad Beckov. Adresa redakcie: Obecný úrad Beckov, č. tel.: (032) 7742 722, E-mail: redakcia-bn@ismo.sk. Redakčná rada: Mgr. Dana Badžgoňová, šéfredaktorka; Ing. Darina Jarábková, Lenka Martišová, Ľubomír Paulus, Mgr. Martina Striežencová, Iveta Martišová. Vychádza vo vydav. DELTA, Jiří Foldyna, tel. 0905 259 315, e-mail: delta@ismo.sk. Za vecnú správnosť príspevkov zodpovedajú autori. Evidenčné číslo Beckovské noviny - EV 2878/09. V súlade s § 6 ods. 3 zákona č. 167/2008 Zb. (tlačový zákon) uverejňujeme, že vlastníkom novín je obec Beckov. Obec Beckov nájdete na internetovej stránke www.obec-beckov.sk
© DELTA